

EVROPSKÁ
KOMISE

Ve Štrasburku dne 18.4.2023
COM(2023) 227 final

2023/0112 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o opatření včasného zásahu, podmínky
zahájení řešení krize a financování opatření k řešení krize**

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2023) 225-226} - {SEC(2023) 230}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Navrhované změny směrnice 2014/59/EU¹ (směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank) jsou součástí legislativního balíčku týkajícího se krizového řízení a pojištění vkladů, který zahrnuje také změny nařízení (EU) č. 806/2014² (nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí) a směrnice 2014/49/EU³ (směrnice o systémech pojištění vkladů).

Rámec EU pro krizové řízení je sice dobře nastaven, avšak předchozí případy selhání bank ukázaly, že je třeba jej zlepšit. Cílem reformy krizového řízení a pojištění vkladů je navázat na cíle rámce pro krizové řízení a zajistit konzistentnější přístup k řešení krizí, aby každá banka v krizi mohla řádně opustit trh a zároveň byla zachována finanční stabilita, ochráněny peníze daňových poplatníků a zajištěna důvěra vkladatelů. Zejména je třeba posílit stávající rámec pro řešení krizí menších a středních bank z hlediska jeho koncepce, provádění a především motivace k jeho uplatňování, aby mohl být na tyto banky uplatňován důvěryhodnějším způsobem.

Souvislosti návrhu

Po celosvětové finanční krizi a krizi státního dluhu přijala EU v souladu s mezinárodními výzvami k reformě rozhodná opatření k vytvoření bezpečnějšího finančního sektoru pro jednotný trh EU. Tato opatření zahrnovala poskytnutí nástrojů a pravomocí k řádnému řešení selhání jakékoli banky při současném zachování finanční stability a ochrany veřejných financí a vkladatelů. Bankovní unie byla vytvořena v roce 2014 a v současné době ji tvoří dva pilíře: jednotný mechanismus dohledu a jednotný mechanismus pro řešení krizí. Bankovní unie však zatím stále není úplná a chybí jí třetí pilíř: evropský systém pojištění vkladů (EDIS)⁴. Návrh Komise na zřízení evropského systému pojištění vkladů přijatý dne 24. listopadu 2015⁵ dosud nebyl schválen.

Bankovní unii podporuje jednotný soubor pravidel, který v případě krizového řízení a pojištění vkladů zahrnuje tři právní akty EU přijaté v roce 2014: směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank, nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí a směrnici o systémech pojištění vkladů. Směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank vymezuje pravomoci, pravidla a postupy pro ozdravné postupy a řešení krize bank, včetně ujednání o přeshraniční spolupráci, jejichž cílem je řešit přeshraniční selhání bank. Nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí zřizuje Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB) a Jednotný fond

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

⁴ Stále navíc nebylo dosaženo shody ohledně důvěryhodného a spolehlivého mechanismu pro poskytování likvidity při řešení krizí v bankovní unii, který by odpovídal normám stanoveným mezinárodními protějšky.

⁵ COM(2015) 586 final.

pro řešení krizí a vymezuje pravomoci, pravidla a postupy pro řešení krizí subjektů usazených v bankovní unii v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí. Směrnice o systémech pojištění vkladů zajišťuje ochranu vkladatelů a stanoví pravidla pro použití finančních prostředků systémů pojištění vkladů. Směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a směrnice o systémech pojištění vkladů platí ve všech členských státech, zatímco nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí platí v členských státech, které se účastní bankovní unie.

Bankovní balíček z roku 2019, známý také jako „balíček ke snížení rizik“, revidoval směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank, nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, nařízení o kapitálových požadavcích⁶ a směrnici o kapitálových požadavcích⁷. Tyto revize zahrnovaly opatření pro splnění závazků EU přijatých na mezinárodních fórech⁸, které se týkají podniknutí dalších kroků k dokončení bankovní unie poskytnutím důvěryhodných opatření ke snížení rizik, která zmírňují hrozby pro finanční stabilitu.

V listopadu 2020 se Euroskupina dohodla na vytvoření a brzkém zavedení společného jištění pro Jednotný fond pro řešení krizí prostřednictvím Evropského mechanismu stability (ESM)⁹.

Reforma krizového řízení a pojištění vkladů a obecnější důsledky pro bankovní unii

Spolu s reformou krizového řízení a pojištění vkladů by kompletní bankovní unie zahrnující třetí pilíř, evropský systém pojištění vkladů, domácnostem a podnikům v EU nabídla vyšší úroveň finanční ochrany a jistoty, zvýšila by důvěru a posílila finanční stabilitu, což jsou nezbytné podmínky růstu, prosperity a odolnosti v hospodářské a měnové unii a v EU obecně. Bankovní unii doplňuje unie kapitálových trhů, neboť obě iniciativy jsou nezbytné pro financování souběžné transformace (digitální a ekologické), posílení mezinárodní role eura a otevřené strategické autonomie EU a její konkurenceschopnosti v měnícím se světě, zejména s ohledem na v současnosti složité hospodářské a geopolitické prostředí^{10, 11}.

V červnu 2022 se Euroskupina nedohodla na komplexnějším pracovním plánu na dokončení bankovní unie tím, že by do ní byl zahrnut evropský systém pojištění vkladů. Místo toho Euroskupina vyzvala Komisi, aby předložila cílenější legislativní návrhy reformy rámce EU pro krizové řízení bank a vnitrostátní pojištění vkladů¹².

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o omezitelnosti požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o omezitelnosti dohledu nad úvěrovými institucemi a o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁸ Basilejský výbor pro bankovní dohled a Rada pro finanční stabilitu. Rada pro finanční stabilitu (2014, aktualizovaná verze), [Klíčové atributy účinných režimů řešení problémů pro finanční instituce](#), a (2015), [Zásady týkající se kapacity pro absorpci ztrát a rekapitalizaci u globálních systémově významných bank \(G-SVB\) v případě řešení krize, specifikace celkové kapacity pro absorpci ztrát \(TLAC\)](#).

⁹ Euroskupina (30. listopadu 2020), [Prohlášení Euroskupiny v inkluzivním formátu o reformě ESM a rychlejším zavedení jištění pro Jednotný fond pro řešení krizí](#). Realizace by proběhla v letech 2022–2024. [Dohoda, kterou se mění Smlouva o zřízení Evropského mechanismu stability](#), však doposud nebyla ratifikována.

¹⁰ Evropská komise (2020), [Pracovní program Komise na rok 2021](#), oddíl 2.3, s. 5.

¹¹ Evropská komise (2023), [Dlouhodobá konkurenceschopnost EU: výhled po roce 2030](#).

¹² Euroskupina (16. června 2022), [Prohlášení Euroskupiny o budoucnosti bankovní unie](#).

Současně Evropský parlament ve své výroční zprávě o bankovní unii za rok 2021¹³ rovněž zdůraznil význam jejího dokončení zřízením evropského systému pojištění vkladů a podpořil Komisi v tom, aby předložila legislativní návrh týkající se přezkumu krizového řízení a pojištění vkladů. Euroskupina sice evropský systém pojištění vkladů výslovně nepodpořila, reforma krizového řízení a pojištění vkladů by však díky němu byla účinnější a zajistila by vzájemnou součinnost a zvýšila efektivitu odvětví. Tento legislativní balíček by byl součástí programu dokončení bankovní unie, který opakovaně podporují vedoucí představitelé¹⁴ a jehož význam zdůraznila ve svých politických směrech i předsedkyně von der Leyenová, která rovněž připomněla důležitost evropského systému pojištění vkladů, .

Cíle rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů

Rámec pro krizové řízení a pojištění vkladů byl navržen tak, aby zmírnil rizika a zvládal selhání institucí jakékoli velikosti a zároveň dosáhl čtyř zastřešujících cílů:

- i) chránit finanční stabilitu a zároveň zabránit šíření krize, a tím zajistit tržní disciplínu a kontinuitu zásadních funkcí pro společnost;
- ii) zajistit fungování jednotného trhu a rovné podmínky v celé EU;
- iii) minimalizovat využívání peněz daňových poplatníků a oslabit vazbu mezi bankami a státy a
- iv) chránit vkladatele a zajistit důvěru spotřebitelů.

Rámec pro krizové řízení a pojištění vkladů poskytuje soubor nástrojů, které lze použít v různých fázích životního cyklu bank v problémech: ozdravná opatření podpořená ozdravnými plány vypracovanými bankami; opatření včasného zásahu; opatření, která mají zabránit selhání banky; plány řešení krize vypracované orgány příslušnými k řešení krize a soubor nástrojů k řešení krize, pokud je banka prohlášena za banku v selhání nebo banku, jejíž selhání je pravděpodobné, a má se za to, že řešení krize banky (namísto její likvidace) je ve veřejném zájmu. Vnitrostátní úpadková řízení, která jsou mimo rámec pro krizové řízení a pojištění vkladů¹⁵, se navíc nadále použijí u bank, jejichž selhání lze řešit v rámci těchto vnitrostátních řízení, pokud jsou tato řízení vhodnější (než řešení krize) a nepoškozují veřejný zájem ani neohrožují finanční stabilitu.

Cílem rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů je poskytnout kombinaci zdrojů financování pro ekonomicky efektivní řešení selhání, chránit finanční stabilitu a vkladatele a udržovat tržní disciplínu a zároveň omezit čerpání finančních prostředků z veřejných rozpočtů a v konečném důsledku snížit náklady daňových poplatníků. Náklady na řešení krize banky jsou nejprve hrazeny z vlastních zdrojů banky, tj. jsou přiřazeny akcionářům a věřitelům samotné banky (což představuje vnitřní kapacitu banky pro absorpci ztrát), díky čemuž je rovněž snížen morální hazard a zlepšena tržní disciplína. V případě potřeby mohou být tyto zdroje doplněny finančními prostředky ze systémů pojištění vkladů a z mechanismů financování k řešení krizí (vnitrostátní fondy pro řešení krizí nebo Jednotný fond pro řešení krizí v bankovní

¹³ Evropský parlament (2022), [Zpráva o bankovní unii – výroční zpráva za rok 2021](#); zprávu o bankovní unii vydává Evropský parlament každoročně od roku 2015.

¹⁴ Zasedání eurosummitu (24. března 2023), [Prohlášení eurosummitu zasedajícího v inkluzivním formátu](#).

¹⁵ Vnitrostátní úpadková řízení nejsou harmonizována. Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize o tom, zda v bance v selhání zavést režim řešení krize, které vyžaduje srovnání mezi režimem řešení krize a vnitrostátním úpadkovým řízením (posouzení veřejného zájmu), je však součástí rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů. Pokud orgán příslušný k řešení krize rozhodne, že v bance v selhání nezavede režim řešení krize, případ se následně řeší na vnitrostátní úrovni, kde se posuzuje zahájení úpadkového řízení nebo jiných typů likvidačního řízení podle konkrétních podrobností vnitrostátních úpadkových režimů.

unii). Tyto fondy jsou financovány z příspěvků všech bank bez ohledu na jejich velikost a model podnikání. V bankovní unii byla tato pravidla dále integrována tím, že Jednotný výbor pro řešení krizí byl pověřen řízením Jednotného fondu pro řešení krizí a dohledem nad tímto fondem, který je financován z příspěvků odvětví v zúčastněných členských státech bankovní unie. V závislosti na nástroji, který se na banku v problémech použije (např. preventivní nebo předběžná opatření, opatření k řešení krize nebo alternativní opatření v rámci vnitrostátního úpadkového řízení), a na konkrétních podrobnostech případu může být pro zásahy fondů pro řešení krizí nebo Jednotného fondu pro řešení krizí, systému pojištění vkladů nebo financování z veřejných zdrojů ze státního rozpočtu nezbytná kontrola státní podpory¹⁶.

Odůvodnění návrhu

Bez ohledu na pokrok dosažený od roku 2014 se řešení krize uplatňuje jen zřídka, zejména v bankovní unii. Pokud jde o rámec pro krizové řízení a pojištění vkladů z hlediska jeho koncepce, provádění a především motivace k jeho uplatňování, byly zjištěny oblasti, které je třeba ještě dále posílit a upravit.

Doposud bylo selhání mnoha menších a středních bank řešeno v rámci vnitrostátních režimů, které mnohdy zahrnovaly využívání peněz daňových poplatníků (rekapitalizace z vnějších zdrojů) namísto záchranných sítí financovaných odvětvím, jako je například Jednotný fond pro řešení krizí v bankovní unii, který při řešení krizí nebyl dosud využit. To je v rozporu se záměrem rámce, který byl vytvořen po globální finanční krizi, kdy došlo k zásadnímu posunu od rekapitalizace z vnějších zdrojů k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů. Náklady příležitosti mechanismů financování k řešení krizí financovaných všemi bankami jsou v této souvislosti značné.

Rámec pro řešení krizí v plném rozsahu nedosáhl klíčových zastřešujících cílů, zejména usnadnění fungování jednotného bankovního trhu EU zajištěním rovných podmínek, řešení přeshraničních a domácích krizí a minimalizace využívání peněz daňových poplatníků.

Důvodem je především nevhodná motivace při výběru správného nástroje pro řízení bank v selhání, v důsledku čehož jsou upřednostňovány jiné možnosti a neuplatňuje se harmonizovaný rámec pro řešení krize. Dochází k tomu obecně proto, že při posuzování veřejného zájmu existuje široký prostor pro uvážení a že přístup k financování v rámci řešení krize, aniž by došlo ke ztrátám vkladatelů, je obtížný a přístup k financování mimo režim řešení krize je snazší. Z těchto důvodů vzrůstá riziko roztržitého a neoptimálních výsledků při řešení selhání bank, zejména těch menších a středních.

Řešení těchto problémů by měla přinést revize rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů a vzájemné působení s vnitrostátními úpadkovými řízeními. Díky tomu by měl rámec rovněž plně dosáhnout svých cílů a měl by být vhodný pro všechny banky v EU bez ohledu na jejich velikost, model podnikání a strukturu závazků, a to i pro menší a střední banky, pokud to budou dané okolnosti vyžadovat. Cílem revize by mělo být zajištění jednotného uplatňování pravidel ve všech členských státech, vytvoření rovnějších podmínek a zároveň ochrana finanční stability a vkladatelů, předcházení šíření krize a omezení využívání peněz daňových poplatníků. Rámec by měl být zejména zdokonalen tak, aby usnadnil řešení krize menších a středních bank v souladu s původními očekáváními, a to zmírněním dopadů na finanční

¹⁶ Pravidla státní podpory jsou s rámcem pro krizové řízení a pojištění vkladů neoddelitelně spojena a doplňují jej. Tato pravidla nejsou předmětem tohoto přezkumu a posouzení dopadů. V zájmu zajištění souladu mezi oběma rámci vyzvala Euroskupina v listopadu 2020 Komisi, aby provedla přezkum rámce státní podpory pro banky a dokončila jej souběžně s přezkumem rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů, a zajistila tak jeho vstup v platnost současně s aktualizovaným rámcem pro krizové řízení a pojištění vkladů.

stabilitu a reálnou ekonomiku, aniž by muselo být využito veřejné financování, a posílením důvěry jejich vkladatelů, kterými jsou především domácnosti a malé a střední podniky. Z hlediska rozsahu zamýšlených změn se přezkum rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů nesnaží o celkovou revizi stávajícího rámce, ale spíše o provedení velmi potřebných zlepšení v několika klíčových oblastech, aby rámec fungoval tak, jak bylo zamýšleno, pro všechny banky.

Shrnutí prvků reformy krizového řízení a pojištění vkladů

Změny obsažené v balíčku pro oblast krizového řízení a pojištění vkladů se týkají celé řady politických aspektů a představují ucelenou reakci na zjištěné problémy:

- rozšíření oblasti působnosti řešení krize provedením přezkumu posouzení veřejného zájmu, pokud tak cílů rámce, např. zachování finanční stability, ochrany peněz daňových poplatníků a zajištění důvěry vkladatelů, bude dosaženo lépe než ve vnitrostátním úpadkovém řízení,
 - posílení financování při řešení krize doplněním vnitřní kapacity institucí pro absorpci ztrát, která zůstává první linií obrany, o použití prostředků systému pojištění vkladů při řešení krize s cílem usnadnit přístup k fondům pro řešení krizí, aniž by vkladatelům případně vznikly ztráty, s výhradou podmínek a záruk,
 - změna pořadí pohledávek v úpadkovém řízení a zajištění obecného přednostního postavení vkladatelů s jednoúrovňovým přednostním postavením vkladatelů, aby bylo možné použít finanční prostředky ze systému pojištění vkladů i na jiná opatření než na výplatu pojištěných vkladů,
 - harmonizace testu nejnižších nákladů u všech typů zásahů systémů pojištění vkladů mimo výplatu pojištěných vkladů v případě úpadku, aby se zlepšila rovnost podmínek a zajistily jednotné výsledky,
 - vyjasnění rámce pro včasný zásah odstraněním překrývání mezi opatřeními včasného zásahu a opatřeními v oblasti dohledu, zajištěním právní jistoty ohledně použitelných podmínek a usnadněním spolupráce mezi příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize,
 - zajištění včasného zahájení řešení krize a
 - zlepšení ochrany vkladatelů (např. cílená zlepšení ustanovení směrnice o systémech pojištění vkladů týkajících se rozsahu ochrany a přeshraniční spolupráce, harmonizace vnitrostátních možností a zlepšení transparentnosti, pokud jde o finanční odolnost systémů pojištění vkladů).
- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Návrh předkládá změny stávajících právních předpisů, které mají zajistit plný soulad se stávajícími politickými ustanoveními v oblasti krizového řízení bank a pojištění vkladů. Cílem revize směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank / nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí a směrnice o systémech pojištění vkladů je zlepšit fungování rámce tak, aby orgány příslušné k řešení krize měly k dispozici nástroje, které jim umožní řešit selhání jakékoli banky bez ohledu na její velikost a model podnikání, a zachovat tak finanční stabilitu, chránit vkladatele a zamezit využívání peněz daňových poplatníků.

- **Soulad s ostatními politikami EU**

Návrh navazuje na reformy provedené po finanční krizi, které vedly k vytvoření bankovní unie a jednotného souboru pravidel platných pro všechny banky v EU.

Návrh přispívá k posílení finančních právních předpisů EU přijatých v posledním desetiletí s cílem snížit rizika ve finančním sektoru a zajistit řádné řízení selhání bank. Cílem je posílit bankovní systém a v konečném důsledku podpořit udržitelné financování hospodářské aktivity v EU. Je plně v souladu se základními cíli EU, kterými jsou podpora finanční stability, snížení podpory ze strany daňových poplatníků při řešení krize bank a ochrana důvěry vkladatelů. Tyto cíle pomáhají zajistit vysokou úroveň konkurenceschopnosti a ochrany spotřebitele.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Návrh mění stávající směrnici, tj. směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank, zejména pokud jde o lepší uplatňování nástrojů, které jsou již k dispozici v rámci pro ozdravné postupy a řešení krize bank, vyjasnění podmínek zahájení řešení krize, usnadnění přístupu k záchranným sítím v případě selhání banky a zlepšení jasnosti a jednotnosti pravidel financování. Stanovením harmonizovaných požadavků na uplatňování rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů v případě bank na vnitřním trhu návrh výrazně snižuje riziko rozdílných vnitrostátních pravidel v členských státech, která by mohla narušit hospodářskou soutěž na vnitřním trhu.

Právní základ návrhu je tedy stejný jako právní základ původního legislativního aktu, a to článek 114 Smlouvy o fungování EU. Toto ustanovení umožňuje přijímat opatření ke sbližování předpisů členských států, jejichž cílem je vytvoření a fungování vnitřního trhu.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Právní základ spadá do oblasti vnitřního trhu, jež je považována za oblast, v níž se uplatňuje sdílená pravomoc definovaná v článku 4 Smlouvy o fungování EU. Většina zvažovaných opatření představuje aktualizace a změny stávajících právních předpisů EU, a týká se tedy oblastí, v nichž EU již svou pravomoc vykonává a nemá v úmyslu tuto pravomoc přestat vykonávat.

Vzhledem k tomu, že cíle navrhovaných opatření se zaměřují na doplnění již existujících právních předpisů EU, lze jich nejlépe dosáhnout na úrovni EU, a nikoli na základě iniciativ jednotlivých členských států. Zavedení specifického a harmonizovaného režimu řešení krize všech bank v EU bylo odůvodněno zejména v okamžiku zřízení rámce v roce 2014. Jeho hlavní rysy odráží mezinárodní pokyny a dokument „Klíčové atributy účinných režimů řešení problémů pro finanční instituce“, který přijala Rada pro finanční stabilitu po globální finanční krizi v roce 2008.

Zásada subsidiarity je zakotvena ve stávajícím rámci pro řešení krize. Jeho cílů, tj. harmonizace pravidel a postupů pro řešení krizí, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy. Vzhledem k dopadům selhání kterékoli instituce na celou EU jich lze lépe dosáhnout na úrovni EU prostřednictvím opatření EU.

Záměrem stávajícího rámce pro řešení krize bylo vždy poskytnout společný soubor nástrojů pro účinné a řádné řešení selhání jakékoli banky bez ohledu na její velikost, model podnikání nebo umístění, pokud je to nezbytné pro zachování finanční stability EU, členského státu nebo

regionu, v němž působí, a pro ochranu vkladatelů, aniž by musely být použity veřejné prostředky.

Návrh mění některá ustanovení směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank s cílem zlepšit stávající rámec, zejména pokud jde o jeho uplatňování na menší a střední banky, protože jinak by nemusel dosáhnout svých cílů.

Rizika ohrožující finanční stabilitu, důvěru vkladatelů nebo využívání veřejných financí v jednom členském státě mohou mít dalekosáhlé přeshraniční dopady a v konečném důsledku mohou přispět k roztržičnosti jednotného trhu. Nedostatek opatření na úrovni EU použitelných na méně významné banky a dojem, že jsou vyloučeny ze vzájemné záchranné sítě, by ve srovnání s významnými bankami také mohly ovlivnit jejich schopnost získat přístup na trhy a přilákat vkladatele. Řešení selhání bank na vnitrostátní úrovni by navíc zesílilo vazbu mezi bankami a státy a podkopalo by myšlenku, na které je založena bankovní unie, spočívající v posunu od rekapitalizace z vnějších zdrojů k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů.

Reforma rámce pro řešení krize na úrovni EU nepředepisuje strategii, která by měla být v případě selhání banky provedena. Orgán příslušný k řešení krize si bude moci i nadále dle svého uvážení a na základě posouzení veřejného zájmu zvolit mezi unijní harmonizovanou strategií řešení krize či nástrojem k řešení krize a vnitrostátní strategií likvidace. Tato volba se odvíjí od konkrétních okolností každého případu selhání a neřídí se automaticky hledisky, jako je velikost banky, geografický rozsah jejích aktivit a struktura bankovního sektoru. Ve skutečnosti to znamená, že posouzení veřejného zájmu je v EU testem subsidiarity.

Ačkoli je tedy při posuzování toho, zda v bance bude či nebude zahájen režim řešení krize, třeba postupovat případ od případu, je důležité, aby byla zachována možnost zahájit režim řešení krize ve všech bankách a aby orgány příslušné k řešení krize byly dostatečně motivovány k tomu, aby se pro řešení krize vzhledem k potenciálně systémové povaze všech institucí rozhodly v souladu s tím, co již stanoví směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

Podle reformovaného rámce se členské státy budou moci i nadále rozhodnout pro likvidaci menších nebo středních bank. V tomto ohledu zůstávají v platnosti vnitrostátní úpadkové režimy (které nejsou harmonizovány), pokud je úpadkové řízení považováno za vhodnější než řešení krize. Tímto způsobem je zachována kontinuita nástrojů, včetně nástrojů mimo režim řešení krize, jako jsou např.: preventivní a předběžná opatření; nástroje k řešení krize; alternativní opatření v rámci vnitrostátního úpadkového řízení a výplata pojištěných vkladů v případě postupného rozprodeje majetku.

Změna směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank je proto považována za nejlepší možnost. V příslušných případech vystihuje přesnou rovnováhu mezi harmonizací pravidel a zachováním flexibility jednotlivých států. Změny budou dále podporovat jednotné uplatňování rámce pro řešení krize a sbližování postupů orgánů dohledu a orgánů příslušných k řešení krize a zajišťovat rovné podmínky pro bankovní služby na celém vnitřním trhu. To je obzvláště důležité v bankovním sektoru, kde mnoho institucí působí v rámci celého vnitřního trhu EU. Vnitrostátní pravidla by těchto cílů nedosáhla.

• **Proporcionalita**

Podle zásady proporcionality by obsah ani forma opatření EU neměly překročit rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jejich cílů, a to v souladu s celkovými cíli Smluv.

Proporcionalita je nedílnou součástí posouzení dopadů připojeného k návrhu. Navrhované změny byly jednotlivě posouzeny ve vztahu k cílové proporcionalitě. Kromě toho byla v několika oblastech posouzena nedostatečná proporcionalita stávajících pravidel a byly

analyzovány konkrétní možnosti, jejichž cílem je snížit administrativní zátěž a náklady na dodržování předpisů pro menší instituce, zejména zrušením povinnosti stanovit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky (MREL) pro určité typy subjektů.

Podmínky přístupu k mechanismům financování k řešení krizí podle stávajícího rámce dostatečně nezohledňují rozdíly z důvodu proporcionality na základě strategie řešení krize, velikosti a/nebo modelu podnikání. Schopnost bank splnit podmínky přístupu k mechanismu financování k řešení krizí závisí na objemu nástrojů použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, které mají banky v době zásahu k dispozici ve svých rozvahách. Důkazy však naznačují, že některé (menší a střední) banky na některých trzích čelí při plnění MREL strukturálním obtížím. U těchto bank by vzhledem k jejich specifické struktuře závazků (zejména u těch, které se významně spoléhají na financování z vkladů) musely být některé vklady rekapitalizovány z vnitřních zdrojů, aby banky získaly přístup k mechanismu financování k řešení krizí, což může s ohledem na hospodářský a sociální dopad v několika členských státech vyvolat obavy ohledně finanční stability a provozní proveditelnosti. Navrhované změny (např. jasná pravidla pro přizpůsobení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky u strategií řešení krize zahrnujících převod, zavedení jednoúrovňového přednostního postavení vkladatelů a umožnění toho, aby finanční prostředky systémů pojištění vkladů překlenuly mezeru v přístupu k mechanismu financování k řešení krizí) by zlepšily přístup k financování při řešení krize. Zavedly by také větší proporcionalitu pro banky, jejichž krize by byly řešeny v rámci strategií převodu, a to tím, že by v příslušných případech umožnily ochranu vkladů před rekapitalizací z vnitřních zdrojů a účinně by řešily problém financování řešení krize, aniž by oslabily minimální podmínky rekapitalizace z vnitřních zdrojů pro přístup k mechanismu financování k řešení krizí.

- **Volba nástroje**

Navrhuje se, aby byla opatření provedena změnou směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank prostřednictvím směrnice. Navrhovaná opatření odkazují na již existující ustanovení obsažená v tomto právním nástroji nebo je dále rozvíjejí.

Některé z navrhovaných změn, například ty, které se týkají odchodu z trhu po nepříznivém posouzení veřejného zájmu, by ponechaly členským státům ve fázi jejich provedení ve vnitrostátním právu dostatečnou míru flexibility, aby mohly zachovat různá vnitrostátní pravidla pro likvidaci.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Rámec pro krizové řízení a pojištění vkladů byl navržen tak, aby zabránil selhání institucí jakékoli velikosti nebo modelu podnikání a aby taková selhání zvládal. Byl vypracován s cílem zachovat finanční stabilitu, chránit vkladatele, minimalizovat využívání veřejné podpory, omezit morální hazard a zlepšit vnitřní trh finančních služeb. Hodnocení dospělo k závěru, že rámec pro krizové řízení a pojištění vkladů by měl být celkově v některých ohledech vylepšen, například by měla být zajištěna lepší ochrana peněz daňových poplatníků.

Z hodnocení zejména vyplývá, že právní jistota a předvídatelnost při řízení selhání bank je stále nedostatečná. Rozhodnutí veřejných orgánů o tom, zda přistoupit k řešení krize nebo k úpadkovému řízení, se mohou v jednotlivých členských státech značně lišit. Kromě toho nejsou vždy účinné ani záchranné sítě financované odvětvím a přetrvávají rozdílné podmínky přístupu k financování při řešení krize i mimo něj. Tím je ovlivňována motivovanost při rozhodování o tom, jaký nástroj pro krizové řízení použít, a vznikají příležitosti k arbitrážím.

Ochrana vkladatelů je pak v řadě oblastí v jednotlivých členských státech stále nerovnoměrná a nejednotná.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Komise uskutečnila rozsáhlou výměnu názorů prostřednictvím různých konzultačních nástrojů, aby oslovila všechny zúčastněné strany a lépe porozuměla tomu, jak se rámec osvědčil a jaký je možný prostor pro jeho zlepšení.

V roce 2020 Komise zahájila konzultaci o kombinovaném počátečním posouzení dopadů a plánu, jejichž cílem je poskytnout podrobnou analýzu opatření, která mají být přijata na úrovni EU, a potenciálního dopadu různých možností politiky na hospodářství, společnost a dané prostředí.

V roce 2021 Komise zahájila dvě konzultace: cílenou a veřejnou konzultaci, jejichž cílem bylo získat zpětnou vazbu od zúčastněných stran k tomu, jak byl rámec pro krizové řízení a pojištění vkladů uplatňován, a názory na jeho možné úpravy. Cílená konzultace, která zahrnovala 39 obecných a specifických technických otázek, byla k dispozici pouze v angličtině a probíhala od 26. ledna do 20. dubna 2021. Veřejná konzultace zahrnovala 10 obecných otázek, byla k dispozici ve všech jazycích EU a probíhala v období od 25. února do 20. května 2021.

Komise dále dne 18. března 2021 uspořádala konferenci na vysoké úrovni, na níž se sešli zástupci všech příslušných zúčastněných stran. Konference potvrdila důležitost účinného rámce, ale také poukázala na současné nedostatky.

Útvary Komise rovněž opakovaně konzultovaly s členskými státy provádění rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů v EU a možné revize směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank / nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí a směrnice o systémech pojištění vkladů v rámci odborné skupiny Komise pro bankovníctví, platební styk a pojišťovnictví. Souběžně s diskusemi v odborné skupině byly otázky, jimiž se tento návrh zabývá, řešeny také na zasedáních přípravných orgánů Rady, konkrétně Pracovní skupiny Rady pro finanční služby a bankovní unii a Pracovní skupiny na vysoké úrovni pro evropský systém pojištění vkladů.

Během přípravné fáze legislativního návrhu navíc zaměstnanci Komise uspořádali řadu setkání (fyzických i virtuálních) se zástupci bankovního sektoru a s dalšími zúčastněnými stranami.

Závěry všech výše uvedených iniciativ se staly podkladem pro přípravu tohoto návrhu a doprovodného posouzení dopadů. Poskytly jasné důkazy o tom, že je potřeba aktualizovat a doplnit stávající pravidla, aby bylo co nejlépe dosaženo cílů rámce. Shrnutí těchto konzultací a veřejné konference jsou obsažena v příloze 2 posouzení dopadů.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Komise požádala Evropský orgán pro bankovníctví (EBA), aby jí poskytl poradenství ohledně financování v případě úpadku a řešení krize. Komise požadovala cílené technické poradenství s cílem: i) posoudit obtíže zaznamenané některými menšími a středními bankami při vydávání finančních nástrojů, které dostatečným způsobem absorbují ztráty; ii) zhodnotit stávající požadavky na přístup k dostupným zdrojům financování v současném rámci a iii) posoudit kvantitativní dopady různých možností politiky v oblasti financování při řešení krize a v

případě úpadku a jejich účinnost při dosahování cílů politiky. Orgán EBA odpověděl v říjnu 2021¹⁷.

Komise rovněž zohlednila stanovisko obdržené od platformy Fit pro budoucnost z prosince 2021. Toto stanovisko zdůraznilo, že je potřeba zajistit, aby rámec pro krizové řízení a pojištění vkladů přiměřeně vyhovoval všem bankám, a to s ohledem na možný dopad na důvěru vkladatelů a na finanční stabilitu.

- **Posouzení dopadů¹⁸**

Návrh byl podroben rozsáhlému posouzení dopadů, které zohlednilo zpětnou vazbu získanou od zúčastněných stran i potřebu řešit různé vzájemně propojené otázky, které se týkaly tří různých právních textů.

V rámci posouzení dopadů byla zvažována řada možností politiky, jejichž prostřednictvím by bylo možné řešit problémy zjištěné při navrhování a provádění rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů. Vzhledem k tomu, že mezi souborem nástrojů pro krizové řízení a jeho financováním existují silné vazby, zvažovaly se v rámci posouzení dopadů balíčky možností politiky, které propojují příslušné prvky návrhu rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů, aby se zajistil komplexní a konzistentní přístup. Některé navrhované změny – týkající se opatření včasného zásahu, podmínek pro určení, zda je banka v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, a harmonizace některých prvků směrnice o systémech pojištění vkladů – jsou obsaženy ve všech zvažovaných balíčcích možností.

Jednotlivé balíčky možností se zaměřují především na analýzu způsobů, jakými lze věrohodně a účinně rozšířit oblast působnosti řešení krize v závislosti na úrovni cílů v oblasti zajištění lepšího přístupu k financování. Možnosti politiky zejména zvažují snazší použití finančních prostředků systémů pojištění vkladů při řešení krize, včetně jejich použití jako překlenovacího nástroje, v rámci ochranného opatření v podobě testu nejnižších nákladů, aby se zajistila větší proporcionalita při přístupu k mechanismům financování k řešení krizí bank, zejména ze strany menších a středních bank, na které se vztahují strategie převodu s odchodem z trhu. Možnosti politiky dále posuzují, zda by bylo možné používat finanční prostředky systémů pojištění vkladů účinněji a účelněji v rámci harmonizovaného testu nejnižších nákladů i na jiná opatření než na výplatu pojištěných vkladů, a snaží se o to, aby byly orgány příslušné k řešení krize při výběru nejvhodnějšího nástroje k řešení krize motivovány slučitelnějším způsobem. Použití finančních prostředků systému pojištění vkladů i na jiná opatření než na výplatu pojištěných vkladů závisí na tom, na jaké pozici v hierarchii pohledávek je systém pojištění vkladů řazen. Možnosti politiky proto také zkoumají různé scénáře harmonizace přednostního postavení vkladatelů.

S ohledem na tyto prvky posouzení dopadů zkoumá tři možné balíčky možností politiky, které plní různý rozsah cílů. Každý balíček usiluje o vytvoření motivačního rámce tím, že podporuje důslednější uplatňování nástrojů k řešení krize, zvyšuje právní jistotu a předvídatelnost, zajišťuje rovné podmínky a usnadňuje přístup ke společným záchranným sítím, přičemž zachovává některé alternativy mimo režim řešení krize v rámci vnitrostátních úpadkových řízení. Balíčky možností však těchto cílů dosahují v zásadě v různé míře a jejich politická proveditelnost se liší.

¹⁷ EBA (22. října 2021), [*Žádost o poskytnutí poradenství ohledně financování při řešení krize a v případě úpadku*](#).

¹⁸ Viz dokumenty SWD(2023) 226 (souhrnný přehled posouzení dopadů) a SEC(2023) 230 (kladné stanovisko Výboru pro kontrolu regulace).

Upřednostňovaná možnost počítá s ambiciózním zlepšením rovnice financování, což otevírá možnost podstatně rozšířit oblast působnosti řešení krize tak, aby zahrnovala více menších a středních bank, a vhodněji motivovat při rozhodování o nejlepším nástroji k řešení krize těchto institucí. Byla považována za účinnější, účelnější a soudržnější při dosahování cílů rámce ve srovnání s jinými možnostmi, včetně výchozí možnosti, při které by nebylo přijato žádné opatření. Jako nejúčinnější prostředek k zajištění toho, aby finanční prostředky systému pojištění vkladů mohly být použity při řešení krize, bylo označeno zejména zrušení superpřednostního postavení v systému pojištění vkladů. Existence superpřednostního postavení pohledávek systémů pojištění vkladů je hlavním důvodem, proč finanční prostředky systémů pojištění vkladů nelze v případě úpadku téměř nikdy použít na jiná opatření než na výplatu pojištěných vkladů, a to kvůli dopadu na výsledek testu nejnižších nákladů, který upřednostňuje výplatu. Bylo však zjištěno, že superpřednostní postavení ve výsledku chrání finanční prostředky systému pojištění vkladů a bankovního sektoru před možným doplněním tím, že znemožňuje jakýkoli zásah systému pojištění vkladů při řešení krize, aniž by zajistilo lepší ochranu pojištěných vkladů. Zrušení superpřednostního postavení v systému pojištění vkladů je proto nezbytné, aby mohl být řešen stávající výsledek posouzení testu nejnižších nákladů, který je nakloněn ve prospěch výplaty, a aby mohlo být zajištěno přiměřené financování při řešení krize, díky čemuž bude možné řešit krizi menších a středních bank převodem činnosti a odchodem banky v selhání z trhu.

Posouzení dopadů zahrnovalo také další možnost spočívající v ambiciózní reformě rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů včetně evropského systému pojištění vkladů v podobě přechodného hybridního modelu, který se liší od návrhu Komise z roku 2015. Tato možnost pro zajištění odolnosti rámce a dokončení bankovní unie klade důraz na vytvoření společného systému pojištění vkladů; v této fázi však byla vyhodnocena jako politicky nerealizovatelná.

Návrh by orgánům a některým bankám přinesl dodatečné náklady, a to v závislosti na rozsahu řešení krize na základě posouzení veřejného zájmu v jednotlivých případech a na konkrétních okolnostech každého případu. Použití finančních prostředků systému pojištění vkladů a fondů pro řešení krizí / Jednotného fondu pro řešení krizí by bylo z hlediska finančních prostředků, které je třeba použít, nákladově efektivnější, nicméně může také vyvolat potřebu doplnění finančních prostředků prostřednictvím odvětvových příspěvků. Náklady, které by orgánům příslušným k řešení krize a bankám vznikly, by však byly obecně kompenzovány přínosy v podobě lepší připravenosti většího počtu bank, jasnější motivace při rozhodování o tom, které nástroje k řešení krize použít, omezenějšího využívání finančních prostředků daňových poplatníků a větší finanční stability a důvěry vkladatelů, a to vše díky jasnějším pravidlům a přístupu k záchranným sítím financovaným odvětvím. Náklady, které by nesli spotřebitelé a veřejnost, by měly být omezené a měly by být jasně převáženy přínosy, zejména zvýšenou ochranou vkladatelů, finanční stabilitou a omezenějším využíváním peněz daňových poplatníků.

Výbor pro kontrolu regulace schválil posouzení dopadů až poté, co nejprve vydal záporné stanovisko. V reakci na připomínky výboru bylo do posouzení dopadů zahrnuto dodatečné vysvětlení týkající se: i) povahy problémů, které má přezkum řešit, a obecných přínosů řešení krize ve srovnání s úpadkovým řízením, pokud jde o zachování finanční stability, důvěru vkladatelů a omezení využívání peněz daňových poplatníků na minimum; ii) objasnění, jakým způsobem je reforma v souladu se zásadou subsidiarity, a iii) doplňujících podrobností o dalších aspektech, jako je soulad s přezkumem pravidel státní podpory, vazba na návrh Komise z roku 2015 o evropském systému pojištění vkladů, způsob zohlednění doporučení orgánu EBA nebo podmínky, za kterých by mohl systém pojištění vkladů zasáhnout do řešení krize.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Přezkum se zaměřuje především na obecné uspořádání a fungování rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů, přičemž zvláštní pozornost je věnována menším a středním bankám a rovněžšímu zacházení s vkladateli. Očekává se, že navrhovaná reforma bude přínosná z hlediska účinnosti rámce a právní jasnosti.

Reforma je technologicky neutrální a nemá žádný dopad na digitální připravenost.

- **Základní práva**

EU se zasazuje o dodržování vysoké úrovně ochrany základních práv a je signatářem velkého počtu úmluv o lidských právech. V této souvislosti je návrh v souladu s těmito právy podle hlavních úmluv OSN o lidských právech, Listiny základních práv Evropské unie, která je nedílnou součástí smluv EU, a Evropské úmluvy o lidských právech.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Návrh vyžaduje, aby členské státy provedly změny směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank ve svých vnitrostátních právních předpisech do osmnácti měsíců od vstupu pozměňující směrnice v platnost.

Návrh zahrnuje požadavky, aby orgán EBA vydal normy týkající se některých ustanovení rámce a aby podal Komisi zprávu o jeho účinném provádění, např. v souvislosti s posouzením způsobilosti k řešení krize prováděným orgány příslušnými k řešení krize nebo s přípravou na řešení krize.

Právní předpisy budou předmětem hodnocení pět let po uplynutí lhůty pro jejich provedení s cílem posoudit, jak jsou účinné a efektivní, pokud jde o dosažení jejich cílů, a rozhodnout, zda jsou zapotřebí nová opatření nebo změny.

6. PODROBNÉ VYSVĚTLENÍ KONKRÉTNÍCH USTANOVENÍ NÁVRHU

Opatření včasného zásahu a příprava na řešení krize

Podmínky pro uplatnění opatření včasného zásahu, včetně odvolání vedení a jmenování dočasných správců, se mění tak, aby se odstranila nejednoznačnost a příslušným orgánům se poskytla potřebná právní jistota. Ustanovení čl. 27 odst. 1, článku 28 a čl. 29 odst. 1 se mění tak, aby stanovila, že opatření včasného zásahu lze použít, pokud byly splněny podmínky pro přijetí opatření v oblasti dohledu podle směrnice o kapitálových požadavcích nebo směrnice (EU) 2019/2034¹⁹ (směrnice o investičních podnicích), ale instituce tato opatření nepřijala nebo jsou považována za nedostatečná k řešení zjištěných problémů. Stávající podmínky, na které se nevztahuje směrnice o kapitálových požadavcích nebo směrnice o investičních podnicích, zůstávají zachovány. Zároveň se odstraňuje vnitřní posloupnost mezi opatřeními včasného zásahu, odvoláním vedoucích pracovníků a jmenováním dočasných správců – podle

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 64).

návruhu se na všechny vztahují stejné podmínky, ale příslušné orgány jsou povinny při výběru nejvhodnějšího opatření pro každou okolnost dodržovat zásadu proporcionality. Mandát orgánu EBA pro pokyny podporující důsledné uplatňování podmínek zůstává zachován.

Opatření včasného zásahu uvedená v článku 27 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, která se překrývala s dostupnými pravomocemi v oblasti dohledu podle článku 104 směrnice o kapitálových požadavcích nebo článku 49 směrnice o investičních podnicích (týkající se přezkoumání finanční situace vedoucím orgánem, odvolání vedoucích pracovníků, kteří již nesplňují kritéria vhodnosti, změn obchodní strategie a provozní struktury instituce), jsou ze směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank odstraněna a ponechána pouze ve směrnici o kapitálových požadavcích / směrnici o investičních podnicích. To by mělo řešit praktické a administrativní problémy, které příslušné orgány při uplatňování těchto překrývajících se opatření zaznamenaly.

S cílem rozšířit omezená ustanovení směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, která vyžadují spolupráci mezi příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize v případě, že se finanční situace banky začne zhoršovat, se v novém článku 30a podrobně popisují vzájemné vztahy a povinnosti příslušných orgánů a orgánů příslušných k řešení krize v období před zahájením řešení krize. Příslušný orgán je povinen oznámit orgánu příslušnému k řešení krize, když přijme určitá opatření v oblasti dohledu podle směrnice o kapitálových požadavcích nebo směrnice o investičních podnicích (zejména ta, která se dříve překrývala s opatřeními včasného zásahu), když se domnívá, že jsou splněny podmínky pro včasný zásah, a když opatření včasného zásahu skutečně použije. Příslušné orgány by měly ve spolupráci s orgány příslušnými k řešení krize sledovat finanční situaci instituce a dodržování uložených opatření. Zároveň musí příslušný orgán poskytnout orgánu příslušnému k řešení krize veškeré informace nezbytné pro přípravu na řešení krize nebo požadovat, aby je poskytla sama instituce. Rovněž se upřesňuje, že orgán příslušný k řešení krize má pravomoc uvést instituci na trh nebo provést kroky k jejímu uvedení na trh a požadovat vytvoření virtuální datové místnosti, aniž by to bylo podmíněno předchozím uplatněním opatření včasného zásahu. Příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize musí při zvažování přijetí jakýchkoli opatření včasného zásahu nebo přípravných kroků na řešení krize úzce spolupracovat, aby byla zajištěna konzistentnost a účinnost.

Včasné varování před selháním nebo pravděpodobným selháním

Článek 30a obsahuje povinnost příslušného orgánu oznámit s dostatečným předstihem orgánu příslušnému k řešení krize skutečnost, že se domnívá, že existuje podstatné riziko, že instituce nebo subjekt splňují podmínky pro to, aby byly posouzeny jako instituce či subjekt v selhání nebo instituce či subjekt, jejichž selhání je pravděpodobné, jak je stanoveno v čl. 32 odst. 4. Toto oznámení by mělo obsahovat důvody pro posouzení ze strany příslušného orgánu a přehled alternativních řešení, která mohou v přiměřené lhůtě zabránit selhání dotčené instituce nebo subjektu.

Vzhledem k tomu, že načasování opatření k řešení krize hraje zásadní roli ve vztahu k maximálnímu zachování úrovně kapitálu, minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky a likvidity instituce nebo subjektu a obecněji při zajištění toho, aby byly vytvořeny nezbytné podmínky k tomu, aby mohl orgán příslušný k řešení krize úspěšně provést strategii řešení krize vypracovanou pro každou instituci nebo subjekt, je orgán příslušný k řešení krize oprávněn v úzké spolupráci s příslušným orgánem posoudit dle svého uvážení přiměřenost lhůty pro účely hledání řešení soukromé nebo správní povahy, která by mohla zabránit selhání. Během tohoto období včasného varování by měl příslušný orgán nadále vykonávat své pravomoci a zároveň spolupracovat s orgánem příslušným k řešení krize v souladu s článkem 30a. Příslušný orgán a orgán příslušný k řešení krize by měly v úzké spolupráci

sledovat vývoj situace instituce nebo subjektu a provádění alternativních opatření. Za tímto účelem by se orgán příslušný k řešení krize a příslušný orgán měly pravidelně scházet, a to tak často, jak určí orgán příslušný k řešení krize.

Pokud v této lhůtě není nalezeno ani provedeno žádné vhodné alternativní opatření, které by zabránilo selhání, měl by příslušný orgán posoudit, zda jsou instituce nebo subjekt v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné. Pokud příslušný orgán dospěje k závěru, že instituce nebo subjekt jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, měl by to formálně oznámit orgánu příslušnému k řešení krize v souladu s postupem podle čl. 32 odst. 1 a 2. Orgán příslušný k řešení krize může toto posouzení provést také sám, pokud členský stát využil vnitrostátní možnost podle čl. 32 odst. 2. Orgán příslušný k řešení krize by pak měl určit, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize. Pokud z posouzení veřejného zájmu vyplývá potřeba řešení krize instituce nebo subjektu, měl by orgán příslušný k řešení krize následně přijmout rozhodnutí o přijetí opatření k řešení krize. To je v souladu s nejnovější judikaturou Soudního dvora EU ve věci týkající se bankovní unie, podle níž je posouzení ECB přípravným opatřením, které má Jednotnému výboru pro řešení krizí (SRB) umožnit přijmout rozhodnutí o řešení krize banky. Soudní dvůr dále uvedl, že výbor SRB má výlučnou pravomoc posuzovat podmínky požadované pro použití opatření k řešení krize, pokud Komise schválí program řešení krize a Rada popřípadě nevznese námitky²⁰.

Posouzení veřejného zájmu

Rámec pro krizové řízení a pojištění vkladů byl navržen tak, aby zabránil selhání institucí jakékoli velikosti a tato selhání zvládal a zároveň chránil vkladatele a daňové poplatníky. Pokud se má za to, že banka je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné a je ve veřejném zájmu její krizi řešit, orgány příslušné k řešení krize zasáhnou s využitím nástrojů a pravomocí, které jim přiznává směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, pokud neexistuje soukromoprávní řešení. Pokud neexistuje veřejný zájem na řešení krize, mělo by být selhání banky řešeno prostřednictvím vnitrostátního řádného likvidačního řízení vedeného vnitrostátními orgány, případně s financováním ze systému pojištění vkladů nebo jiných zdrojů financování.

Posouzení veřejného zájmu v podstatě porovnává řešení krize s úpadkovým řízením, přičemž zejména posuzuje, jak každý z těchto scénářů dosahuje účelu řešení krize. Účel řešení krize, na jehož základě se posouzení provádí, zahrnuje: i) dopad na finanční stabilitu (rozsáhlá krize může vést k jinému výsledku posouzení veřejného zájmu než selhání specifické pro daný podnik); ii) posouzení dopadu na zásadní funkce banky a iii) nutnost omezit využívání mimořádné veřejné finanční podpory. Podle stávajícího rámce lze řešení krize zvolit pouze v případě, že by úpadkové řízení neumožnilo dosáhnout účelu řešení krize ve stejném rozsahu.

Směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí ponechávají orgánům příslušným k řešení krize při provádění posouzení veřejného zájmu prostor pro uvážení, v důsledku čehož je toto posouzení prováděno i vykládáno rozdílným způsobem, který ne vždy plně odráží logiku a záměr právních předpisů. V některých případech, zejména v rámci bankovní unie, se posouzení veřejného zájmu uplatňuje spíše restriktivně.

Aby se minimalizovaly rozdíly a rozšířilo se provádění posouzení veřejného zájmu, tj. rozšířila se oblast působnosti řešení krize, obsahuje návrh následující legislativní změny:

²⁰ Usnesení ze dne 6. května 2019, ABLV Bank / ECB, T-281/18, EU:T:2019:296, body 34 až 36, a rozsudek ze dne 6. května 2021, ABLV Bank / ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, body 62 až 71.

Změny účelu řešení krize

Současná definice „zásadních funkcí“ neobsahuje výslovný odkaz na dopad narušení těchto funkcí na reálnou ekonomiku a finanční stabilitu na regionální úrovni, což vede k možnému výkladu, že funkce mohou být považovány za zásadní pouze tehdy, pokud má jejich přerušení dopady na celostátní úrovni. Aby se předešlo rozdílnému výkladu, je v definici „zásadních funkcí“ doplněn odkaz na „celostátní nebo regionální úroveň“ rušivého dopadu přerušení těchto funkcí na reálnou ekonomiku nebo finanční stabilitu (čl. 2 odst. 1 bod 35).

Účel řešení krize, který vyžaduje minimalizaci spoléhání se na mimořádnou veřejnou finanční podporu, neumožňuje rozlišit mezi použitím peněz z vnitrostátního rozpočtu a použitím záchranných sítí financovaných odvětvím (vnitrostátní fondy pro řešení krizí, Jednotný fond pro řešení krizí nebo systémy pojištění vkladů). Tento účel řešení krize se proto mění tak, aby zahrnoval konkrétní odkaz na podporu poskytovanou z rozpočtu členského státu, a mohlo být tak stanoveno, že financování poskytované záchrannými sítěmi financovanými odvětvím by mělo být považováno za vhodnější než financování z peněz daňových poplatníků (čl. 31 odst. 1 písm. c)). Tato změna účelu je doplněna změnou procesních pravidel týkajících se posouzení veřejného zájmu, která vyžaduje, aby orgán příslušný k řešení krize zvážil a porovnal veškerou mimořádnou veřejnou finanční podporu, která by mohla být podle důvodného očekávání instituci v režimu řešení krize poskytnuta, s podporou, která je uvedena v hypotetickém insolvenčním scénáři. Pokud hypotetický insolvenční scénář počítá s podporou při likvidaci, měl by být výsledek posouzení veřejného zájmu kladný (čl. 32 odst. 5 druhý pododstavec).

Účel řešení krize týkající se ochrany vkladatelů se mění tak, aby bylo jasně stanoveno, že řešení krize by mělo být zaměřeno na ochranu vkladatelů a zároveň na minimalizaci ztrát pro systémy pojištění vkladů. To znamená, že řešení krize by mělo být upřednostněno, pokud by úpadkové řízení bylo pro systém pojištění vkladů nákladnější.

Procesní změny srovnání řešení krize s vnitrostátním úpadkovým řízením

Podle stávající směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank se očekává, že se orgány příslušné k řešení krize v případě, že řešení krize nedosáhne lépe účelu řešení krize, rozhodnou pro úpadek. Ustanovení čl. 32 odst. 5 v současné době stanoví, že se řešení krize zvolí pouze tehdy, pokud by likvidační instituce v běžném úpadkovém řízení účelů řešení krize nebylo dosaženo ve stejné míře. Aby bylo možné rozšířit použití režimu řešení krize, mění se čl. 32 odst. 5 první pododstavec tak, aby bylo jasné, že vnitrostátní úpadkové řízení by mělo být zvoleno jako upřednostňovaná strategie pouze tehdy, pokud se jím dosahuje účelu rámce lépe než prostřednictvím řešení krize (a nikoli ve stejném rozsahu). Ačkoli výchozí možnosti i nadále zůstává úpadek, změnou se zvyšuje důkazní břemeno, které nesou orgány příslušné k řešení krize při prokazování, že řešení krize není ve veřejném zájmu. Nicméně o posouzení veřejného zájmu bude i nadále rozhodovat v jednotlivých případech orgán příslušný k řešení krize dle svého uvážení.

Použití systému pojištění vkladů při řešení krize

Základní zásadou současného rámce pro řešení krize je skutečnost, že financování při řešení krize by mělo být v první řadě zajištěno z vnitřních zdrojů banky (jejího kapitálu a ostatních závazků, včetně určitých kategorií vkladů), které se používají ke krytí jejích ztrát. Ty mohou být doplněny vnějšími zdroji financování, a to 1) mechanismem financování k řešení krizí – ale až poté, co bylo na krytí ztrát banky použito 8 % jejího kapitálu a závazků – a 2) systémem pojištění vkladů – místo pojištěných vkladatelů až do výše ztrát, které by utrpěli (pokud by bylo možné, aby se na ně vztahovaly ztráty při řešení krize). Pro některé menší a střední banky, zejména pak ty, které jsou primárně financovány z vkladů, může být velmi

obtížné splnit tyto požadavky na přístup k vnějšímu financování financovanému odvětvím, aniž by musely z vnitřních zdrojů rekapitalizovat vklady přesahující limit pojištění a vklady vyloučené z pojištění. V některých případech však může vznik ztrát z vkladů vést k rozsáhlému šíření krize a finanční nestabilitě, což zvyšuje riziko bankovní paniky v širším měřítku, a tím i závažný nepříznivý dopad na reálnou ekonomiku.

S cílem zajistit vyšší míru proporcionality rámce pro řešení krize, posílit uplatňování nástrojů převodu při řešení krize menších nebo středních bank, které opustí trh, a usnadnit zásahy systémů pojištění vkladů na podporu těchto nástrojů, pokud je to nutné k zabránění ztrátám vkladatelů, se proto mění článek 109 s cílem vyjasnit některé aspekty použití systémů pojištění vkladů při řešení krize. Základní zásada, že první linií obrany v případě problémů banky by měla být vždy vnitřní kapacita banky pro absorpci ztrát, a podmínky přístupu k mechanismu financování k řešení krizí zůstávají zachovány. Článek 109 zejména upřesňuje, že systém pojištění vkladů lze použít k podpoře transakcí převodu, které zahrnují pojištěné vklady a za určitých podmínek také způsobilé vklady přesahující limit pojištění a vklady vyloučené ze záruky systému pojištění vkladů. Příspěvek ze systému pojištění vkladů by měl pokrýt část rozdílu nebo celý rozdíl mezi hodnotou vkladů převedených na kupujícího nebo překlenovací instituci a hodnotou převedených aktiv. Pokud kupující v rámci transakce požaduje příspěvek, aby byla zajištěna jeho kapitálová neutralita a zachován soulad s kapitálovými požadavky kupujícího, může k tomuto účelu přispět i systém pojištění vkladů.

Aby se zabránilo vyčerpání prostředků a zajistilo se, že systém pojištění vkladů bude mít dostatek zdrojů pro zachování svých funkcí, podléhá příspěvek systému pojištění vkladů při řešení krize určitým limitům.

Na jedné straně čl. 109 odst. 1 vyžaduje, aby ztráta, kterou může systém pojištění vkladů nést v důsledku zásahu při řešení krize, nepřesáhla ztrátu, kterou by systém pojištění vkladů nesl v případě úpadku, kdyby vyplatil pojištěné vkladatele a převzal jejich pohledávky. Tuto částku stanoví systém pojištění vkladů na základě testu nejnižších nákladů v souladu s kritérii a metodikou stanovenými ve směrnici o systémech pojištění vkladů pro případné použití systému pojištění vkladů. Stejná kritéria a metodika se použijí i při určování zacházení, kterého by se systému pojištění vkladů dostalo, kdyby instituce vstoupila do běžného úpadekového řízení, při provádění následného ocenění podle článku 74 pro účely posouzení souladu se zásadou, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, a určení, zda systému pojištění vkladů náleží nějaké odškodnění.

Na druhou stranu výše příspěvku ze systému pojištění vkladů nesmí překročit případný schodek hodnoty aktiv instituce v režimu řešení krize převedených na kupujícího nebo překlenovací instituci ve srovnání s hodnotou převedených vkladů a závazků se stejným nebo vyšším stupněm priority v úpadekovém řízení než tyto vklady. To má zajistit, aby se příspěvek ze systému pojištění vkladů v příslušných případech používal pouze pro účely ochrany vkladatelů, a nikoliv pro ochranu věřitelů, kteří mají v úpadekovém řízení nižší prioritu než vklady.

Dále je v čl. 109 odst. 1 vyjasněno, že systém pojištění vkladů může přispět k transakci zahrnující všechny vklady pouze tehdy, pokud orgán příslušný k řešení krize dospěje k závěru, že způsobilé vklady přesahující limit pojištění poskytovaný systémem pojištění vkladů, jakož i vklady vyloučené z pojištění by měly být chráněny před ztrátami a nemohou být rekapitalizovány z vnitřních zdrojů ani ponechány ve zbytkové části instituce v režimu řešení krize, která bude zlikvidována. Tak tomu bude zejména v případě, kdy je vyloučení nezbytně nutné a přiměřené k zachování kontinuity zásadních funkcí a hlavních linií podnikání nebo kdy je nutné zabránit rozsáhlému šíření krize a finanční nestabilitě, která by mohla závažně narušit hospodářství Unie nebo členského státu. Aby se zajistil přístup k

mechanismům financování k řešení krizí, pokud je to nezbytné pro provádění strategie převodu, stanoví čl. 109 odst. 2b, že příspěvky ze systému pojištění vkladů při řešení krize by se měly započítávat do požadavku na 8 % celkových závazků včetně kapitálu (TLOF) pro přístup k mechanismu financování k řešení krizí. Pokud příspěvek akcionářů a věřitelů instituce v režimu řešení krize prostřednictvím snížení, odpisu nebo konverze jejich závazků v součtu s příspěvkem ze systému pojištění vkladů činí alespoň 8 % celkových závazků instituce včetně kapitálu, bude moci orgán příslušný k řešení krize použít mechanismus financování k řešení krizí k financování opatření k řešení krize, které musí vést k odchodu instituce v selhání z trhu. Aby se zajistilo, že minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky zůstane první linií obrany, a aby se zachovaly rovné podmínky, mělo by to být možné pouze u institucí, u nichž plán řešení krize nebo skupinový plán řešení krize nestanoví jejich řádnou likvidaci v případě selhání, vzhledem k tomu, že minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky těchto institucí byl stanoven na úrovni, která zahrnuje jak částku k absorpci ztrát, tak i rekapitalizační částku.

Neočekává se, že by použití prostředků ze systému pojištění vkladů umožňující přístup k mechanismům financování k řešení krizí ovlivnilo motivaci institucí dodržovat minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky (MREL). Je to proto, že motivace k dodržování MREL je zabudována do řízení rámce. Orgány příslušné k řešení krize kalibrují požadavky MREL pro všechny instituce se strategií řešení krize, v příslušných případech včetně menších a středně velkých institucí, podle stávajících právních předpisů a případné neplnění řeší několika opatřeními. Kromě toho povinnost institucí zveřejňovat svůj požadavek MREL a související kapacitu, která začne platit v roce 2024 (jak je stanoveno ve stávajících pravidlech), posílí tržní disciplínu a dodržování pravidel. Využití systému pojištění vkladů k usnadnění přístupu k mechanismu financování k řešení krizí bude navíc možné pouze v případě strategií převodu s odchodem z trhu a v jednotlivých případech, kdy to odůvodní orgány příslušné k řešení krize. Protože tedy v případě použití finančních prostředků ze systému pojištění vkladů opustí instituce v selhání po vyřešení krize trh, tento mechanismus *de facto* brání jakémukoli zvýhodnění, pokud jde o kalibraci MREL nebo použití finančních prostředků ze systému pojištění vkladů, ve srovnání s jinými institucemi, které by po restrukturalizaci pokračovaly v činnosti. Důležitá je i skutečnost, že existuje morální hazard kvůli možnosti dotací mimo režim řešení krize v podobě veřejných prostředků v případě úpadku. Tím, že reforma umožňuje důvěryhodnější uplatnění režimu řešení krize prostřednictvím použití systémů pojištění vkladů v konkrétních případech, má za cíl odradit od využívání peněz daňových poplatníků, což může ovlivnit očekávání trhu *ex ante*, vést k větší tržní disciplíně a snížit riziko morálního hazardu. A konečně, použití příspěvku ze systému pojištění vkladů na splnění 8% prahové hodnoty celkových závazků včetně kapitálu pro přístup k mechanismům financování k řešení krizí je omezeno na ty instituce, pro které byl stanoven MREL (tj. instituce a subjekty, které nebyly určeny jako subjekty v likvidaci), a zahrnuje jak složku absorpce ztrát, tak složku rekapitalizace, a to s ohledem na skutečnost, že příslušný plán řešení krize nebo skupinový plán řešení krize nestanoví jejich likvidaci v případě selhání.

Přednostní postavení vkladatelů

Podle současného znění čl. 108 odst. 1 stanoví směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank tříúrovňové přednostní postavení vkladatelů v hierarchii pohledávek. Stanoví, že pojištěné vklady a pohledávky systému pojištění vkladů musí mít v pořadí věřitelů podle insolvenčního práva každého členského státu tzv. superpřednostní postavení ve srovnání s nepojištěnými přednostními vklady (část způsobilých vkladů fyzických osob a malých a středních podniků přesahující limit pojištění 100 000 EUR). Ty musí mít přednost před pohledávkami běžných nezajištěných věřitelů.

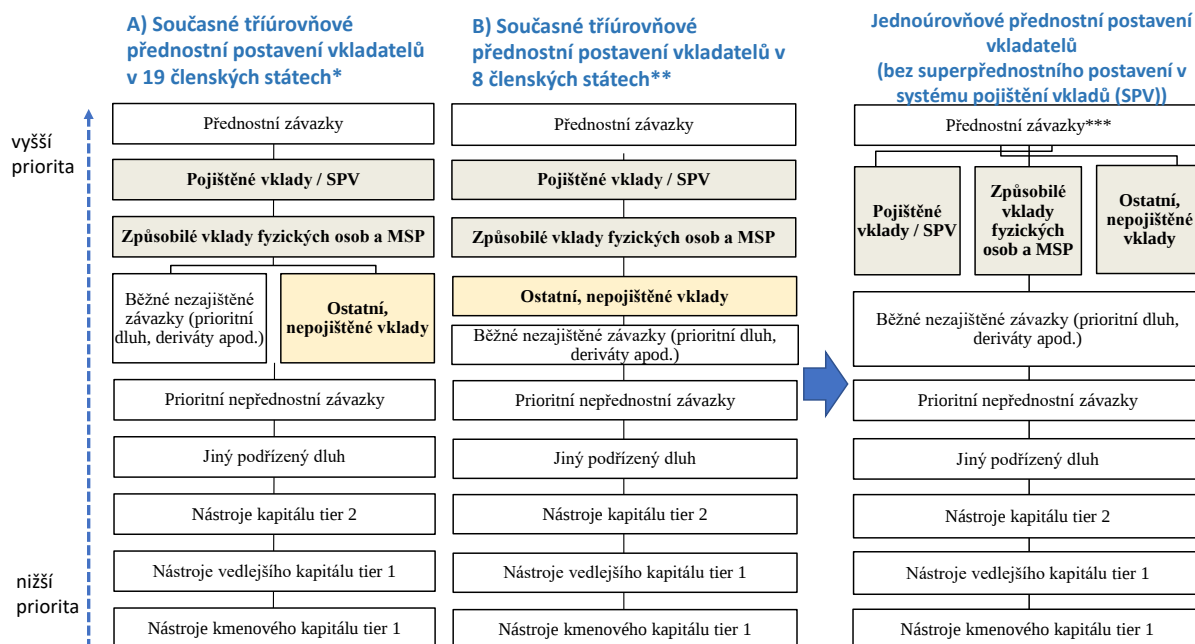
Směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank v současné době nijak nespecifikuje stupeň priority zbývajících vkladů, tj. nepojištěných nepřednostních vkladů (tj. vkladů podniků, které nejsou malými a středními podniky, přesahujících limit pojištění 100 000 EUR) a vyloučených vkladů (které podle současného rámce zahrnují vklady veřejných orgánů, subjektů finančního sektoru a penzijních fondů). Ve většině členských států mají nepojištěné nepřednostní vklady v úpadkovém řízení stejný stupeň priority jako běžné nezajištěné pohledávky, včetně prioritních dluhových nástrojů způsobilých pro MREL (oddíl A obrázku níže), zatímco v menšině členských států je již jejich stupeň priority oproti běžným nezajištěným pohledávkám vyšší (oddíl B obrázku níže).

Superpřednostní postavení v systému pojištění vkladů podle současného rámce (tj. vyšší stupeň priority než pohledávky nepojištěných vkladatelů) ovlivňuje výsledky testu nejnižších nákladů tak, že prostředky systému pojištění vkladů nemohou být v případě úpadku téměř nikdy použity mimo výplatu pojištěných vkladů, protože systém pojištění vkladů by očekával plnou nebo velmi vysokou návratnost prostředků použitých na výplatu náhrady za pojištěné vklady.

Na druhou stranu neexistence obecného přednostního postavení vkladatelů (tj. situace, kdy všechny vklady mají vyšší stupeň priority než běžné nezajištěné pohledávky) v některých členských státech vytváří nerovné podmínky a potenciální překážky bránící řešení krizí v přeshraničním kontextu a může vést k porušení zásady, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, pokud je z důvodů finanční stability nutné vyloučit z nesení ztrát nepojištěné vklady.

S cílem usnadnit použití systému pojištění vkladů při řešení krize v rámci ochranného opatření v podobě testu nejnižších nákladů, pokud je to nezbytné k zachování finanční stability a ochraně vkladatelů, jakož i k odstranění překážek bránících řešení krize, se mění čl. 108 odst. 1 tak, aby se zavedlo obecné přednostní postavení vkladatelů s jednoúrovňovou prioritou. Toho by bylo dosaženo díky dvěma úpravám. Zaprvé, zákonem dané přednostní postavení stanovené v insolvenčním právu členských států ve vztahu k běžným nezajištěným pohledávkám, které vyžaduje směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, se rozšiřuje na všechny vklady. To znamená, že všechny vklady, včetně způsobilých vkladů velkých podniků a vyloučených vkladů, mají vyšší stupeň priority než běžné nezajištěné pohledávky. Zadruhé, různý stupeň priority jednotlivých kategorií vkladů je nahrazen jednoúrovňovým přednostním postavením vkladatelů, kdy je odstraněno superpřednostní postavení vkladů v systému pojištění vkladů / pojištěných vkladů a kdy jsou všechny vklady vzájemně rovnocenné (tj. řazeny na stejnou úroveň) a jsou nadřazeny běžným nezajištěným pohledávkám.

Stylizovaný pohled na hierarchii věřitelů v případě úpadku podle současného rámce (tříúrovňové přednostní postavení vkladatelů) a podle navrhované reformy (jednoúrovňové obecné přednostní postavení vkladatelů)

* AT, BE, CZ, DE, DK, EE, ES, FI, FR, IE, LV, LT, LU, MT, NL, PL, RO, SE a SK.

** Ostatních 8 členských států upřednostnilo nepojištěné vklady oproti běžným nezájištěným pohledávkám (BG, CY, EL, HR, HU, IT, PT a SI).

*** Mezi přednostní závazky patří rovněž Jednotný fond pro řešení krizí / vnitrostátní fondy pro řešení krizí.

Pozn.: tato ilustrace je stylizovaná a zjednodušená. Ve skutečnosti jsou hierarchie pohledávek v členských státech harmonizovány pouze částečně (zejména na podřízených úrovních), zatímco úroveň s vyšší prioritou nejsou harmonizovány a mohou zahrnovat další dílčí kategorie.

Zdroj: útvary Komise.

Jak vyplývá z posouzení dopadů, jednoúrovňové přednostní postavení vkladatelů by nenarušilo ochranu, kterou v současnosti požívají pojištění vkladatelé, kteří jsou podle směrnice o systémech pojištění vkladů vždy pojištěni pro případ, že se jejich účty stanou nedostupnými, a jsou povinně vyloučeni z nesení ztrát při řešení krize (čl. 44 odst. 2 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank). Vyšší přednostní priorita pohledávek systému pojištění vkladů chrání naopak bankovní sektor, který platí příspěvky do systému pojištění vkladů. Nicméně z pohledu samotného bankovního sektoru nevede vyšší priorita systému pojištění vkladů nutně k méně časté potřebě doplňování systému pojištění vkladů vzhledem k tomu, že výsledkem této vyšší priority by bylo častější využívání zdrojů systému pojištění vkladů pro výplaty než pro strategie převodu při řešení krize. Je tomu tak proto, že výplata vyžaduje použití dostupných finančních prostředků systému pojištění vkladů k pokrytí hrubé výše pojištěných vkladů, přičemž mezi výplatou a zpětným získáním prostředků v někdy zdoluhavých úpadkových řízeních existuje časová prodleva a dochází také ke ztrátě franšízové hodnoty aktiv.

Pokud jde navíc o argument nákladové efektivnosti v souvislosti s využitím prostředků systému pojištění vkladů při řešení krize ve srovnání s náklady na výplatu pojištěných vkladů v případě úpadku, empirické důkazy uvedené v posouzení dopadů²¹ ukazují, že výplata pojištěných vkladů může finanční prostředky systému pojištění vkladů rychle vyčerpat (i když je systém zcela naplněn) nebo že v některých případech finanční prostředky systému pojištění vkladů nemohou výplatu při značném objemu pojištěných vkladů unést. V tomto ohledu je

²¹ ECB (říjen 2022), [Ochrana vkladatelů a úspora peněz – proč by systémy pojištění vkladů v EU měly mít možnost podporovat převody aktiv a závazků v případě selhání banky](#).

cílem přezkumu krizového řízení a pojištění vkladů umožnit levnější a nákladově efektivnější alternativní použití systémů pojištění vkladů při řešení krize ve srovnání s náklady na výplatu vkladů v případě úpadku, aby se podpořil převod aktiv a závazků (včetně vkladů) a následný odchod z trhu. Komplexní analýza (včetně analýzy provedené orgánem EBA v odpovědi na žádost Komise o poradenství z října 2021) je uvedena v posouzení dopadů.

Podmínky pro poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory

Aby se zajistilo, že veřejné finanční prostředky ve formě mimořádné veřejné finanční podpory nebudou použity na podporu institucí nebo subjektů, které nejsou finančně životaschopné, je nutné stanovit přísné podmínky týkající se toho, kdy může být tato podpora poskytnuta a jakou může mít formu. Stávající pravidla stanoví určitá omezení, ale nejsou dostatečně přesná. Mimořádná veřejná finanční podpora mimo režim řešení krize by měla být omezena na případy preventivní rekapitalizace, preventivní opatření systému pojištění vkladů zaměřená na zachování finančního zdraví a dlouhodobé životaschopnosti úvěrových institucí, opatření přijatá systémem pojištění vkladů k zachování přístupu vkladatelů a jiné formy podpory poskytované v rámci likvidačního řízení. Poskytování mimořádné veřejné finanční podpory v jakýchkoli jiných situacích mimo režim řešení krize by nemělo být povoleno a mělo by vést k tomu, že přijímající instituce nebo subjekt budou považovány za instituci nebo subjekt, jež jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné.

Preventivní rekapitalizace

Zvláštní pozornost je třeba věnovat mimořádné veřejné finanční podpoře poskytnuté formou preventivní rekapitalizace. Je nezbytné vyjasnit přípustné formy předběžných opatření poskytovaných mimo režim řešení krize a zaměřených na rekapitalizaci dotčeného subjektu. Poskytnutá opatření by měla být dočasná, protože mají řešit nepříznivé důsledky vnějších otřesů a nemají sloužit k řešení vnitřních nedostatků spojených například se zastaralým modelem podnikání. Trvalé nástroje, jako je kmenový kapitál tier 1, by se měly použít jen výjimečně a pouze v případě, že by jiné formy kapitálových nástrojů nebyly vhodné. Taková změna je nezbytná, aby se zajistilo, že podpora zůstane dočasná. Rovněž je nutné stanovit přísnější a jednoznačnější požadavky na předem stanovenou dobu trvání a strategii ukončení předběžných opatření. Subjekt, který obdrží podporu, by měl být v době uplatnění opatření solventní, tj. podle posouzení příslušného orgánu by neměl porušovat platné kapitálové požadavky, a ani by nemělo být pravděpodobné, že tyto požadavky v následujících dvanácti měsících poruší. Pokud podmínky, za kterých je podpora poskytnuta, nejsou dodrženy, měl by být subjekt, který podporu obdržel, považován za subjekt v selhání nebo za subjekt, jehož selhání je pravděpodobné.

Článek 32b a odchod z trhu

Bez ohledu na případné rozšíření uplatňování režimu řešení krize nebude řešení krize některých bank v EU ve veřejném zájmu. V takových případech by banky měly být zlikvidovány v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Platná vnitrostátní pravidla jsou v jednotlivých členských státech EU velmi různorodá, a to jak z hlediska podmínek, které vedou k zahájení řízení, tak z hlediska struktury samotného řízení. V některých členských státech by banka vstoupila do běžného úpadkového řízení, v jiných existuje zvláštní režim úpadku nebo likvidace bank nebo je k dispozici několik postupů, které nemusí nutně ve všech případech vést k odchodu banky z trhu. Navíc podmínky pro zahájení vnitrostátního úpadkového řízení nejsou vždy v souladu se zjištěním selhání nebo pravděpodobného selhání podle směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. To může vyvolat nejistotu ohledně skutečnosti, zda lze zahájit úpadkové řízení (tj. existuje nejistota ohledně dalšího vývoje), nebo zda daný postup povede k jasnému výsledku, pokud jde o zajištění odchodu z trhu.

K řešení takových situací zavedl bankovní balíček z roku 2019 článek 32b, který požaduje, aby členské státy v souladu s platným vnitrostátním právem zajistily řádnou likvidaci bank v selhání, jejichž krize nebyla řešena z důvodu nepříznivého posouzení veřejného zájmu. Provádění těchto ustanovení ve vnitrostátních právních rámcích však nestačí k tomu, aby se vyřešila všechna zbytková rizika, že instituce v selhání neopustí trh. Zejména stále panuje nejistota ohledně toho, jaký postup by se měl v těchto případech použít, a především zda by se mělo použít pouze běžné úpadkové řízení, nebo zda by se mohly použít i jiné vnitrostátní postupy.

V zájmu vyřešení stávající nejednotnosti a nejistoty mezi členskými státy se proto mění článek 32b, aby se poskytl další rámec a zajistila větší jasnost a aby se zajistilo, že příslušné vnitrostátní postupy povedou k odchodu banky z trhu v přiměřené lhůtě. Změny nemají za cíl ani nevedou k harmonizaci vnitrostátních insolvenčních předpisů a na vnitrostátní úrovni je zachován prostor pro to, jakým způsobem by mělo dojít k odchodu z trhu (tj. zda na základě prodeje, nebo jinak).

V této souvislosti se rovněž navrhuje dále posílit úlohu odebrání licence bance v případě, že je deklarováno její selhání nebo pravděpodobné selhání a nedojde k řešení krize. Nové ustanovení čl. 32b odst. 3 zmocňuje orgán dohledu k odebrání licence pouze na základě zjištění, že je banka v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, což je dostatečnou podmínkou pro to, aby příslušné vnitrostátní správní nebo soudní orgány neprodleně zahájily příslušné vnitrostátní likvidační řízení.

Změny týkající se minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky (MREL)

MREL pro strategie převodu

V rámci plánování řešení krize orgány příslušné k řešení krize definují upřednostňované a variantní strategie řešení krize a připravují použití příslušných nástrojů k zajištění jejich účinného provedení. U velkých a složitých institucí se obecně očekává, že upřednostňovaným nástrojem k řešení krize bude otevřená bankovní rekapitalizace z vnitřních zdrojů, což znamená odpis a konverzi kapitálu a způsobilých závazků s cílem absorbovat ztráty a rekapitalizovat banku, která se dostává z režimu řešení krize.

Současně mohou být některé menší a střední instituce s modely podnikání založenými převážně na financování prostřednictvím vlastního kapitálu a vkladů kandidáty na strategie opírající se o nástroje převodu, které spočívají v prodeji části nebo celého podniku kupujícímu nebo překlenovací instituci, převodu nevýkonných aktiv na společnost pro správu aktiv a odchodu z trhu.

Jak je již stanoveno ve stávajícím rámci, výše požadavku MREL by měla odrážet upřednostňovanou strategii řešení krize. Stávající ustanovení článku 45c se zaměřuje na kalibraci MREL pro strategie rekapitalizace z vnitřních zdrojů (požadavek na absorpci ztrát a rekapitalizační částku s podrobnými pravidly týkajícími se jejich úpravy a požadavků na podřízenost, které jsou většinou zaměřeny na zajištění souladu s požadavkem na celkové závazky včetně kapitálu ve výši 8 %). Stávající směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank sice uznává možnost použití jiných nástrojů k řešení krize než rekapitalizace z vnitřních zdrojů, podrobným způsobem však neupravuje kalibraci MREL pro strategie převodu. V praxi to vyvolává právní nejistotu a vede to k rozdílným metodikám, které orgány příslušné k řešení krize uplatňují při stanovování MREL pro tyto strategie.

Je proto nezbytné stanovit jasnější právní základ, kterým se odliší kalibrace MREL pro strategie převodu od kalibrace MREL pro rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, a to i z důvodu proporcionality a jednotného uplatňování. V tomto ohledu a s přihlédnutím k současné praxi orgánů příslušných k řešení krize se doplňuje nový článek 45ca, který stanoví zásady, které by

měly být zváženy při kalibraci MREL pro strategie převodu – velikost, model podnikání, rizikový profil, analýza převoditelnosti, prodejnost, to, zda se jedná o strategii spočívající v převodu aktiv nebo v transakci s akciemi, a doplňkové využití společnosti pro správu aktiv v případě aktiv, která nelze převést.

Tyto změny posilují zásadu, že MREL by měl být i nadále první a hlavní linií obrany všech bank, včetně těch, které budou předmětem strategie převodu a odchodu z trhu, čímž se zajistí, že ztráty budou v maximální možné míře absorbovány akcionáři a věřiteli.

Odhad požadavku kombinovaných kapitálových rezerv v případě zákazu určitých rozdělení výnosů

Za účelem řešení nedostatečné právní jasnosti stávajícího rámce, pokud jde o pravomoc orgánů příslušných k řešení krize zakázat určitá rozdělení výnosů v případě, že subjekt nesplňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv doplňující jeho požadavek MREL, a zejména pokud se na subjekt nevztahuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv (podle článku 104a směrnice 2013/36/EU) na stejném základě jako jeho MREL, se do článku 16a doplňuje nový odstavec 7, který vyjasňuje, že pravomoc zakázat určitá rozdělení výnosů by se měla uplatňovat na základě odhadu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv vyplývajícího z aktu v přenesené pravomoci podle čl. 45c odst. 4, jenž stanoví metodiku, kterou mají orgány příslušné k řešení krize za takových okolností použít k odhadu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv.

Výjimka de minimis z některých požadavků MREL

Podle pravidel MREL obsažených ve směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank jsou strukturálně podřízené závazky uvedené v čl. 72b odst. 2 písm. d) bodě iii) nařízení o kapitálových požadavcích zachyceny v definici „podřízených způsobilých nástrojů“ použitých v celém článku 45b směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. Závazky, které jsou v nařízení o kapitálových požadavcích povoleny jako způsobilé na základě výjimky *de minimis* podle čl. 72b odst. 4 nařízení o kapitálových požadavcích, však nejsou považovány za „podřízené způsobilé nástroje“ podle směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, protože čl. 72b odst. 4 nařízení o kapitálových požadavcích je výslovně vyloučen z definice v čl. 2 odst. 1 bodu 71b směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

K nápravě tohoto nesouladu se do článku 45b směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank doplňuje nový odstavec, který umožňuje orgánům příslušným k řešení krize povolit subjektům řešícím krizi splnit požadavky na podřízenost MREL s využitím prioritních závazků, pokud jsou splněny podmínky uvedené v čl. 72b odst. 4 nařízení o kapitálových požadavcích.

Aby byl zajištěn soulad s rámcem celkové kapacity pro absorpci ztrát (TLAC), nesmí být subjektům řešícím krizi, které využívají výjimku *de minimis*, upraven požadavek na podřízenost MREL směrem dolů o částku odpovídající povolené hodnotě 3,5 % celkového objemu rizikové expozice pro TLAC podle čl. 45b odst. 4 prvního pododstavce druhé věty směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

Podmíněné závazky

Návrh rovněž zavádí vysvětlení týkající se statusu podmíněných závazků a rezerv pro účely plánování a provádění řešení krize. Změny zohledňují mezinárodní účetní standard (IFRS) 37 „Rezervy, podmíněné závazky a podmíněná aktiva“ vydaný Radou pro mezinárodní účetní standardy (IASB) a zavádějí odkazy na i) rezervy (závazky s nejistým načasováním či výší) a ii) podmíněné závazky (možné závazky v závislosti na tom, zda v budoucnu nastane nějaká nejistá událost, nebo současné závazky, jejichž úhrada není pravděpodobná nebo jejichž výši nelze spolehlivě určit). Tyto dvě kategorie se liší z hlediska míry pravděpodobnosti, že bude

nutné provést platbu, přičemž rezervy by měly být považovány za závazky, zatímco s podmíněnými závazky by tak zacházeno být nemělo. Z hlediska řešení krize to znamená, že zaúčtované rezervy by v zásadě měly být použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, zatímco podmíněné závazky pravděpodobně nebude možné rekapitalizovat z vnitřních zdrojů vzhledem k jejich nejisté povaze.

Příspěvky a neodvolatelné platební přísliby

S cílem zohlednit konec počátečního období navyšování prostředků mechanismů financování k řešení krizí a následné snížení výše pravidelných příspěvků předem se v člancích 102 a 104 provádějí technické změny, aby se maximální částka následných příspěvků, kterou lze vybrat, oddělila od částky pravidelných příspěvků předem, a zabránilo se tak nepřiměřeně nízkému stropu následných příspěvků, a aby bylo možné odložit výběr pravidelných příspěvků předem v případě, že by náklady na roční výběr nebyly úměrné částce, která má být vybrána. V článku 103 je rovněž vyjasněno zacházení s neodvolatelnými platebními přísliby, a to jak pokud jde o jejich použití při řešení krize, tak pokud jde o postup, který je třeba dodržet v případě, že se na instituci nebo subjekt přestane vztahovat povinnost hradit příspěvky.

Kromě toho se v zájmu větší transparentnosti a jistoty, pokud jde o podíl neodvolatelných platebních příslibů na celkové částce příspěvků předem, které mají být vybrány, objasňuje, že by orgány příslušné k řešení krize měly tento podíl každoročně stanovovat, přičemž musí dodržovat použitelné limity.

Mandáty orgánu EBA

Orgány příslušné k řešení krize v minulých letech vypracovaly a zavedly široký soubor politik s cílem zlepšit způsobilost bank k řešení krize a zajistit odpovídající úroveň přípravy na provádění nástrojů a pravomocí k řešení krize v případě řešení krize. Orgán EBA vypracoval společné normy, které doplňují ustanovení směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a harmonizují postupy orgánů v celé Unii.

Aby se zajistilo, že platné normy budou i nadále vyhovovat svému účelu a že budou v příslušných případech přijaty nové, jsou orgánu EBA svěřeny nové úkoly a povinnosti, aby podával zprávy o stávajících postupech, podporoval sbližování a prosazoval vysokou úroveň připravenosti příslušných orgánů a orgánů příslušných k řešení krize. Zavádějí se nové mandáty orgánu EBA, aby sledoval opatření přijatá orgány příslušnými k řešení krize s cílem zajistit účinné provádění rámce a posoudit případné rozdíly mezi členskými státy v oblasti posuzování způsobilosti k řešení krize a uplatňování nástrojů a pravomocí k řešení krize. Kromě toho se zavádí nová úloha orgánu EBA, která má podpořit sbližování a výměnu mezi příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize prostřednictvím koordinace úkonů v rámci celé Unie s cílem otestovat uplatňování rámce v souvislosti s ozdravnými postupy a řešením krize.

Vzhledem k tomu, že členské státy mají podle článku 44a k dispozici více vnitrostátních možností, je po orgánu EBA navíc požadováno, aby podal zprávu o uplatňování tohoto článku, porovnal způsob jeho provádění v členských státech a analyzoval dopad případných rozdílů na přeshraniční operace.

A konečně, vzhledem k tomu, že instituce a subjekty mohou mít povinnost splnit interní MREL buď na individuálním, nebo konsolidovaném základě, praxe ukázala, že v některých situacích nejsou dodatečné požadavky na kapitál a požadavek kombinovaných kapitálových rezerv uvedené ve směrnici o kapitálových požadavcích stanoveny na stejném základě jako interní MREL. Z tohoto důvodu by měly být stávající regulační technické normy týkající se

odhadu dodatečných požadavků na kapitál a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, které byly přijaty nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1118²², rozšířeny tak, aby zahrnovaly nejen subjekty řešící krizi, ale také subjekty, které nebyly určeny jako subjekty řešící krizi. Mandát orgánu EBA v čl. 45c odst. 4 se odpovídajícím způsobem mění.

Další ustanovení

S cílem snížit administrativní zátěž institucí, pokud jde o povinnost každoročně aktualizovat ozdravné plány, se do čl. 5 odst. 2 doplňuje třetí pododstavec, který stanoví, že orgány dohledu mají možnost upustit od požadavku aktualizovat určité části plánu pro daný cyklus, pokud nedošlo k žádným změnám v právní nebo organizační struktuře instituce, její činnosti nebo finanční situaci.

Podle současného znění směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank nesmějí ozdravné plány předpokládat přístup k mimořádné veřejné finanční podpoře ani její obdržení. Pravidlo v čl. 5 odst. 3 se doplňuje tak, aby stanovilo, že kromě veřejné finanční podpory nesmí ozdravné plány předpokládat přijetí nouzového poskytnutí likvidity centrální bankou nebo přístup k němu ani jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby.

Orgány příslušné k řešení krize jsou povinny při vypracovávání skupinových plánů řešení krize určit opatření, která mají být přijata ve vztahu k subjektům skupiny. Intenzita a úroveň podrobnosti této činnosti s ohledem na dceřiné podniky, které nejsou subjekty řešícími krizi, se může lišit v závislosti na velikosti a rizikovém profilu dotčených institucí a subjektů, přítomnosti zásadních funkcí a strategii řešení krize na úrovni skupiny. Směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank se proto mění tak, že se do čl. 12 odst. 1 vkládá nový pododstavec, který umožní orgánům příslušným k řešení krize při plnění tohoto úkolu v příslušných případech využít zjednodušený postup.

Vyjasnění k čl. 44 odst. 7

Stávající ustanovení čl. 44 odst. 7 je nejasné v tom, jaké jsou podmínky a pořadí použití mechanismu financování k řešení krizí a alternativních zdrojů financování po poskytnutí počátečního financování až do výše 5% limitu celkových závazků včetně kapitálu a poté, co byly plně odepsány nebo konvertovány veškeré nezajištěné nepřednostní závazky jiné než způsobilé vklady. Odstavec 7 článku 44 se proto mění tak, aby byla zaručena právní jasnost a dodatečná flexibilita při využívání fondů pro řešení krizí nad rámec 5% limitu celkových závazků včetně kapitálu.

Kolegia k řešení krize

V zájmu zajištění souladu s čl. 51 odst. 3 směrnice (EU) 2013/36, který stanoví zřízení kolegií orgánů dohledu příslušnými orgány vykonávajícími dohled nad institucí s významnými pobočkami v jiných členských státech s cílem usnadnit spolupráci a výměnu informací mezi domovskými a hostitelskými orgány dohledu, se do článku 88 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank vkládá nový odstavec 6a, který stanoví zřízení kolegií k řešení

²² Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1118 ze dne 26. března 2021, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující metodiku, již mají používat orgány příslušné k řešení krize k odhadu požadavku uvedeného v článku 104a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv pro subjekty řešící krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi v případech, kdy se na skupinu řešící krizi tyto požadavky podle uvedené směrnice nevztahují (Úř. věst. L 241, 8.7.2021, s. 1).

krize v těchto případech s cílem usnadnit spolupráci a výměnu informací mezi domovskými a hostitelskými orgány příslušnými k řešení krize.

Stupeň priority pohledávek mechanismů financování k řešení krizí

Ustanovení čl. 37 odst. 7 stanoví, že mechanismus financování k řešení krizí by měl mít možnost získat od instituce v režimu řešení krize, jakožto přednostní věřitel, zpět veškeré přiměřené výdaje řádně vynaložené v souvislosti s použitím nástrojů a pravomocí k řešení krize. Směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank však nespécifikovala relativní prioritu mechanismu financování k řešení krizí ve vztahu k ostatním přednostním věřitelům. Nový odstavec 9 doplněný do článku 108 upřesňuje, že tyto pohledávky mechanismu financování k řešení krizí by měly mít přednost před pohledávkami vkladatelů a systémů pojištění vkladů.

Mechanismus financování k řešení krizí lze navíc dále použít při řešení krize pro účely uvedené v článku 101. Směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank dosud neupřesňovala, zda tímto použitím mechanismu financování k řešení krizí vzniká pohledávka, a pokud ano, jaký je stupeň priority této pohledávky v úpadkovém řízení. V článku 108 se doplňuje nový odstavec 8, který upřesňuje, že pokud je činnost instituce v režimu řešení krize částečně převedena na překlenovací instituci nebo soukromého kupujícího s podporou mechanismu financování k řešení krizí, měl by mít mechanismus pohledávku vůči zbytkové části subjektu. Existence pohledávky by měla být posuzována případ od případu v závislosti na strategii řešení krize a způsobu, jakým byl mechanismus financování k řešení krizí konkrétně použit, měla by však být spojena s použitím mechanismu financování k řešení krizí k úhradě ztrát namísto věřitelů, například když je mechanismus použit k zajištění aktiv a závazků převedených na příjemce nebo k pokrytí rozdílu mezi převedenými aktivy a závazky.

Pokud je mechanismus financování k řešení krizí použit na podporu uplatnění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů jako primární strategie řešení krize (čl. 43 odst. 2 písm. a)) namísto odpisu a konverze závazků některých věřitelů, neměla by tím vzniknout pohledávka vůči instituci v režimu řešení krize, neboť by se tím zmařil účel příspěvku mechanismu financování k řešení krizí. Mechanismu financování k řešení krizí by neměla vzniknout pohledávka ani odškodněním vyplaceným v důsledku porušení zásady, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení.

Výměna informací

Článek 128 se mění tak, aby Jednotný výbor pro řešení krizí, ECB a ostatní členové Evropského systému centrálních bank, orgán EBA, orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány mohly Komisi poskytovat veškeré informace nezbytné pro plnění jejich úkolů souvisejících s tvorbou politik.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o opatření včasného zásahu, podmínky zahájení řešení krize a financování opatření k řešení krize

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky²³,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²⁴,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rámec Unie pro řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků (dále jen „instituce“) byl zřízen po globální finanční krizi v letech 2008–2009 a na základě dokumentu Klíčové atributy účinných režimů řešení problémů pro finanční instituce²⁵ Rady pro finanční stabilitu schváleného na mezinárodní úrovni. Rámec Unie pro řešení krize se skládá ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU²⁶ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014²⁷. Oba akty se vztahují na instituce usazené v Unii a na všechny ostatní subjekty, které spadají do oblasti působnosti uvedené směrnice nebo uvedeného nařízení (dále jen „subjekty“). Cílem rámce Unie pro řešení krize je řádným způsobem řešit selhání institucí a subjektů tím, že se zachovávají zásadní funkce institucí a subjektů, zabrání se ohrožení finanční stability a zároveň se ochrání vkladatelé a veřejné finanční prostředky. Rámec Unie pro řešení krize má dále za cíl podpořit rozvoj vnitřního trhu v bankovníctví vytvořením harmonizovaného režimu pro koordinované řešení přeshraničních krizí a

²³ Úř. věst. C , , s. .

²⁴ Úř. věst. C , , s. .

²⁵ Rada pro finanční stabilitu, Klíčové atributy účinných režimů řešení problémů pro finanční instituce, 15. října 2014.

²⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

²⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

tím, že se zamezí problémům v oblasti narušení hospodářské soutěže a rizikům nerovného zacházení.

- (2) Od zavedení rámce pro řešení krize v Unii, který je v současné době uplatňován, již uplynulo několik let a bylo zjištěno, že některých jeho cílů nebylo dosaženo tak, jak bylo zamýšleno. Přestože instituce a subjekty při zajišťování své způsobilosti k řešení krize učinily velký pokrok a vynaložily za tímto účelem značné zdroje, zejména na budování kapacit pro absorpci ztrát a rekapitalizaci a naplňování mechanismů financování k řešení krizí, rámec Unie pro řešení krize se využívá jen zřídka. Selhání některých menších a středních institucí a subjektů se místo toho většinou řeší neharmonizovanými vnitrostátními opatřeními. Místo mechanismů financování k řešení krizí se využívají peníze daňových poplatníků. Tato situace je zjevně zapříčiněna nedostatečnou motivací. Tato nedostatečná motivace je dána vzájemným působením rámce Unie pro řešení krize s vnitrostátními pravidly, kdy široký prostor pro uvážení při posuzování veřejného zájmu není vždy uplatňován způsobem, který by byl v souladu s cíli rámce Unie pro řešení krize. Rámec Unie pro řešení krize byl využíván jen zřídka také kvůli riziku, že vkladatelé institucí financovaných z vkladů ponesou ztráty, aby se zajistilo, že tyto instituce budou mít v případě řešení krize přístup k vnějšímu financování, zejména při neexistenci jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů. Skutečnost, že mimo režim řešení krize platí méně přísná pravidla pro přístup k financování než při řešení krize, odrazuje od uplatňování rámce Unie pro řešení krize ve prospěch jiných řešení, při kterých se často využívají peníze daňových poplatníků namísto vlastních zdrojů instituce a subjektu nebo záchranných sítí financovaných odvětvím. Z této situace však pramení rizika roztržičnosti, rizika neoptimálních výsledků při řízení selhání institucí a subjektů, zejména v případě menších a středních institucí a subjektů, a náklady příležitosti z nevyužitých finančních zdrojů. Je proto nezbytné zajistit účinnější a soudržnější uplatňování rámce Unie pro řešení krize a zajistit, aby jej bylo možné použít vždy, kdy je to ve veřejném zájmu, a to i v případě určitých menších a středních institucí, které jsou financovány především z vkladů a jež nemají dostatek jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů.
- (3) Intenzita a úroveň podrobnosti potřebné činnosti v oblasti plánování řešení krize s ohledem na dceřiné podniky, které nebyly označeny za subjekty řešící krizi, se liší v závislosti na velikosti a rizikovém profilu dotčených institucí a subjektů, přítomnosti zásadních funkcí a strategii řešení krize na úrovni skupiny. Orgány příslušné k řešení krize by proto měly být schopny tyto faktory při určování opatření, která mají být ve vztahu k těmto dceřiným podnikům přijata, zohlednit a v příslušných případech použít zjednodušený přístup.
- (4) Instituce nebo subjekt, které jsou likvidovány podle vnitrostátního práva na základě zjištění, že jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, a závěru orgánu příslušného k řešení krize, že řešení jejich krize není ve veřejném zájmu, nakonec budou muset opustit trh. Plán opatření, která mají být přijata v případě selhání, proto není zapotřebí, a to bez ohledu na to, zda příslušný orgán dotčené instituci nebo subjektu již odebral povolení, či nikoli. Totéž platí pro zbytkovou část instituce v režimu řešení krize po převodu aktiv, práv a závazků v rámci strategie převodu. Je proto vhodné upřesnit, že v těchto situacích se přijetí plánů řešení krize nevyžaduje.
- (5) Orgány příslušné k řešení krize mohou v současné době zakázat určitá rozdělení výnosů, pokud instituce nebo subjekt nesplňují požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je-li posuzován společně s minimálním požadavkem na kapitál a způsobilé závazky (dále jen „MREL“). V některých situacích lze však od instituce

nebo subjektu vyžadovat, aby splňovaly MREL na jiném základě, než na jakém jsou povinny splňovat požadavek kombinovaných kapitálových rezerv. Tato situace vyvolává nejistotu, pokud jde o podmínky pro výkon pravomocí orgánů příslušných k řešení krize týkajících se zákazu rozdělení výnosů a pro výpočet nejvyšší rozdělitelné částky související s MREL. Proto by mělo být stanoveno, že v těchto případech by orgány příslušné k řešení krize měly vykonávat pravomoc zakázat určitá rozdělení výnosů na základě odhadu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv vyplývajícího z nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1118²⁸. V zájmu zajištění transparentnosti a právní jistoty by měly orgány příslušné k řešení krize sdělit odhadovaný požadavek kombinovaných kapitálových rezerv instituci nebo subjektu, které by pak měly tento odhadovaný požadavek kombinovaných kapitálových rezerv zveřejnit.

- (6) Opatření včasného zásahu byla zavedena z toho důvodu, aby příslušné orgány mohly zmírnit zhoršenou finanční a hospodářskou situaci instituce nebo subjektu a v co největší míře snížit riziko a dopad případného řešení krize. Vzhledem k tomu, že panuje nejistota ohledně podmínek uplatnění těchto opatření včasného zásahu, a vzhledem k jejich částečnému překrývání s opatřeními v oblasti dohledu jsou však opatření včasného zásahu využívána jen zřídka. Podmínky pro uplatnění těchto opatření včasného zásahu by proto měly být zjednodušeny a upřesněny. Aby se rozptýlily nejasnosti ohledně podmínek a okamžiku odvolání vedoucího orgánu a jmenování dočasných správců, měla by být tato opatření výslovně označena jako opatření včasného zásahu a jejich uplatnění by mělo podléhat stejným podmínkám. Příslušné orgány by zároveň měly mít povinnost zvolit vhodná opatření k řešení konkrétní situace v souladu se zásadou proporcionality. Aby mohly příslušné orgány zohlednit rizika poškození dobré pověsti nebo rizika spojená s praním peněz či informačními a komunikačními technologiemi, měly by posuzovat podmínky pro uplatnění opatření včasného zásahu nejen na základě kvantitativních ukazatelů, jako jsou požadavky na kapitál nebo likviditu, míra cizího financování, nesplácené úvěry nebo koncentrace expozic, ale také na základě kvalitativních ukazatelů.
- (7) V zájmu zvýšení právní jistoty by měla být odstraněna opatření včasného zásahu stanovená ve směrnici 2014/59/EU, která se překrývají s již existujícími pravomocemi podle obezřetnostního rámce stanoveného ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU²⁹ a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034³⁰. Kromě toho je nezbytné zajistit, aby se orgány příslušné k řešení krize mohly připravit na případné řešení krize instituce nebo subjektu. Příslušný orgán by proto měl informovat orgány příslušné k řešení krize o zhoršení finanční situace instituce nebo subjektu s

²⁸ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1118 ze dne 26. března 2021, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující metodiku, již mají používat orgány příslušné k řešení krize k odhadu požadavku uvedeného v článku 104a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv pro subjekty řešící krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi v případech, kdy se na skupinu řešící krizi tyto požadavky podle uvedené směrnice nevztahují (Úř. věst. L 241, 8.7.2021, s. 1).

²⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

³⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 64).

dostatečným předstihem a orgány příslušné k řešení krize by měly mít nezbytné pravomoci k provedení přípravných opatření. Aby mohly orgány příslušné k řešení krize co nejrychleji reagovat na zhoršenou situaci instituce nebo subjektu, nemělo by být předchozí uplatnění opatření včasného zásahu podmínkou pro to, aby mohl orgán příslušný k řešení krize přijmout opatření pro uvedení instituce nebo subjektu na trh nebo aby si mohl vyžádat informace k aktualizaci plánu řešení krize a vypracování ocenění. K zajištění konzistentní, koordinované, účinné a včasné reakce na zhoršení finanční situace instituce nebo subjektu a k řádné přípravě na případné řešení krize je nezbytné, aby byla posílena součinnost a koordinace mezi příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize. Jakmile instituce nebo subjekt splní podmínky pro uplatnění opatření včasného zásahu, měly by příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize zintenzivnit výměnu informací, včetně předběžných informací, a společně sledovat finanční situaci instituce nebo subjektu.

- (8) Je nezbytné zajistit včasné přijetí opatření a včasnou koordinaci mezi příslušným orgánem a orgánem příslušným k řešení krize v případech, kdy instituce nebo subjekt nadále vykonávají svou činnost, avšak existuje podstatné riziko jejich selhání. Příslušný orgán by proto měl takové riziko orgánu příslušnému k řešení krize co nejdříve oznámit. Toto oznámení by mělo obsahovat důvody posouzení provedení příslušným orgánem a přehled alternativních opatření soukromého sektoru, opatření dohledu nebo opatření včasného zásahu, která mohou být v přiměřené lhůtě přijata k zabránění selhání instituce nebo subjektu. Tímto včasným oznámením by neměly být dotčeny postupy pro určení, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize. Předchozí oznámení příslušného orgánu orgánu příslušnému k řešení krize o tom, že existuje podstatné riziko, že je instituce nebo subjekt v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, by nemělo být podmínkou pro následné zjištění, že instituce nebo subjekt je skutečně v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné. Pokud se navíc v pozdější fázi dospěje k závěru, že je instituce nebo subjekt v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, a neexistují žádná alternativní řešení, která by tomuto selhání v přiměřené lhůtě zabránila, musí orgán příslušný k řešení krize rozhodnout o tom, zda přijme opatření k řešení krize. Včasné přijetí rozhodnutí o uplatnění opatření k řešení krize na instituci nebo subjekt může mít v takovém případě zásadní význam pro úspěšné provedení strategie řešení krize, zejména proto, že včasný zásah v instituci nebo subjektu může přispět k zajištění dostatečné úrovně schopnosti absorbovat ztráty a likvidity k provedení této strategie. Je proto vhodné zajistit, aby mohl orgán příslušný k řešení krize v úzké spolupráci s příslušným orgánem posoudit, co znamená přiměřená lhůta k provedení alternativních opatření, kterými se zabrání selhání instituce nebo subjektu. Aby byl zajištěn včasný výsledek a aby se mohl orgán příslušný k řešení krize řádně připravit na případné řešení krize instituce nebo subjektu, měly by se orgán příslušný k řešení krize a příslušný orgán pravidelně scházet, přičemž o četnosti těchto schůzek by měl s ohledem na okolnosti daného případu rozhodnout orgán příslušný k řešení krize.
- (9) Rámec pro řešení krize by se měl vztahovat na potenciálně každou instituci nebo subjekt bez ohledu na jejich velikost a model podnikání v případech, kdy nástroje dostupné podle vnitrostátního práva nejsou dostatečné pro zvládnutí jejich selhání. Aby bylo tohoto výsledku dosaženo, měla by být upřesněna kritéria pro uplatnění posouzení veřejného zájmu na instituci nebo subjekt v selhání. Zejména je třeba vyjasnit, že v závislosti na konkrétních okolnostech mohou být určité funkce instituce nebo subjektu považovány za zásadní, i když by jejich přerušení mělo dopad na finanční stabilitu nebo kritické služby pouze na regionální úrovni.

- (10) Posouzení, zda je řešení krize instituce nebo subjektu ve veřejném zájmu, by mělo zohledňovat skutečnost, že vkladatelé jsou lépe chráněni, pokud jsou finanční prostředky systému pojištění vkladů využívány efektivněji a jsou minimalizovány ztráty těchto prostředků. Při posuzování veřejného zájmu by se proto mělo mít za to, že účelu řešení krize spočívajícího v ochraně vkladatelů bude lépe dosaženo při řešení krize, pokud by volba úpadku byla pro systém pojištění vkladů nákladnější.
- (11) Posouzení, zda je řešení krize instituce nebo subjektu ve veřejném zájmu, by mělo v co největší míře zohledňovat také rozdíl mezi financováním poskytovaným prostřednictvím záchranných sítí financovaných odvětvím (mechanismy financování k řešení krizí nebo systémy pojištění vkladů) na jedné straně a financováním poskytovaným členskými státy z peněz daňových poplatníků na straně druhé. Financování poskytované členskými státy s sebou nese vyšší riziko morálního hazardu a nižší motivaci k tržní disciplíně. Orgány příslušné k řešení krize by měly proto při posuzování cíle spočívajícího v minimalizaci spoléhání se na mimořádnou veřejnou finanční podporu považovat financování prostřednictvím mechanismů financování k řešení krizí nebo systému pojištění vkladů za vhodnější než financování prostřednictvím stejného objemu zdrojů z rozpočtu členských států.
- (12) Aby bylo zajištěno, že účelu řešení krize bude dosaženo co nejúčinnějším způsobem, měl by být výsledek posouzení veřejného zájmu nepříznivý pouze v případě, že by likvidace instituce nebo subjektu v selhání v běžném úpadkovém řízení dosáhla účelu řešení krize účinněji, a nikoli pouze ve stejné míře jako řešení krize.
- (13) Pokud není u instituce nebo subjektu v selhání zahájeno řešení krize, měla by být provedena jejich likvidace v souladu s postupy, které jsou k dispozici podle vnitrostátního práva. Tyto postupy se mohou v jednotlivých členských státech značně lišit. I když je při využívání stávajících vnitrostátních postupů vhodné umožnit dostatečnou flexibilitu, některé aspekty by měly být vyjasněny, aby se zajistilo, že dotčené instituce nebo subjekty opustí trh.
- (14) Mělo by být zajištěno, aby příslušný vnitrostátní správní nebo soudní orgán urychleně zahájil postup podle vnitrostátního práva, pokud se má za to, že instituce nebo subjekt jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, a není u nich zahájeno řešení krize. Pokud vnitrostátní právo umožňuje dobrovolnou likvidaci instituce nebo subjektu na základě rozhodnutí akcionářů, měla by tato možnost zůstat zachována. Mělo by však být zajištěno, aby v případě, že akcionáři rychle nezasáhnou, přijal opatření příslušný vnitrostátní správní nebo soudní orgán.
- (15) Mělo by být rovněž stanoveno, že konečným výsledkem těchto postupů je odchod instituce nebo subjektu v selhání z trhu nebo ukončení jejich bankovních činností. V závislosti na vnitrostátním právu lze tohoto cíle dosáhnout různými způsoby, mezi něž může patřit prodej instituce nebo subjektu nebo jejich částí, prodej konkrétních aktiv nebo závazků, postupná likvidace nebo ukončení bankovních činností, včetně platebního styku a přijímání vkladů, s cílem postupně prodat aktiva instituce nebo subjektu, aby byli postižení věřitelé vyplaceni. Aby se však zvýšila předvídatelnost zmíněných postupů, mělo by být tohoto výsledku dosaženo v přiměřené lhůtě.
- (16) Příslušné orgány by měly být oprávněny odebrat instituci nebo subjektu povolení pouze na základě skutečnosti, že instituce nebo subjekt jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné a není u nich zahájeno řešení krize. Příslušné orgány by měly mít možnost odebrat povolení, aby podpořily cíl likvidace instituce nebo subjektu v souladu s vnitrostátním právem, zejména v případech, kdy nelze zahájit dostupné postupy podle vnitrostátního práva v okamžiku, kdy je zjištěno, že instituce nebo

subjekt jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, včetně případů, kdy instituce nebo subjekt ještě nejsou v rozvahové platební neschopnosti. Aby bylo dále zajištěno, že cíle likvidace instituce nebo subjektu může být dosaženo, měly by členské státy zajistit, aby mezi možné podmínky pro zahájení alespoň jednoho z postupů, které jsou k dispozici podle vnitrostátního práva a které se vztahují na instituce nebo subjekty, které jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné, ale není u nich zahájeno řešení krize, bylo zahrnuto také odebrání povolení příslušným orgánem.

- (17) S ohledem na zkušenosti získané při provádění směrnice 2014/59/EU, nařízení (EU) č. 806/2014 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU³¹ je nezbytné dále upřesnit podmínky, za nichž lze výjimečně přijmout opatření preventivní či předběžné povahy, která lze považovat za mimořádnou veřejnou finanční podporu. Aby se minimalizovalo narušení hospodářské soutěže zapříčiněné rozdílnou povahou systémů pojištění vkladů v Unii, měly by být výjimečně povoleny zásahy těchto systémů v rámci preventivních opatření vyhovujících směrnici 2014/49/EU, která lze považovat za mimořádnou veřejnou finanční podporu, pokud přijímající instituce nebo subjekt nesplňují žádnou z podmínek pro to, aby byly označeny za instituci nebo subjekt v selhání nebo instituci nebo subjekt, jejichž selhání je pravděpodobné. Je třeba zajistit, aby byla předběžná opatření přijata dostatečně včas. Evropská centrální banka (ECB) v současné době vychází při posuzování, zda je instituce nebo subjekt pro účely preventivní rekapitalizace solventní, z výhledového posouzení, zda jsou instituce nebo subjekt v následujících dvanácti měsících schopné splnit požadavky na kapitál stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013³² nebo v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033³³ a dodatečný požadavek na kapitál stanovený ve směrnici 2013/36/EU nebo ve směrnici (EU) 2019/2034. Tento postup by měl být stanoven ve směrnici 2014/59/EU. Jako účinná a účelná při řešení příčin možných finančních potíží institucí a subjektů a při předcházení jejich selhání se mohou navíc ukázat opatření na záchranu znehodnocených aktiv, včetně společností pro správu aktiv nebo systémů záruk za aktiva, a mohla by proto sloužit jako relevantní předběžná opatření. Je proto třeba upřesnit, že tato předběžná opatření mohou mít podobu opatření na záchranu znehodnocených aktiv.
- (18) V zájmu zachování tržní disciplíny, ochrany veřejných prostředků a zamezení narušení hospodářské soutěže by předběžná opatření měla zůstat výjimkou a měla by být uplatňována pouze v případě vážného narušení trhu nebo v zájmu zachování finanční stability. Předběžná opatření by se navíc neměla používat k řešení vzniklých nebo pravděpodobných ztrát. Nejspolehlivějším nástrojem pro zjištění vzniklých nebo pravděpodobných ztrát je přezkum kvality aktiv prováděný ECB, evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví – EBA) zřízeným nařízením

³¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

³² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

³³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 1).

Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010³⁴ nebo vnitrostátními příslušnými orgány. Příslušné orgány by měly takový přezkum využít ke zjištění vzniklých nebo pravděpodobných ztrát, pokud lze takový přezkum provést v přiměřené lhůtě. Pokud to není možné, měly by příslušné orgány zjistit vzniklé nebo pravděpodobné ztráty co nejspolehlivějším způsobem, který je za daných okolností možný, případně na základě kontrol na místě.

- (19) Cílem preventivní rekapitalizace je podpořit životaschopné instituce a subjekty, u nichž bylo zjištěno, že se v blízké budoucnosti pravděpodobně dostanou do dočasných potíží, a zabránit dalšímu zhoršování jejich situace. Aby se zabránilo poskytování veřejných subvencí podnikům, které jsou v době poskytnutí podpory již ztrátové, neměla by předběžná opatření poskytovaná formou získání kapitálových nástrojů nebo jiných kapitálových nástrojů nebo prostřednictvím opatření na záchranu znehodnocených aktiv přesáhnout částku nezbytnou k pokrytí nedostatku kapitálu zjištěného v nepříznivém scénáři zátěžového testu nebo podobného úkonu. Aby se zajistilo, že veřejné financování bude nakonec ukončeno, měla by být tato předběžná opatření rovněž časově omezena a obsahovat jasný časový plán jejich ukončení (strategii ukončení). Trvalé nástroje, včetně kmenového kapitálu tier 1, by měly být používány pouze ve výjimečných případech a měla by se na ně vztahovat určitá kvantitativní omezení, protože ze své podstaty nejsou vhodné pro splnění podmínky dočasnosti.
- (20) Předběžná opatření by měla být omezena na částku, kterou by instituce nebo subjekt potřebovaly k udržení své platební schopnosti v případě nepříznivého scénáře stanoveného v zátěžovém testu nebo podobném úkonu. V případě předběžných opatření v podobě opatření na záchranu znehodnocených aktiv by přijímající instituce nebo subjekt měly mít možnost použít tuto částku na pokrytí ztrát z převedených aktiv nebo v kombinaci se získáním kapitálových nástrojů za předpokladu, že není překročena celková výše zjištěného nedostatku kapitálu. Je rovněž nezbytné zajistit, aby tato předběžná opatření v podobě opatření na záchranu znehodnocených aktiv byla v souladu se stávajícími pravidly státní podpory a osvědčenými postupy, aby obnovila dlouhodobou životaschopnost instituce nebo subjektu, aby byla státní podpora omezena na nezbytné minimum a aby nedocházelo k narušení hospodářské soutěže. Z těchto důvodů by dotčené orgány měly v případě předběžných opatření v podobě opatření na záchranu znehodnocených aktiv zohlednit konkrétní pokyny, včetně plánu pro společnosti spravující aktiva³⁵ a sdělení o řešení úvěrů se selháním³⁶. Na tato předběžná opatření v podobě opatření na záchranu znehodnocených aktiv by se měla vždy vztahovat převažující podmínka dočasnosti. Veřejné záruky poskytnuté na určitou dobu ve vztahu ke znehodnoceným aktivům dotčené instituce nebo subjektu by měly podle očekávání lépe splnit podmínku dočasnosti než převody těchto aktiv na veřejně podporovaný subjekt. Aby se zajistil odchod z trhu institucí a subjektů, u nichž se ukáže, že navzdory obdržené podpoře nejsou životaschopné, je nezbytné stanovit, že nedodržení podmínek podpůrných opatření, jež byly stanoveny v době poskytnutí těchto opatření, ze strany dotčené instituce nebo subjektu má za následek, že dotčená

³⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

³⁵ COM(2018) 133 final.

³⁶ COM(2020) 822 final.

instituce nebo subjekt jsou považovány za instituci nebo subjekt v selhání nebo za instituci nebo subjekt, jejichž selhání je pravděpodobné.

- (21) Aby bylo možné upravit podstatná porušení obezřetnostních požadavků, je nutné dále upřesnit podmínky pro určení skutečnosti, že holdingové společnosti jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné. Porušení těchto požadavků ze strany holdingové společnosti by mělo být podstatné, pokud je druh a rozsah tohoto porušení srovnatelný s porušením, které by v případě, že by se ho dopustila úvěrová instituce, bylo důvodem pro odebrání povolení příslušným orgánem v souladu s článkem 18 směrnice 2013/36/EU.
- (22) Členské státy mohou mít podle svých vnitrostátních právních předpisů pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění, která může zahrnovat způsobilé vklady. Pokud pozastavení povinnosti platby nebo plnění přímo nesouvisí s finanční situací úvěrové instituce, vklady nemusí být pro účely směrnice 2014/49/EU nedostupné. V důsledku toho se může stát, že vkladatelé nebudou mít po delší dobu přístup ke svým vkladům. V zájmu zachování důvěry vkladatelů v bankovní sektor a zachování finanční stability by členské státy měly zajistit, aby vkladatelé měli přístup k náležitému dennímu obnosu ze svých vkladů, který by pokryl zejména životní náklady, pokud by se jejich vklady staly nedostupnými v důsledku pozastavení plateb z jiných důvodů, než je výplata vkladatelů. Takový postup by měl zůstat výjimečný a členské státy by měly zajistit, aby vkladatelé měli přístup k náležitým denním obnosům.
- (23) V zájmu zvýšení právní jistoty a s ohledem na potenciální význam závazků, které mohou vzniknout v důsledku budoucích nejistých událostí, včetně výsledku soudních sporů probíhajících v době řešení krize, je nezbytné stanovit, jak by se s těmito závazky mělo zacházet pro účely uplatnění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů. V tomto ohledu by se měly uplatnit zásady stanovené v účetních pravidlech, zejména v účetních pravidlech stanovených v mezinárodním účetním standardu 37 přijatém nařízením Komise (ES) č. 1126/2008³⁷. Na tomto základě by orgány příslušné k řešení krize měly rozlišovat mezi rezervami a podmíněnými závazky. Rezervy jsou závazky, které se vztahují k pravděpodobnému odlivu finančních prostředků a které lze spolehlivě odhadnout. Podmíněné závazky se nevykazují jako účetní závazky, protože se týkají závazku, který nelze v době odhadu považovat za pravděpodobný nebo který nelze spolehlivě odhadnout.
- (24) Vzhledem k tomu, že rezervy jsou účetními závazky, mělo by být upřesněno, že se s těmito rezervami zachází stejně jako s ostatními závazky. Takové rezervy by měly být použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, pokud nesplňují jedno ze specifických kritérií pro vyloučení z oblasti působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Vzhledem k potenciálnímu významu těchto rezerv při řešení krize a v zájmu zajištění jistoty při uplatňování nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů by mělo být upřesněno, že rezervy jsou součástí závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů a že se na ně v důsledku toho vztahuje nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Mělo by být rovněž zajištěno, aby po uplatnění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů byly tyto závazky a veškeré povinnosti nebo pohledávky, které v souvislosti s

³⁷ Nařízení Komise (ES) č. 1126/2008 ze dne 3. listopadu 2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 (Úř. věst. L 320, 29.11.2008, s. 1).

nimi vznikly, považovány pro všechny účely za uhrazené. To se týká zejména závazků a povinností vyplývajících ze soudních nároků vůči instituci v režimu řešení krize.

- (25) Podle účetních zásad nelze podmíněné závazky vykázat jako závazky, a proto by neměly být použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů. Je však nutné zajistit, aby podmíněný závazek, který by vznikl v důsledku události, jež je nepravděpodobná nebo již nelze v době řešení krize spolehlivě odhadnout, nenarušil účinnost strategie řešení krize, a zejména nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů. K dosažení tohoto cíle by měl odhadce v rámci ocenění pro účely řešení krize posoudit podmíněné závazky, které jsou zahrnuty v rozvaze instituce v režimu řešení krize, a podle svých nejlepších schopností vyčíslit potenciální hodnotu těchto závazků. Aby bylo zajištěno, že si instituce nebo subjekt po ukončení procesu řešení krize udrží dostatečnou důvěru trhu po přiměřenou dobu, měl by odhadce tuto potenciální hodnotu zohlednit při stanovení částky, o kterou je třeba odepsat nebo konvertovat závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, aby se obnovily kapitálové poměry instituce v režimu řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize by měl zejména uplatnit své pravomoci ke konverzi na závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů v rozsahu nezbytném k zajištění toho, aby rekapitalizace instituce v režimu řešení krize byla dostatečná k pokrytí potenciálních ztrát, které mohou být způsobeny závazkem, jenž může vzniknout v důsledku nepravděpodobné události. Při posuzování částky, která má být odepsána nebo konvertována, by měl orgán příslušný k řešení krize pečlivě zvážit dopad potenciální ztráty na instituci v režimu řešení krize na základě řady faktorů, včetně pravděpodobnosti vzniku dané události, časového rámce jejího průběhu a výše podmíněného závazku.
- (26) Za určitých okolností mohou orgány příslušné k řešení krize poté, co byl z mechanismu financování k řešení krizí poskytnut příspěvek do maximální výše 5 % celkových závazků instituce nebo subjektu včetně kapitálu, využít další zdroje financování na další podporu příslušných opatření k řešení krize. Mělo by být jasněji specifikováno, za jakých okolností může být z mechanismu financování k řešení krizí poskytnuta další podpora, pokud byly plně odepsány nebo konvertovány všechny závazky s nižším stupněm priority než vklady, které nejsou povinné nebo na základě vlastního uvážení vyloučeny z rekapitalizace z vnitřních zdrojů.
- (27) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876³⁸, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/877³⁹ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879⁴⁰ byla v Unii zavedena mezinárodní „specifikace celkové kapacity pro absorpci ztrát (TLAC)“, zveřejněná Radou pro finanční stabilitu dne 9. listopadu 2015 (dále jen „standard TLAC“), pro globální systémově významné banky, v právu Unie označované jako globální systémově významné instituce (G-SVI). Nařízení (EU)

³⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 1)

³⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/877 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 806/2014, pokud jde o schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace úvěrových institucí a investičních podniků (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 226).

⁴⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a směrnice 98/26/ES (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 296).

2019/877 a směrnice (EU) 2019/879 rovněž změnily MREL stanovený ve směrnici 2014/59/EU a v nařízení (EU) č. 806/2014. Je nezbytné sladit ustanovení směrnice 2014/59/EU o MREL s prováděním standardu TLAC pro G-SVI, pokud jde o některé závazky, které by mohly být použity ke splnění části MREL, jež by měla být splněna prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků. Zejména závazky, které jsou rovnocenné některým vyloučeným závazkům, by měly být zahrnuty do kapitálu a podřízených způsobilých nástrojů subjektů řešících krizi, pokud výše těchto vyloučených závazků v rozvaze subjektu řešícího krizi nepřesahuje 5 % výše kapitálu a způsobilých závazků subjektu řešícího krizi a pokud z tohoto zahrnutí nevyplývají žádná rizika související se zásadou, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení.

- (28) Pravidla pro stanovení MREL se většinou zaměřují na stanovení vhodné úrovně MREL s předpokladem, že upřednostňovanou strategií řešení krize bude nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Směrnice 2014/59/EU však umožňuje orgánům příslušným k řešení krize použít jiné nástroje k řešení krize, a to nástroje spočívající v převodu činnosti instituce v režimu řešení krize na soukromého kupujícího nebo na překlenovací instituci. Proto by mělo být upřesněno, že v případě, že plán řešení krize předpokládá použití nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce a odchod subjektu řešícího krizi z trhu, měly by orgány příslušné k řešení krize stanovit úroveň MREL pro dotčený subjekt řešící krizi na základě specifík těchto nástrojů k řešení krize a různých potřeb absorpce ztrát a rekapitalizace, které se s těmito nástroji pojí.
- (29) Úroveň MREL pro subjekty řešící krizi je součtem objemu ztrát očekávaných při řešení krize a rekapitalizační částky, která subjektu řešícímu krizi umožní nadále plnit podmínky pro zachování povolení a po přiměřenou dobu mu umožní vykonávat jeho činnosti. Některé upřednostňované strategie řešení krize zahrnují převod aktiv, práv a závazků na příjemce a odchod z trhu, zejména pak nástroj převodu činnosti. V těchto případech by se cíle sledované složkou rekapitalizace nemusely uplatnit ve stejném rozsahu, protože orgán příslušný k řešení krize nebude muset zajistit, aby subjekt řešící krizi po přijetí opatření k řešení krize obnovil soulad se svými požadavky na kapitál. Ztráty v takových případech by však dle očekávání měly přesáhnout požadavky na kapitál subjektu řešícího krizi. Je proto vhodné stanovit, aby úroveň MREL těchto subjektů řešících krizi nadále zahrnovala rekapitalizační částku, která se upraví způsobem, jenž je přiměřený dané strategii řešení krize.
- (30) Pokud strategie řešení krize předpokládá použití jiných nástrojů k řešení krize, než je rekapitalizace z vnitřních zdrojů, budou potřeby rekapitalizace dotčeného subjektu po řešení krize obecně menší než v případě otevřené bankovní rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Kalibrace MREL by v takovém případě měla při odhadu požadavku na rekapitalizaci tento aspekt zohlednit. Proto by orgány příslušné k řešení krize měly při úpravě úrovně MREL u subjektů řešících krizi, jejichž plán řešení krize počítá s nástrojem převodu činnosti nebo s nástrojem překlenovací instituce a s jejich odchodem z trhu, zohlednit vlastnosti těchto nástrojů, včetně očekávaného rozsahu převodu na soukromého kupujícího nebo na překlenovací instituci, druhy nástrojů, které mají být převedeny, očekávanou hodnotu a prodejnost těchto nástrojů a návrh upřednostňované strategie řešení krize, včetně doplňkového použití nástroje oddělení aktiv. Vzhledem k tomu, že orgán příslušný k řešení krize musí v každém jednotlivém případě rozhodnout o případném použití prostředků ze systému pojištění vkladů při řešení krize a že takové rozhodnutí nelze s jistotou předvídat dopředu, neměly by

orgány příslušné k řešení krize při kalibraci úrovně MREL brát potenciální příspěvek systémů pojištění vkladů při řešení krize v úvahu.

- (31) Při vytváření dostatečné výše MREL pro instituce a subjekty, na které by se vztahovaly strategie převodu v rámci režimu řešení krize i mimo něj, je nezbytné zajistit stejnou úroveň motivace. Stanovení úrovně MREL pro instituce nebo subjekty, na které se mohou vztahovat opatření v rámci vnitrostátního úpadkového řízení podle čl. 11 odst. 5 směrnice 2014/49/EU, by se proto mělo řídit stejnými pravidly, jaká platí pro stanovení MREL u subjektů řešících krizi, jejichž upřednostňovaná strategie řešení krize předpokládá převod činnosti nebo převod na překlenovací instituci vedoucí k jejich odchodu z trhu.
- (32) Rámec pro řešení krize a rámec týkající se zneužívání trhu se vzájemně ovlivňují. Především platí, že opatření přijatá v rámci přípravy na řešení krize mohou být považována za vnitřní informace podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014⁴¹ a jejich předčasné zveřejnění může ohrozit proces řešení krize. Instituce v režimu řešení krize mohou podniknout kroky k řešení tohoto problému tím, že požádají o odklad zveřejnění vnitřních informací podle čl. 17 odst. 5 nařízení (EU) č. 596/2014. V době přípravy na řešení krize však nemusí být vždy k dispozici správné pobídky, aby instituce v režimu řešení krize vyvinula iniciativu k podání takové žádosti. Aby se takovým situacím předešlo, měly by mít orgány příslušné k řešení krize pravomoc přímo požádat o odklad zveřejnění vnitřních informací podle čl. 17 odst. 5 nařízení (EU) č. 596/2014 jménem instituce v režimu řešení krize.
- (33) S cílem usnadnit plánování řešení krize, posouzení způsobilosti k řešení krize a výkon pravomoci řešit nebo odstranit překážky bránící způsobilosti k řešení krize, jakož i podpořit výměnu informací by orgán příslušný k řešení krize instituce s významnými pobočkami v jiných členských státech měl zřídit kolegium k řešení krize a předsedat mu.
- (34) Po počátečním období navyšování prostředků mechanismů financování k řešení krizí podle čl. 102 odst. 1 směrnice 2014/59/EU mohou jejich příslušné dostupné finanční prostředky mírně klesnout pod cílovou úroveň, zejména v důsledku nárůstu pojištěných vkladů. Výše příspěvků předem, které budou za těchto okolností pravděpodobně požadovány, bude tedy pravděpodobně nízká. Může se tedy stát, že v některých letech již výše těchto příspěvků předem nebude odpovídat nákladům na jejich výběr. Orgány příslušné k řešení krize by proto měly mít možnost odložit výběr příspěvků předem o jeden rok nebo více let, dokud částka, která má být vybrána, nedosáhne výše, která je úměrná nákladům na proces výběru, za předpokladu, že tento odklad nemá podstatný vliv na schopnost orgánů příslušných k řešení krize využívat mechanismy financování k řešení krizí.
- (35) Neodvolatelné platební přísliby jsou jednou ze složek dostupných finančních prostředků mechanismů financování k řešení krizí. Je proto nezbytné upřesnit okolnosti, za nichž lze tyto platební přísliby uplatnit, a použitelný postup při ukončení příslibů v případě, že se na instituci nebo subjekt přestane vztahovat povinnost platit příspěvky do mechanismu financování k řešení krizí. Kromě toho by v zájmu větší transparentnosti a jistoty, pokud jde o podíl neodvolatelných platebních příslibů na

⁴¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnice Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 1).

celkové výši příspěvků předem, které mají být získány, měly orgány příslušné k řešení krize tento podíl určovat každoročně, přičemž musí dodržovat platné limity.

- (36) Maximální roční výše mimořádných následných příspěvků do mechanismů financování k řešení krizí, které je možné požadovat, je v současné době omezena na trojnásobek výše příspěvků předem. Po uplynutí počátečního období navyšování prostředků uvedeného v čl. 102 odst. 1 směrnice 2014/59/EU budou tyto příspěvky předem záviset pouze na změnách úrovně pojištěných vkladů, a to za jiných okolností, než je použití mechanismů financování k řešení krizí, a budou proto pravděpodobně nízké. Stanovení maximální výše mimořádných následných příspěvků na základě příspěvků předem by pak mohlo mít za následek drastické omezení možnosti mechanismů financování k řešení krizí zvýšit následné příspěvky, čímž by se snížila jejich akceschopnost. Aby se takovému scénáři předešlo, měl by být stanoven jiný limit a maximální částka mimořádných následných příspěvků, kterou lze požadovat, by měla být stanovena na trojnásobek jedné osminy cílové úrovně příslušného mechanismu financování k řešení krizí.
- (37) Směrnice 2014/59/EU částečně harmonizovala pořadí vkladů podle vnitrostátních právních předpisů upravujících běžné úpadekové řízení. Tato pravidla stanovila tříúrovňovou prioritu vkladů, přičemž nejvyšší prioritu měly pojištěné vklady, následované způsobilými vklady fyzických osob a mikropodniků, menších a středních podniků nad limitem pojištění. Zbývající vklady, tj. vklady velkých podniků přesahující limit pojištění a vklady, které nejsou způsobilé k výplatě ze strany systému pojištění vkladů, musely mít nižší stupeň priority, ale jejich postavení nebylo jinak harmonizováno. A konečně, pohledávky systémů pojištění vkladů měly stejný vyšší stupeň priority jako pojištěné vklady. Nicméně se ukázalo, že to není optimální řešení ochrany vkladatelů. Částečná harmonizace vedla k rozdílům v zacházení s těmito zbývajících vkladateli v jednotlivých členských státech, zejména proto, že stále více členských států se rozhodlo, že zbývající vklady budou rovněž právně zvýhodněny. Tyto rozdíly rovněž vedly k potížím při určování hypotetického insolvenčního scénáře pro přeshraniční skupiny při oceňování v rámci řešení krize. Kromě toho mohla neexistence obecného přednostního postavení vkladatelů spolu s tříúrovňovou prioritou pohledávek vkladatelů potenciálně způsobit problémy, pokud jde o dodržování zásady, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, zejména když se vklady, jejichž priorita nebyla harmonizována směrnicí 2014/59/EU, řadily na stejnou úroveň jako prioritní pohledávky. A konečně, vysoký stupeň priority, který byl přiznán pohledávkám systémů pojištění vkladů, neumožnil účinnější a efektivnější využití dostupných finančních prostředků těchto systémů při jiných zásazích než při výplatě pojištěných vkladů v případě úpadku, konkrétně v rámci řešení krize, alternativních opatření v případě úpadku nebo preventivních opatření. Ochrana pojištěných vkladů se neopírá o stupeň priority pohledávek systému pojištění vkladů, ale je zajištěna prostřednictvím povinného vyloučení z rekapitalizace z vnitřních zdrojů při řešení krize a rychlého vyplacení ze strany systému pojištění vkladů v případě nedostupnosti vkladů. Proto by se mělo změnit pořadí vkladů v současné hierarchii pohledávek.
- (38) Pořadí všech vkladů by mělo být plně harmonizováno zavedením obecného přednostního postavení vkladatelů s jednoúrovňovým přístupem, kdy všechny vklady mají vyšší stupeň priority než běžné nezajištěné pohledávky, aniž by se rozlišovalo mezi různými druhy vkladů. Současně by použití systémů pojištění vkladů při řešení krize, v případě úpadku a v rámci preventivních opatření mělo vždy podléhat splnění příslušných podmínek, zejména tzv. testu nejnižších nákladů.

- (39) Obecné přednostní postavení vkladatelů přispěje k posílení důvěry vkladatelů a k dalšímu předcházení riziku bankovní paniky. Posílená ochrana vkladatelů je rovněž v souladu s ústřední úlohou, kterou vklady hrají v reálné ekonomice, kde jsou hlavním nástrojem pro úspory a platby, a také v bankovní činnosti, kde vklady představují důležitý zdroj financování a jsou klíčovým faktorem důvěry v bankovní systém, což nabývá na významu zejména v době napětí na trhu. Obecné přednostní postavení vkladatelů navíc zlepšuje způsobilost institucí a subjektů k řešení krize tím, že zvyšuje jejich schopnost splnit požadavky na přístup k mechanismům financování k řešení krizí a snižuje objem finančních prostředků požadovaných z těchto mechanismů, a to díky nižšímu riziku porušení zásady, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, v případě rekapitalizace běžného nezajištěného dluhu z vnitřních zdrojů. Zejména vyjmutí vkladů z kategorie běžných nezajištěných pohledávek v případě úpadku by zvýšilo použitelnost zbývajících běžných nezajištěných pohledávek k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů tím, že by se minimalizovalo riziko porušení zásady, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení. Snížením pravděpodobnosti odepsání nebo konverze vkladů za účelem zajištění přístupu k mechanismům financování k řešení krizí by obecné přednostní postavení vkladatelů přispělo k větší účinnosti a důvěryhodnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů a vedlo by ke zvýšení transparentnosti a právní jistoty rámce pro řešení krize. Obecné přednostní postavení vkladatelů by rovněž přispělo k důvěryhodnosti strategií převodu při řešení krize, neboť by usnadnilo zahrnutí celé smlouvy o vkladu do okruhu závazků, které mají být převedeny na soukromého kupujícího nebo na překlenovací instituci, ve prospěch vztahu s klientem a franšizové hodnoty instituce v režimu řešení krize. V neposlední řadě by úplná harmonizace pořadí vkladatelů v úpadkovém řízení byla prospěšná z přeshraničního hlediska a z hlediska rovnosti podmínek.
- (40) Jednoúrovňový přístup k prioritě vkladů podle vnitrostátních právních předpisů upravujících běžné úpadkové řízení přispívá k účinnější a méně nákladné ochraně všech vkladů. V případě pojištěných vkladů tento přístup usnadňuje financování jiných opatření ze strany systému pojištění vkladů než výplaty pojištěných vkladů, která mohou být účinnější a méně rušivá z hlediska ochrany přístupu k uloženým prostředkům, neboť nevedou k přerušení přístupu k bankovním účtům a platebním službám. U nepojištěných vkladů tento přístup usnadňuje jejich ochranu, pokud je to nezbytné pro ochranu finanční stability a důvěry vkladatelů. A konečně, zavedením flexibility při využívání těchto potenciálně méně nákladných mechanismů ochrany vkladatelů tento přístup minimalizuje okamžité výdajové potřeby systémů pojištění vkladů, čímž zajišťuje lepší zachování jejich dostupných finančních prostředků pro případ, že by došlo k dalším krizím, a snižuje zátěž bankovního sektoru, který je vyzván k doplnění těchto prostředků.
- (41) Změny týkající se priority vkladů, zejména odstranění vyššího stupně priority pojištěných vkladů a pohledávek systémů pojištění vkladů ve vztahu ke všem ostatním vkladům, by neměly nepříznivý vliv na ochranu poskytovanou pojištěným vkladům v případě selhání, neboť tato ochrana by byla i nadále zaručena povinným vyloučením pojištěných vkladů z absorpce ztrát v případě řešení krize a v konečném důsledku výplatou poskytovanou systémem pojištění vkladů v případě nedostupnosti vkladů.
- (42) Mechanismy financování k řešení krizí lze použít na podporu uplatnění nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce, kdy je soubor aktiv, práv a závazků instituce v režimu řešení krize převeden na příjemce. V takovém případě může mít mechanismus financování k řešení krizí pohledávku vůči zbytkové části

instituce nebo subjektu při jejich následné likvidaci v běžném úpadečkovém řízení. K tomu může dojít v případě, že se mechanismus financování k řešení krizí použije v souvislosti se ztrátami, které by jinak nesli věřitelé, a to i formou záruk za aktiva a závazky nebo krytí rozdílu mezi převedenými aktivy a závazky. Aby se zajistilo, že akcionáři a věřitelé, kteří zůstali ve zbytkové části instituce nebo subjektu, účinně absorbují ztráty instituce v režimu řešení krize a zlepší se možnost výplat do záchranné sítě pro řešení krize v případě úpadku, měly by mít v případě úpadku pohledávky mechanismu financování k řešení krizí vůči zbytkové části instituce nebo subjektu a pohledávky, které vyplývají z řádně vynaložených přiměřených nákladů, vyšší stupeň priority než pohledávky z vkladů a pohledávky systému pojištění vkladů. Vzhledem k tomu, že cílem náhrad vyplacených akcionářům a věřitelům prostřednictvím mechanismů financování k řešení krizí v důsledku porušení zásady, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, je kompenzovat výsledky opatření k řešení krize, neměly by tyto náhrady vést ke vzniku pohledávek těchto mechanismů.

- (43) V zájmu zajištění dostatečné flexibility a usnadnění zásahů systémů pojištění vkladů na podporu použití nástrojů k řešení krize, pokud vedou k odchodu instituce v režimu řešení krize z trhu a pokud je to nezbytné k zabránění ztrátám, které nesou vkladatelé, by měly být upřesněny některé aspekty použití systémů pojištění vkladů při řešení krize. Zejména je třeba upřesnit, že systém pojištění vkladů lze v určitých případech a za jasně stanovených podmínek použít k podpoře transakcí převodu, které zahrnují vklady, včetně způsobilých vkladů přesahujících limit pojištění stanovený systémem pojištění vkladů a také vkladů vyloučených z výplaty náhrad ze systému pojištění vkladů. Příspěvek systému pojištění vkladů by měl být zaměřen na pokrytí schodku hodnoty aktiv převedených na kupujícího nebo překlennovací instituci ve srovnání s hodnotou převedených vkladů. Pokud kupující v rámci transakce požaduje příspěvek, aby byla zajištěna jeho kapitálová neutralita a zachován soulad s kapitálovými požadavky kupujícího, měl by mít k tomuto účelu možnost přispět i systém pojištění vkladů. Podpora opatření k řešení krize ze strany systému pojištění vkladů by měla mít podobu peněžních prostředků nebo jiných nástrojů, jako jsou záruky nebo dohody o sdílení ztrát, které mohou minimalizovat dopad podpory na dostupné finanční prostředky systému pojištění vkladů a zároveň umožnit příspěvek systému pojištění vkladů k plnění účelu daného opatření.
- (44) Příspěvek systému pojištění vkladů při řešení krize by měl podléhat určitým omezením. Zaprvé by mělo být zajištěno, aby ztráta, kterou může systém pojištění vkladů nést v důsledku zásahu při řešení krize, nepřesáhla ztrátu, kterou by systém pojištění vkladů nesl v případě úpadku, kdyby vyplatil pojištěné vkladatele a převzal jejich pohledávky vůči aktivům instituce. Tato částka by měla být stanovena na základě testu nejnižších nákladů v souladu s kritérii a metodikou stanovenými ve směrnici 2014/49/EU. Tato kritéria a metodika by měly být použity také při určování zacházení, kterého by se systému pojištění vkladů dostalo, kdyby instituce vstoupila do běžného úpadečkového řízení, při provádění následného ocenění pro účely posouzení souladu se zásadou, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, a při určení případného odškodnění, které má systém pojištění vkladů obdržet. Z druhé, výše příspěvku ze systému pojištění vkladů, jehož cílem je pokrýt rozdíl mezi aktivy a závazky, které mají být převedeny na kupujícího nebo na překlennovací instituci, by neměla přesáhnout rozdíl mezi převedenými aktivy a převedenými vklady a závazky se stejným nebo vyšším stupněm priority v úpadečkovém řízení než tyto vklady. Tím by se zajistilo, aby se příspěvek ze systému pojištění vkladů v příslušných případech používal pouze pro účely zamezení ztrát vkladatelů, a nikoliv pro ochranu věřitelů, kteří mají v úpadečkovém řízení nižší prioritu než vklady. Součet příspěvku ze systému

pojištění vkladů na pokrytí rozdílu mezi aktivy a závazky a příspěvku ze systému pojištění vkladů na kapitál příjemce by však neměl překročit náklady na vyplacení pojištěných vkladatelů vypočtené podle testu nejnižších nákladů.

- (45) Mělo by být upřesněno, že systém pojištění vkladů může v rámci řešení krize přispět k převodu jiných závazků než pojištěných vkladů pouze tehdy, pokud orgán příslušný k řešení krize dojde k závěru, že jiné vklady než pojištěné vklady nemohou být rekapitalizovány z vnitřních zdrojů ani ponechány ve zbytkové části instituce v režimu řešení krize, která bude zlikvidována. Orgán příslušný k řešení krize by měl mít zejména možnost vyhnout se přidělení ztrát těmto vkladům v případě, kdy je vyloučení nezbytně nutné a přiměřené k zachování kontinuity zásadních funkcí a hlavních linií podnikání nebo kdy je nutné zabránit rozsáhlému šíření krize a finanční nestabilitě, která by mohla závažně narušit hospodářství Unie nebo členského státu. Stejně důvody by měly platit i pro zahrnutí závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů s nižším stupněm priority, než mají vklady, do převodu na kupujícího nebo na překlenovací instituci. V takovém případě by převod těchto závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů neměl být podpořen příspěvkem ze systému pojištění vkladů. Pokud je k převodu těchto závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů nutná jakákoli finanční podpora, měla by být tato podpora poskytnuta z mechanismu financování k řešení krizí.
- (46) Vzhledem k možnosti použít systém pojištění vkladů při řešení krize je třeba dále upřesnit způsob, jakým se příspěvek ze systému pojištění vkladů může započítávat do výpočtu požadavků na přístup k mechanismům financování k řešení krizí. Pokud příspěvek akcionářů a věřitelů instituce v režimu řešení krize prostřednictvím snížení, odpisu nebo konverze jejich závazků v součtu s příspěvkem ze systému pojištění vkladů činí alespoň 8 % celkových závazků instituce včetně kapitálu, měla by mít instituce možnost přístupu k mechanismu financování k řešení krizí, aby získala další financování, je-li to nezbytné k zajištění účinného řešení krize v souladu s účelem řešení krize. Pokud jsou tyto podmínky splněny, měl by být příspěvek ze systému pojištění vkladů omezen na částku nezbytnou pro umožnění přístupu k mechanismu financování k řešení krizí. Aby se zajistilo, že řešení krize bude i nadále financováno především z vnitřních zdrojů instituce, a aby se minimalizovalo narušení hospodářské soutěže, měla by být možnost využít příspěvek ze systému pojištění vkladů k zajištění přístupu k mechanismům financování k řešení krizí možná pouze u institucí, u nichž plán řešení krize nebo skupinový plán řešení krize nestanoví jejich řádnou likvidaci v případě selhání, a to za předpokladu, že MREL stanovený orgány příslušnými k řešení krize pro tyto instituce byl stanoven na úrovni, která zahrnuje jak částku k absorpci ztrát, tak i rekapitalizační částku.
- (47) Vzhledem k úloze orgánu EBA při podpoře sbližování postupů jednotlivých orgánů by měl orgán EBA sledovat a podávat zprávy o koncepci a provádění posouzení způsobilosti institucí a skupin k řešení krize a o opatřeních a přípravách orgánů příslušných k řešení krize, aby bylo zajištěno účinné provádění nástrojů a pravomocí k řešení krize. V těchto zprávách by měl orgán EBA rovněž posoudit úroveň transparentnosti opatření přijatých orgány příslušnými k řešení krize vůči příslušným externím zúčastněným stranám a míru jejich přínosu k připravenosti na řešení krize a ke způsobilosti institucí k tomuto řešení. Orgán EBA by měl dále podat zprávu o opatřeních přijatých členskými státy na ochranu retailových investorů, pokud jde o dluhové nástroje, které jsou způsobilé pro MREL podle směrnice 2014/59/EU, a porovnat a posoudit případný dopad na přeshraniční operace. Rozsah stávajících regulačních technických norem pro odhad dodatečných požadavků na kapitál a

požadavek kombinovaných kapitálových rezerv pro subjekty řešící krizi by měl být rozšířen tak, aby zahrnoval i subjekty, které nebyly označeny za subjekty řešící krizi, pokud tyto požadavky nebyly stanoveny na stejném základě jako MREL. Ve výroční zprávě o MREL by měl orgán EBA rovněž posoudit, jak orgány příslušné k řešení krize politicky provádějí nová pravidla pro kalibraci MREL pro strategie převodu. V souvislosti s úkoly orgánu EBA přispívat k zajištění soudržného a koordinovaného režimu řízení a řešení krizí v Unii by měl orgán EBA koordinovat simulace krizí a dohlížet na ně. Tyto simulace by měly zahrnovat koordinaci a spolupráci mezi příslušnými orgány, orgány příslušnými k řešení krize a systémy pojištění vkladů během zhoršování finanční situace institucí a subjektů a testovat použití souboru nástrojů při plánování ozdravných postupů a řešení krize, včasném zásahu a řešení krize komplexním způsobem. Tyto úkony by měly zohlednit zejména přeshraniční rozměr interakce mezi relevantními orgány a uplatňování dostupných nástrojů a pravomocí. V relevantních případech by simulace krizí měly zahrnovat také přijetí a provádění režimů řešení krize v rámci bankovní unie podle nařízení (EU) č. 806/2014.

- (48) Kvalitní posouzení dopadů má zásadní význam pro vypracování řádných a na důkazech založených legislativních návrhů, přičemž fakta a důkazy jsou klíčové pro rozhodování v průběhu legislativního postupu. Z tohoto důvodu by orgány příslušné k řešení krize, příslušné orgány, Jednotný výbor pro řešení krizí, ECB a další členové Evropského systému centrálních bank a orgán EBA měli Komisi na její žádost poskytovat veškeré informace, které potřebuje pro své úkoly související s tvorbou politik, včetně přípravy posouzení dopadů a přípravy a projednávání legislativních návrhů.
- (49) Směrnice 2014/59/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (50) Jelikož cílů této směrnice, tedy zlepšení účinnosti a efektivity rámce pro ozdravné postupy a řešení krize institucí a subjektů, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy z důvodu rizik, která by mohly pro integritu jednotného trhu představovat rozdílné vnitrostátní přístupy, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie změnou pravidel, která jsou již na úrovni Unie stanovena, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2014/59/EU

Směrnice 2014/59/EU se mění takto:

- 1) V článku 2 se odstavec 1 mění takto:
- a) vkládá se nový bod 29a, který zní:
„29a) „alternativním opatřením soukromého sektoru“ jakákoli podpora, která není považována za mimořádnou veřejnou finanční podporu;“
 - b) bod 35 se nahrazuje tímto:
„35) „zásadními funkcemi“ činnosti, služby nebo operace, jejichž přerušení by v jednom nebo více členských státech pravděpodobně vedlo k narušení služeb, jež mají zásadní význam pro reálnou ekonomiku, nebo k narušení finanční

stability na celostátní nebo regionální úrovni vzhledem k velikosti, podílu na trhu, vnější a vnitřní propojenosti, složitosti či přeshraniční činnosti instituce či skupiny, se zvláštním ohledem na nahraditelnost těchto činností, služeb či operací;“

c) bod 71 se nahrazuje tímto:

„71) „závazky použitelnými k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“ závazky, včetně těch, které vedou k vytvoření účetních rezerv, a kapitálové nástroje, které nejsou nástroji kmenového kapitálu tier 1, nástroji vedlejšího kapitálu tier 1 ani nástroji kapitálu tier 2 instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) a které nejsou vyloučeny z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 2;“

d) vkládají se nové body 83d a 83e, které znějí:

„83d) „mimounijní G-SVI“ mimounijní G-SVI ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 134 nařízení (EU) č. 575/2013;

83e) „subjektem G-SVI“ subjekt G-SVI ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 136 nařízení (EU) č. 575/2013;“

e) vkládá se nový bod 93a, který zní:

„93a) „vkladem“ pro účely článků 108 a 109 vklad ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 3 směrnice 2014/49/EU;“.

2) V článku 5 se odstavce 2, 3 a 4 nahrazují tímto:

„2. Příslušné orgány zajistí, aby instituce aktualizovaly své ozdravné plány nejméně jednou ročně nebo po změně své právní či organizační struktury, svého podnikání či své finanční situace, jestliže by mohla mít podstatný dopad na ozdravný plán nebo si vyžaduje jeho podstatnou změnu. Příslušné orgány mohou po institucích požadovat, aby své ozdravné plány aktualizovaly častěji.

Nedojde-li ke změnám uvedeným v prvním pododstavci během období dvanácti měsíců od poslední roční aktualizace ozdravného plánu, mohou příslušné orgány výjimečně upustit od povinnosti aktualizovat ozdravný plán do následujícího dvanáctiměsíčního období.

3. Ozdravné plány nesmějí předpokládat přístup k jakémukoliv z následujících zdrojů ani jejich obdržení:

- a) mimořádná veřejná finanční podpora;
- b) nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou;
- c) poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah nebo úrokové sazby.

4. Ozdravné plány musí, pokud je to na místě, obsahovat analýzu toho, jak a kdy by mohla instituce za podmínek, jež plán řeší, požádat o využití facilit centrální banky, které nejsou vyloučeny z působnosti ozdravného plánu podle odstavce 3, a určovat aktiva, u nichž se očekává, že by mohla posloužit jako zajištění.“

3) V článku 6 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Pokud příslušný orgán dojde k závěru, že ozdravný plán má významné nedostatky nebo že existují významné překážky jeho provedení, oznámí své závěry instituci nebo mateřskému podniku skupiny a uloží dané instituci povinnost předložit

ve lhůtě tří měsíců, kterou lze se souhlasem orgánů o jeden měsíc prodloužit, přepracovaný plán představující řešení těchto nedostatků či překážek.“

- 4) V čl. 8 odst. 2 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:
„Na žádost kteréhokoli příslušného orgánu může EBA pomoci příslušným orgánům dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.“
- 5) V článku 10 se vkládá nový odstavec 8a, který zní:
„8a. Orgány příslušné k řešení krize nepřijmou plány řešení krize, pokud je instituce likvidována v souladu s platným vnitrostátním právem podle článku 32b nebo pokud se použije čl. 37 odst. 6.“
- 6) Článek 12 se mění takto:
 - a) v odstavci 1 se doplňuje třetí pododstavec, který zní:
„Určení opatření, která mají být přijata ve vztahu k dceřiným podnikům uvedeným v prvním pododstavci písm. b), které nejsou subjekty řešícími krizi, může být předmětem zjednodušeného přístupu orgánů příslušných k řešení krize, pokud takový přístup nemá nepříznivý vliv na způsobilost skupiny k řešení krize, s přihlédnutím k velikosti dceřiného podniku, jeho rizikovému profilu, absenci zásadních funkcí a strategii řešení krize na úrovni skupiny.“;
 - b) vkládá se nový odstavec 5a, který zní:
„5a. Orgány příslušné k řešení krize nepřijmou plány řešení krize, pokud je subjekt likvidován v souladu s platným vnitrostátním právem podle článku 32b nebo pokud se použije čl. 37 odst. 6.“
- 7) V čl. 13 odst. 4 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:
„Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.“
- 8) V článku 15 se doplňuje nový odstavec 5, který zní:
„5. EBA sleduje vypracování vnitřních politik pro posouzení způsobilosti institucí nebo skupin k řešení krize uvedené v tomto článku a článku 16 a provádění těchto posouzení orgány příslušnými k řešení krize. EBA předloží Komisi zprávu o stávajících postupech pro posouzení způsobilosti k řešení krize a případných rozdílech mezi členskými státy do ... [Úřad pro publikace: vložte datum = 2 roky od data vstupu této směrnice v platnost] a v příslušných případech sleduje provádění všech doporučení uvedených v této zprávě.
Zpráva uvedená v prvním pododstavci obsahuje informace alespoň o těchto skutečnostech:
 - a) posouzení metodik vypracovaných orgány příslušnými k řešení krize pro provádění posouzení způsobilosti k řešení krize, včetně určení oblastí možných rozdílů mezi členskými státy;
 - b) posouzení testovacích kapacit, které orgány příslušné k řešení krize potřebují k zajištění účinného provádění strategie řešení krize;

- c) úroveň transparentnosti metodik vypracovaných orgány příslušnými k řešení krize za účelem provedení posouzení způsobilosti k řešení krize a jejich výsledků vůči příslušným zúčastněným stranám.“

9) V článku 16a se doplňuje nový odstavec 7, který zní:

„7. Pokud se na subjekt nevztahuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv na stejném základě, na jakém je povinen plnit požadavky uvedené v člancích 45c a 45d, použijí orgány příslušné k řešení krize odstavce 1 až 6 tohoto článku na základě odhadu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv vypočteného v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1118*. Použije se čl. 128 čtvrtý pododstavec směrnice 2013/36/EU.

Orgán příslušný k řešení krize zahrne odhadovaný požadavek kombinovaných kapitálových rezerv uvedený v prvním pododstavci do rozhodnutí o stanovení požadavků uvedených v člancích 45c a 45d této směrnice. Subjekt zveřejní odhadovaný požadavek kombinovaných kapitálových rezerv spolu s informacemi uvedenými v čl. 45i odst. 3.

* Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1118 ze dne 26. března 2021, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující metodiku, již mají používat orgány příslušné k řešení krize k odhadu požadavku uvedeného v článku 104a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv pro subjekty řešící krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi v případech, kdy se na skupinu řešící krizi tyto požadavky podle uvedené směrnice nevztahují (Úř. věst. L 241, 8.7.2021, s. 1).“

10) V čl. 17 odst. 4 se doplňuje třetí pododstavec, který zní:

„Pokud opatření navržená dotčeným subjektem účinně zmírňují nebo odstraňují překážky způsobilosti k řešení krize, orgán příslušný k řešení krize přijme rozhodnutí po konzultaci s příslušným orgánem. V tomto rozhodnutí se uvede, že navrhovaná opatření účinně zmírňují nebo odstraňují překážky způsobilosti k řešení krize, a subjektu se uloží, aby navrhovaná opatření provedl.“

11) Článek 18 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny informuje o veškerých opatřeních navržených mateřským podnikem v Unii orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě, EBA, orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků a orgány příslušné k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků po konzultaci s příslušnými orgány a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly v kolegiu k řešení krize společného rozhodnutí o zjištění podstatných překážek a případně o posouzení opatření navrhovaných mateřským podnikem v Unii a opatření požadovaných orgány za účelem řešení či odstranění překážek, přičemž zohlední možný dopad těchto opatření ve všech členských státech, ve kterých skupina působí.“;

b) odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. Neexistuje-li společné rozhodnutí o přijetí jakýchkoli opatření uvedených v čl. 17 odst. 5 písm. g), h) nebo k), může EBA na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize podle odstavců 6, 6a nebo 7 tohoto článku pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout dohody v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

12) Články 27 a 28 se nahrazují tímto:

„Článek 27

Opatření včasného zásahu

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány mohly uplatnit opatření včasného zásahu, pokud instituce nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splňují některou z těchto podmínek:

- a) instituce nebo subjekt splňuje podmínky uvedené v článku 102 směrnice 2013/36/EU nebo v článku 38 směrnice (EU) 2019/2034, nebo příslušný orgán zjistil, že opatření, strategie, postupy a mechanismy zavedené institucí nebo subjektem a kapitál a likvidita, které instituce nebo subjekt drží, nezajišťují řádné řízení a pokrytí jejich rizik, a platí některá z následujících skutečností:
 - i) instituce nebo subjekt nepřijaly nápravná opatření požadovaná příslušným orgánem, včetně opatření uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU nebo v článku 49 směrnice (EU) 2019/2034;
 - ii) příslušný orgán se domnívá, že jiná nápravná opatření než opatření včasného zásahu nejsou dostatečná k řešení daných problémů mimo jiné z důvodu rychlého a významného zhoršení finanční situace instituce nebo subjektu;
- b) instituce nebo subjekt porušuje nebo v období dvanácti měsíců od posouzení příslušným orgánem pravděpodobně poruší požadavky stanovené v hlavě II směrnice 2014/65/EU, v člancích 3 až 7, člancích 14 až 17 nebo člancích 24, 25 a 26 nařízení (EU) č. 600/2014 nebo v člancích 45e nebo 45f této směrnice.

Příslušný orgán může určit, že podmínka uvedená v prvním pododstavci písm. a) bodě ii) je splněna, aniž by předtím přijal jiná nápravná opatření, včetně výkonu pravomocí uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU nebo v článku 39 směrnice (EU) 2019/2034.

1a. Pro účely odstavce 1 se opatřeními včasného zásahu rozumí:

- a) požadavek, aby vedoucí orgán instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) provedl kterékoli z těchto opatření:
 - i) zavést jeden nebo více mechanismů nebo opatření stanovených v ozdravném plánu nebo
 - ii) aktualizovat ozdravný plán v souladu s čl. 5 odst. 2, pokud se okolnosti, které vedly k včasnému zásahu, liší od předpokladů uvedených v původním ozdravném plánu, a v určité lhůtě zavést jeden nebo více mechanismů nebo opatření stanovených v aktualizovaném ozdravném plánu;
- b) požadavek, aby vedoucí orgán instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) svolal valnou hromadu akcionářů instituce nebo subjektu – nebo pokud tak vedoucí orgán neučiní, lze tuto valnou hromadu svolat přímo –,

příčemž v obou případech je třeba stanovit pořad jednání valné hromady a požadovat, aby akcionáři projednali přijetí určitých rozhodnutí;

- c) požadavek, aby vedoucí orgán instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) v souladu s případným ozdravným plánem vypracoval plán pro jednání o restrukturalizaci dluhu s některými nebo všemi věřiteli dané instituce nebo subjektu;
- d) požadavek na změnu právní struktury instituce;
- e) požadavek na odstranění nebo výměnu vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) jako celku nebo ve vztahu k jednotlivým osobám v souladu s článkem 28;
- f) jmenování jednoho nebo více dočasných správců instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) v souladu s článkem 29.

2. Příslušné orgány zvolí vhodná opatření včasného zásahu na základě toho, co je přiměřené sledovaným cílům, přičemž kromě jiných důležitých informací zohlední závažnost porušení nebo pravděpodobného porušení požadavků a rychlost zhoršování finanční situace instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).

3. Pro každé z opatření uvedených v odstavci 1a stanoví příslušné orgány lhůtu, která je pro dokončení tohoto opatření přiměřená a která umožní příslušnému orgánu vyhodnotit jeho účinnost.

4. EBA vydá do ... [Úřad pro publikace: vložte datum = 12 měsíců od vstupu této pozměňující směrnice v platnost] pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 na podporu jednotného uplatňování podmínek uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 28

Nahrazení vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu

Pro účely čl. 27 odst. 1a písm. e) členské státy zajistí, aby nové vrcholné vedení nebo vedoucí orgán nebo jednotliví členové tohoto vedení nebo tohoto orgánu byli jmenováni v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem a aby podléhali schválení nebo souhlasu příslušného orgánu.“

13) Článek 29 se mění takto:

a) odstavce 1, 2 a 3 se nahrazují tímto:

„1. Pro účely čl. 27 odst. 1a písm. f) členské státy zajistí, aby příslušné orgány mohly úměrně daným okolnostem jmenovat jakéhokoli dočasného správce, aby:

- a) dočasně nahradil vedoucí orgán instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), nebo
- b) dočasně spolupracoval s vedoucím orgánem instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).

Příslušný orgán při jmenování dočasného správce upřesní svůj výběr podle písmene a) nebo b).

Pro účely prvního pododstavce písm. b) příslušný orgán při jmenování dočasného správce dále upřesní jeho úlohu, povinnosti a pravomoci a veškeré

požadavky na vedoucí orgán instituce nebo subjektu, aby před přijetím konkrétních rozhodnutí nebo opatření konzultoval dočasného správce nebo získal jeho souhlas.

Členské státy příslušnému orgánu uloží, aby zveřejnil jmenování každého dočasného správce, s výjimkou případů, kdy dočasný správce nemá pravomoc zastupovat instituci nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).

Členské státy dále zajistí, aby každý dočasný správce splňoval požadavky stanovené v čl. 91 odst. 1, 2 a 8 směrnice 2013/36/EU. Nedílnou součástí rozhodnutí o jmenování dočasného správce je posouzení příslušných orgánů, zda dočasný správce tyto požadavky splňuje.

2. Příslušný orgán při jmenování určí úměrně daným okolnostem pravomoci dočasného správce. Tyto pravomoci mohou zahrnovat některé nebo veškeré pravomoci vedoucího orgánu instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) podle stanov instituce nebo subjektu a podle vnitrostátního práva, včetně pravomoci vykonávat některé nebo veškeré administrativní funkce vedoucího orgánu instituce nebo subjektu. Pravomoci dočasného správce ve vztahu k instituci nebo subjektu jsou v souladu s platným právem obchodních společností.

3. Příslušný orgán při jmenování určí úlohu a funkce dočasného správce. Tyto úlohy a funkce mohou zahrnovat:

- a) zjištění finanční situace instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);
- b) řízení činnosti nebo části činnosti instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) za účelem zachování nebo obnovení jejich finanční situace;
- c) přijetí opatření k obnovení řádného a obezřetného řízení činnosti instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).

Příslušný orgán při jmenování určí veškeré meze úlohy a funkcí dočasného správce.“;

- b) v odstavci 5 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Dočasný správce smí v každém případě vykonávat pravomoc svolat valnou hromadu akcionářů instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) a stanovit její pořad jednání pouze s předchozím souhlasem příslušného orgánu.“;

- c) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Na žádost příslušného orgánu vypracovává dočasný správce v odstupech stanovených příslušným orgánem a v každém případě na konci svého mandátu zprávy o finanční situaci instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) a o krocích uskutečněných během doby, po kterou je jmenován.“

- 14) Článek 30 se mění takto:

- a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Koordinace opatření včasného zásahu ve vztahu ke skupinám“;

- b) odstavce 1 až 4 se nahrazují tímto:

„1. Pokud jsou ve vztahu k mateřskému podniku v Unii splněny podmínky pro uložení opatření včasného zásahu podle článku 27, oznámí to orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě orgánu EBA a konzultuje s ostatními příslušnými orgány v rámci kolegia dohledu předtím, než rozhodne o uplatnění opatření včasného zásahu.

2. V návaznosti na oznámení a konzultaci podle odstavce 1 orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě rozhodne, zda je ve vztahu k příslušnému mateřskému podniku v Unii třeba použít opatření včasného zásahu podle článku 27, přičemž zohlední dopad těchto opatření na subjekty skupiny v jiných členských státech. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě oznámí toto rozhodnutí orgánu EBA a ostatním příslušným orgánům v kolegiu dohledu.

3. Pokud jsou ve vztahu k dceřinému podniku mateřského podniku v Unii splněny podmínky pro uložení opatření včasného zásahu podle článku 27, oznámí to příslušný orgán odpovědný za dohled na individuálním základě, jenž hodlá přijmout opatření v souladu s uvedeným článkem, orgánu EBA a konzultuje s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě.

Po obdržení oznámení může orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě posoudit pravděpodobný dopad uložení opatření včasného zásahu podle článku 27 na dotčenou instituci nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), skupinu nebo subjekty skupiny v jiných členských státech. Výsledky tohoto posouzení orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě sdělí příslušnému orgánu do tří dnů.

Po tomto oznámení a konzultaci příslušný orgán rozhodne, zda uplatní opatření včasného zásahu. Rozhodnutí patřičně zohlední veškerá posouzení orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě. Příslušný orgán oznámí toto rozhodnutí orgánu EBA, orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě a dalším příslušným orgánům v kolegiu dohledu.

4. Pokud více než jeden příslušný orgán hodlá uplatnit opatření včasného zásahu podle článku 27 na více než jednu instituci nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) ze stejné skupiny, posoudí orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a ostatní relevantní příslušné orgány, zda je vhodnější jmenovat stejného dočasného správce pro všechny dotčené subjekty nebo koordinovat uplatnění ostatních opatření včasného zásahu na více než jednu instituci nebo subjekt, aby se usnadnila řešení napravující finanční situaci dotčené instituce nebo subjektu. Posouzení má podobu společného rozhodnutí orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě a ostatních relevantních příslušných orgánů. Společného rozhodnutí musí být dosaženo do pěti dnů ode dne oznámení uvedeného v odstavci 1. Společné rozhodnutí musí být odůvodněné a mít podobu dokumentu, který orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě poskytne mateřskému podniku v Unii.

Na žádost kteréhokoli příslušného orgánu může EBA pomoci příslušným orgánům dosáhnout dohody v souladu s článkem 31 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Není-li společného rozhodnutí dosaženo do pěti dnů, mohou orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a příslušné orgány pro dceřiné

podniky přijmout individuální rozhodnutí o jmenování dočasného správce pro instituce nebo subjekty podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), za něž nesou odpovědnost, a o uplatnění ostatních opatření včasného zásahu.“;

c) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Na žádost kteréhokoli příslušného orgánu může EBA pomoci příslušným orgánům, které hodlají uplatnit jedno nebo více opatření podle čl. 27 odst. 1a písm. a) této směrnice ve vztahu k bodům 4, 10, 11 a 19 oddílu A přílohy této směrnice, podle čl. 27 odst. 1a písm. c) této směrnice nebo podle čl. 27 odst. 1a písm. d) této směrnice, dosáhnout dohody v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

15) Vkládá se nový článek 30a, který zní:

„Článek 30a

Příprava na řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány neprodleně oznámily orgánům příslušným k řešení krize kteroukoli z následujících skutečností:

- a) kterékoli z opatření uvedených v čl. 104 odst. 1 směrnice 2013/36/EU, jejichž přijetí vyžadují po instituci nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice;
- b) pokud činnost dohledu prokáže, že jsou ve vztahu k instituci nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice splněny podmínky stanovené v čl. 27 odst. 1 této směrnice, posouzení, že jsou tyto podmínky splněny, bez ohledu na případné opatření včasného zásahu;
- c) uplatnění některého z opatření včasného zásahu uvedených v článku 27.

Příslušné orgány ve spolupráci s orgány příslušnými k řešení krize pečlivě sledují situaci instituce nebo subjektu a to, jak dodržují opatření uvedená v prvním pododstavci písm. a), jejichž cílem je řešit zhoršení situace této instituce nebo tohoto subjektu, a opatření včasného zásahu uvedená v prvním pododstavci písm. c).

2. V případě, že se příslušné orgány domnívají, že existuje podstatné riziko, že by se ve vztahu k instituci nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) uplatnila jedna nebo více okolností uvedených v čl. 32 odst. 4, oznámí to co nejdříve orgánům příslušným k řešení krize. Toto oznámení obsahuje:

- a) důvody oznámení;
- b) přehled opatření, která by v přiměřené lhůtě zabránila selhání instituce nebo subjektu, jejich očekávaný dopad na instituci nebo subjekt, pokud jde o okolnosti uvedené v čl. 32 odst. 4, a předpokládanou lhůtu pro provedení těchto opatření.

Po obdržení oznámení uvedeného v prvním pododstavci orgány příslušné k řešení krize v úzké spolupráci s příslušnými orgány posoudí, co představuje přiměřenou lhůtu pro účely posouzení podmínky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. b), přičemž zohlední rychlost zhoršování podmínek instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), potřebu účinně provádět strategii řešení krize a jakékoli další relevantní aspekty. Orgány příslušné k řešení krize o tomto posouzení co nejdříve informují příslušné orgány.

Po oznámení uvedeném v prvním pododstavci příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize v úzké spolupráci sledují situaci instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), provádění všech relevantních opatření v předpokládané lhůtě a veškerý další důležitý vývoj. Za tímto účelem se orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány pravidelně scházejí, přičemž četnost schůzek stanoví orgány příslušné k řešení krize s ohledem na okolnosti případu. Příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize si neprodleně poskytují veškeré relevantní informace.

3. Příslušné orgány poskytnou orgánům příslušným k řešení krize veškeré informace, které si orgány příslušné k řešení krize vyžádají a které jsou nezbytné pro všechny následující účely:

- a) aktualizaci plánu řešení krize a přípravu na možné řešení krize instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);
- b) provedení ocenění podle článku 36.

Pokud příslušné orgány tyto informace ještě nemají k dispozici, orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány spolupracují a koordinují své kroky s cílem tyto informace získat. Za tímto účelem mají příslušné orgány pravomoc požadovat od instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), aby tyto informace poskytly, a to i prostřednictvím kontrol na místě, a poskytnout tyto informace orgánům příslušným k řešení krize.

4. Pravomoci orgánů příslušných k řešení krize zahrnují pravomoc uvádět instituci nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) na trh pro potenciální kupující nebo učinit opatření pro takové uvedení na trh, nebo požadovat, aby tak učinily instituce nebo subjekt, a to pro následující účely:

- a) k přípravě na řešení krize této instituce nebo subjektu s výhradou podmínek stanovených v čl. 39 odst. 2 a ustanovení o důvěrnosti obsažených v článku 84;
- b) k poskytnutí informací pro účely posouzení podmínky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. b) orgánem příslušným k řešení krize.

5. Pro účely odstavce 4 mají orgány příslušné k řešení krize pravomoc požádat instituci nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), aby zavedly digitální platformu pro sdílení informací, které jsou nezbytné pro uvedení této instituce nebo tohoto subjektu na trh, s potenciálními kupujícími nebo s poradci a odhadci zajištěnými orgánem příslušným k řešení krize.

6. Zjištění, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 27 odst. 1, a předchozí přijetí opatření včasného zásahu nejsou nezbytnými podmínkami pro to, aby se orgány příslušné k řešení krize připravily na řešení krize instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo aby vykonávaly pravomoc uvedenou v odstavcích 4 a 5 tohoto článku.

7. Orgány příslušné k řešení krize neprodleně informují příslušné orgány o všech opatřeních přijatých podle odstavců 4 a 5.

8. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize úzce spolupracovaly:

- a) při zvažování přijetí opatření uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) tohoto článku, jejichž cílem je řešit zhoršení situace instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jakož i opatření uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. c) tohoto článku;

- b) při zvažování přijetí některého z opatření uvedených v odstavcích 4 a 5;
- c) při provádění opatření uvedených v písmenech a) a b) tohoto pododstavce.

Príslušné orgány a orgány príslušné k řešení krize zajistí, aby tato opatření a kroky byly konzistentní, koordinované a účinné.“

- 16) V čl. 31 odst. 2 se písmena c) a d) nahrazují tímto:

„c) chránit veřejné finanční prostředky tím, že se minimalizuje spoléhání se na mimořádnou veřejnou finanční podporu, zejména pokud je poskytována z rozpočtu členského státu;

d) chránit vkladatele a zároveň minimalizovat ztráty systémů pojištění vkladů a chránit investory, na něž se vztahuje směrnice 97/9/ES;“.

- 17) Článek 32 se mění takto:

- a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize podnikly ve vztahu k instituci opatření k řešení krize, pokud orgány příslušné k řešení krize po obdržení sdělení podle odstavce 2 nebo z vlastního podnětu postupem podle odstavce 2 zjistí, že jsou splněny veškeré tyto podmínky:

- a) instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné;
- b) s ohledem na časové možnosti, potřebu účinně provést strategii řešení krize a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání instituce v přiměřené lhůtě zabránilo jakékoli alternativní opatření soukromého sektoru, včetně opatření institucionálního systému ochrany, opatření dohledu, opatření včasného zásahu nebo odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle čl. 59 odst. 2, přijaté ve vztahu k instituci;
- c) opatření k řešení krize je ve veřejném zájmu v souladu s odstavcem 5.

2. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán provedl posouzení podmínky uvedené v odst. 1 písm. a) po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize.

Členské státy mohou stanovit, že vedle příslušného orgánu může posouzení podmínky uvedené v odst. 1 písm. a) provést orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem, pokud mají orgány příslušné k řešení krize podle vnitrostátního práva nezbytné nástroje, aby takové posouzení provedly, zejména přiměřený přístup k relevantním informacím. V takovém případě členské státy zajistí, aby příslušný orgán neprodleně poskytl orgánu příslušnému k řešení krize veškeré relevantní informace, které si orgán příslušný k řešení krize vyžádá k provedení posouzení, a to předtím nebo poté, co jej orgán příslušný k řešení krize informuje o svém záměru provést toto posouzení.

Posouzení podmínky uvedené v odst. 1 písm. b) provede orgán příslušný k řešení krize v úzké spolupráci s příslušným orgánem. Příslušný orgán neprodleně poskytne orgánu příslušnému k řešení krize všechny relevantní informace, které orgán příslušný k řešení krize požaduje k provedení svého posouzení. Příslušný orgán může rovněž informovat orgán příslušný k řešení krize, že považuje podmínku stanovenou v odst. 1 písm. b) za splněnou.“;

- b) odstavec 4 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) je vyžadována mimořádná veřejná finanční podpora, s výjimkou případů, kdy je tato podpora poskytována v jedné z podob uvedených v článku 32c;“

ii) druhý až pátý pododstavec se zrušují;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Pro účely odst. 1 písm. c) se opatření k řešení krize považuje za opatření ve veřejném zájmu, pokud je toto opatření k řešení krize nezbytné pro dosažení jednoho nebo více účelů řešení krize stanovených v článku 31, je ve vztahu k uvedeným účelům přiměřené a likvidační instituce v běžném úpadečném řízení by uvedených účelů účinněji dosaženo nebylo.

Členské státy zajistí, aby orgán příslušný k řešení krize při provádění posouzení uvedeného v prvním pododstavci na základě informací, které má k dispozici v době tohoto posouzení, zvažil a porovnal veškerou mimořádnou veřejnou finanční podporu, jejíž poskytnutí instituci lze důvodně očekávat, a to jak v případě řešení krize, tak v případě likvidace v souladu s platným vnitrostátním právem.“

18) Články 32a a 32b se nahrazují tímto:

„Článek 32a

Podmínky zahájení řešení krize ve vztahu k ústřednímu subjektu a úvěrovým institucím trvale přidruženým k ústřednímu subjektu

Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly přijmout opatření k řešení krize ve vztahu k ústřednímu subjektu a všem k němu trvale přidruženým úvěrovým institucím, které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, pokud ústřední subjekt a všechny k němu trvale přidružené úvěrové instituce, nebo skupina řešící krizi, do níž patří, jako celek splňují podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1.

Článek 32b

Řízení ve vztahu k institucím a subjektům, jež nepodléhají opatřením k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgán příslušný k řešení krize zjistí, že instituce nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splňuje podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1 písm. a) a b), ale nesplňuje podmínku stanovenou v čl. 32 odst. 1 písm. c), měl příslušný vnitrostátní správní nebo soudní orgán pravomoc neprodleně zahájit řízení o řádné likvidaci instituce nebo subjektu v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy.

2. Členské státy zajistí, aby instituce nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), který je likvidován řádným způsobem v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy, v přiměřené lhůtě opustil trh nebo ukončil své bankovní činnosti.

3. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgán příslušný k řešení krize zjistí, že instituce nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splňuje podmínky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. a) a b), ale nesplňuje podmínku uvedenou v čl. 32 odst. 1 písm. c), bylo zjištěno, že instituce nebo subjekt je v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, podle čl. 32 odst. 1 písm. a) podmínkou pro odebrání povolení příslušným orgánem podle článku 18 směrnice 2013/36/EU.

4. Členské státy zajistí, aby odebrání povolení instituci nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) bylo dostatečnou podmínkou pro to, aby příslušný vnitrostátní správní nebo soudní orgán mohl neprodleně zahájit řízení o řádné likvidaci instituce nebo subjektu v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy.“

19) Vkládá se nový článek 32c, který zní:

„Článek 32c

Mimořádná veřejná finanční podpora

1. Členské státy zajistí, aby mimořádná veřejná finanční podpora mimo opatření k řešení krize mohla být instituci nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) poskytnuta pouze výjimečně v jednom z následujících případů a za předpokladu, že mimořádná veřejná finanční podpora splňuje podmínky a požadavky stanovené v rámci státní podpory Unie:

- a) pokud má mimořádná veřejná finanční podpora v zájmu nápravy závažného narušení hospodářství členského státu nebo zachování finanční stability některou z těchto podob:
 - i) státní záruka za likviditní facility poskytnuté centrálními bankami v souladu s podmínkami centrálních bank;
 - ii) státní záruka za nově vydané závazky;
 - iii) získání kapitálových nástrojů jiných než nástrojů kmenového kapitálu tier 1 nebo získání jiných kapitálových nástrojů nebo použití opatření na záchranu znehodnocených aktiv při cenách, době trvání a za jiných podmínek, jež neposkytují dotčené instituci nebo subjektu neoprávněnou výhodu, jestliže v okamžiku poskytnutí veřejné podpory nenastanou okolnosti uvedené v čl. 32 odst. 4 písm. a), b) nebo c) ani okolnosti uvedené v čl. 59 odst. 3;
- b) pokud má mimořádná veřejná finanční podpora podobu zásahu systému pojištění vkladů s cílem zachovat finanční zdraví a dlouhodobou životaschopnost úvěrové instituce v souladu s podmínkami stanovenými v člancích 11a a 11b směrnice 2014/49/EU, za předpokladu, že nenastane žádná z okolností uvedených v čl. 32 odst. 4;
- c) pokud má mimořádná veřejná finanční podpora podobu zásahu systému pojištění vkladů v souvislosti s likvidací instituce podle článku 32b a v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 11 odst. 5 směrnice 2014/49/EU;
- d) pokud má mimořádná veřejná finanční podpora podobu státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU poskytnuté v souvislosti s likvidací instituce nebo subjektu podle článku 32b této směrnice, s výjimkou podpory poskytnuté systémem pojištění vkladů podle čl. 11 odst. 5 směrnice 2014/49/EU.

2. Podpurná opatření uvedená v odst. 1 písm. a) splňují všechny tyto podmínky:

- a) opatření jsou omezena na solventní instituce nebo subjekty, jak potvrdil příslušný orgán;
- b) opatření jsou svou povahou preventivní a dočasná a jsou založena na předem definované strategii ukončení schválené příslušným orgánem, včetně jasně

stanoveného data ukončení, data prodeje nebo splátkového kalendáře pro kterékoli z poskytnutých opatření;

- c) opatření jsou přiměřená z hlediska nápravy důsledků závažného narušení nebo z hlediska zachování finanční stability;
- d) opatření se nepoužívají ke kompenzaci ztrát, které instituci nebo subjektu vznikly nebo pravděpodobně v blízké budoucnosti vzniknou.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) se má za to, že instituce nebo subjekt jsou solventní, pokud příslušný orgán dospěl k závěru, že nedošlo nebo v následujících dvanácti měsících pravděpodobně nedojde k porušení žádného z požadavků uvedených v čl. 92 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, článku 104a směrnice 2013/36/EU, čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) 2019/2033, článku 40 směrnice (EU) 2019/2034 nebo příslušných použitelných požadavků podle práva Unie nebo vnitrostátního práva.

Pro účely prvního pododstavce písm. d) vyčíslí relevantní příslušný orgán ztráty, které instituci nebo subjektu vznikly nebo pravděpodobně vzniknou. Toto vyčíslení vychází přinejmenším z rozvahy instituce nebo subjektu, pokud je rozvaha v souladu s platnými účetními pravidly a standardy, jak je potvrzeno nezávislým externím auditorem, a – jsou-li k dispozici – z přezkumů kvality aktiv provedených Evropskou centrální bankou, orgánem EBA nebo vnitrostátními orgány nebo v příslušných případech z kontrol na místě provedených příslušným orgánem.

Podpůrná opatření uvedená v odst. 1 písm. a) bodě iii) jsou omezena na opatření, která příslušný orgán vyhodnotil jako nezbytná k udržení solventnosti instituce nebo subjektu tím, že řeší jejich nedostatek kapitálu zjištěný v nepříznivém scénáři vnitrostátních nebo unijních zátěžových testů nebo zátěžových testů v rámci jednotného mechanismu dohledu nebo podobných úkonů prováděných Evropskou centrální bankou, orgánem EBA nebo vnitrostátními orgány a v příslušných případech potvrzených příslušným orgánem.

Odchylně od odst. 1 písm. a) bodu iii) je získání nástrojů kmenového kapitálu tier 1 výjimečně povoleno, pokud je povaha zjištěného nedostatku taková, že získání jakýchkoli dalších kapitálových nástrojů nebo jiných kapitálových nástrojů by dotčené instituci nebo subjektu neumožnilo řešit nedostatek kapitálu zjištěný v nepříznivém scénáři v příslušném zátěžovém testu nebo podobném úkonu. Objem získaných nástrojů kmenového kapitálu tier 1 nesmí překročit 2 % celkové výše rizikové expozice dotčené instituce nebo subjektu vypočtené v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

V případě, že některé z podpůrných opatření uvedených v odst. 1 písm. a) není umožněno, splaceno nebo jinak ukončeno v souladu s podmínkami strategie ukončení stanovené v době udělení takového opatření, příslušný orgán konstatuje, že podmínka stanovená v čl. 32 odst. 1 písm. a) je ve vztahu k instituci nebo subjektu, kterému byla tato podpůrná opatření poskytnuta, splněna, a sdělí toto posouzení dotčenému orgánu příslušnému k řešení krize.

3. EBA vydá do [Úřad pro publikace: vložte datum = 1 rok od data vstupu této směrnice v platnost] pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 o druhu testů, přezkumů nebo úkonů uvedených v odst. 2 čtvrtém pododstavci, které mohou vést k podpůrným opatřením uvedeným v odst. 1 písm. a) bodě iii).“

- 20) V článku 33 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize přijaly opatření k řešení krize ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d), pokud tento subjekt splňuje podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1.

Pro tyto účely se má za to, že subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) je v selhání nebo je jeho selhání pravděpodobné, za jakékoli z těchto okolností:

- a) subjekt splňuje jednu nebo více podmínek stanovených v čl. 32 odst. 4 písm. b), c) nebo d);
- b) subjekt závažným způsobem porušuje příslušné požadavky stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013 nebo ve směrnici 2013/36/EU nebo existují objektivní skutečnosti, které naznačují, že subjekt v blízké budoucnosti tyto požadavky závažným způsobem poruší.“

21) Článek 33a se mění takto:

- a) v odstavci 8 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize neprodleně oznámily instituci nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) a orgánům uvedeným v čl. 83 odst. 2 písm. a) až h) výkon pravomoci uvedené v odstavci 1 tohoto článku poté, co bylo podle čl. 32 odst. 1 písm. a) zjištěno, že instituce nebo subjekt jsou v selhání nebo že je jejich selhání pravděpodobné, avšak předtím, než je přijato rozhodnutí o řešení krize.“;

- b) v odstavci 9 se doplňuje druhý pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního pododstavce členské státy zajistí, aby v případech, kdy jsou tyto pravomoci vykonávány ve vztahu ke způsobilým vkladům a tyto vklady nejsou považovány za nedostupné pro účely směrnice 2014/49/EU, měli vkladatelé přístup k náležitému dennímu obnosu z těchto vkladů.“

22) Článek 35 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly jmenovat zvláštního správce, jenž nahradí vedoucí orgán instituce v režimu řešení krize nebo překlenovací instituce nebo s ním spolupracuje. Orgány příslušné k řešení krize jmenování zvláštního správce zveřejní. Orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby zvláštní správce měl kvalifikaci, schopnosti a znalosti nezbytné k výkonu své funkce.

Článek 91 směrnice 2013/36/EU se na jmenování zvláštních správců nepoužije.“;

- b) v odstavci 2 se první věta nahrazuje tímto:

„Zvláštní správce má veškeré pravomoci akcionářů a vedoucího orgánu instituce v režimu řešení krize nebo překlenovací instituce.“;

- c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Členské státy vyžadují, aby zvláštní správce pro jmenující orgán příslušný k řešení krize v pravidelných odstupech stanovených tímto orgánem a na počátku a na konci svého mandátu vypracovával zprávy o hospodářské a finanční situaci instituce v režimu řešení krize nebo překlenovací instituce a o krocích, jež byly uskutečněny při plnění jeho povinností.“

23) Článek 36 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„1. Před určením, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize nebo podmínky pro odpis nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle článku 59, orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby osoba, která je nezávislá na jakémkoli veřejném orgánu, včetně orgánu příslušného k řešení krize, a na instituci nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), provedla poctivé, obezřetné a realistické ocenění aktiv a závazků instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).“;

b) vkládá se nový odstavec 7a, který zní:

„7a. Je-li to nezbytné pro přijetí rozhodnutí podle odst. 4 písm. c) a d), odhadce doplní informace uvedené v odst. 6 písm. c) o odhad hodnoty podrozvahových aktiv a závazků, včetně podmíněných závazků a aktiv.“

24) V článku 37 se doplňuje nový odstavec 11, který zní:

„11. EBA sleduje opatření a přípravu orgánů příslušných k řešení krize s cílem zajistit účinné provádění nástrojů a pravomocí k řešení krize v případě řešení krize. EBA předloží Komisi zprávu obsahující aktuální informace o stávajících postupech a případných rozdílech mezi členskými státy do ... [Úřad pro publikace: vložte datum = 2 roky od data vstupu této směrnice v platnost] a v příslušných případech sleduje provádění všech doporučení uvedených v této zprávě.

Zpráva uvedená v prvním pododstavci obsahuje informace alespoň o těchto skutečnostech:

- a) o mechanismech zavedených k provádění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů a v příslušných případech o úrovni zapojení infrastruktur finančních trhů a orgánů třetích zemí;
- b) o mechanismech zavedených k operacionalizaci používání jiných nástrojů k řešení krize;
- c) o úrovni transparentnosti vůči příslušným zúčastněným stranám, pokud jde o mechanismy uvedené v písmenech a) a b).“

25) Článek 40 se mění takto:

a) v odstavci 1 se návětí nahrazuje tímto:

„Členské státy za účelem uplatňování nástroje překlenovací instituce a s ohledem na potřebu udržet zásadní funkce v rámci překlenovací instituce nebo některý z účelů řešení krize zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc převést na překlenovací instituci všechny tyto položky:“;

b) v odstavci 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Použitím nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů pro účel uvedený v čl. 43 odst. 2 písm. b) nesmí být dotčena schopnost orgánu příslušného k řešení krize ovládat překlenovací instituci. Pokud použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů umožňuje, aby byl kapitál překlenovací instituce plně zajištěn prostřednictvím konverze závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů na akcie nebo jiné druhy kapitálových nástrojů, lze upustit od požadavku, aby byla překlenovací instituce zcela nebo částečně vlastněna jedním nebo více veřejnými orgány.“

- 26) V čl. 42 odst. 5 se písmeno b) nahrazuje tímto:
- „b) takový převod je třeba pro zajištění řádného fungování instituce v režimu řešení krize, překlenovací instituce nebo samotné společnosti pro správu aktiv nebo“.
- 27) Článek 44 se mění takto:
- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:
- „1. Členské státy zajistí, aby nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů mohl být používán na všechny závazky instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), které nejsou z oblasti působnosti tohoto nástroje vyloučeny podle odstavce 2 nebo 3 tohoto článku, včetně těch, které vedou k vytvoření účetní rezervy.“;
- b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:
- „5. Mechanismus financování k řešení krizí může poskytnout příspěvek podle odstavce 4, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
- a) akcionáři a držitelé jiných nástrojů účasti, držitelé příslušných kapitálových nástrojů a jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů snížením, odpisem nebo konverzí podle čl. 48 odst. 1 a čl. 60 odst. 1 a v příslušných případech systém pojištění vkladů podle článku 109 přispěli k absorpci ztrát a rekapitalizaci v rozsahu nejméně 8 % celkových závazků včetně kapitálu instituce v režimu řešení krize, přičemž se vychází z ocenění provedeného v souladu s článkem 36;
- b) příspěvek mechanismu financování k řešení krizí není vyšší než 5 % celkových závazků včetně kapitálu instituce v režimu řešení krize na základě ocenění provedeného v souladu s článkem 36.“;
- c) odstavec 7 se nahrazuje tímto:
- „7. Mechanismus financování k řešení krizí může poskytnout příspěvek ze zdrojů, které byly získány z příspěvků předem podle čl. 100 odst. 6 a článku 103 a které dosud nebyly použity, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
- a) mechanismus financování k řešení krizí poskytl příspěvek podle odstavce 4 a bylo dosaženo limitu 5 % uvedeného v odst. 5 písm. b);
- b) všechny závazky, které mají nižší prioritu než vklady a nejsou z rekapitalizace z vnitřních zdrojů vyloučeny podle čl. 44 odst. 2 a 3, byly plně odepsány nebo konvertovány.
- Za mimořádných okolností, pokud jsou splněny podmínky stanovené v prvním pododstavci, může orgán příslušný k řešení krize alternativně nebo navíc k příspěvku z mechanismu financování k řešení krizí podle prvního pododstavce usilovat o další financování z alternativních zdrojů financování.“
- 28) V článku 44a se doplňuje nový odstavec 8, který zní:
- „8. Do ... [Úřad pro publikace: vložte datum = 24 měsíců od data vstupu této směrnice v platnost] předloží EBA Komisi zprávu o uplatňování tohoto článku. Tato zpráva porovná opatření přijatá členskými státy k dosažení souladu s tímto článkem, analyzuje jejich účinnost při ochraně retailových investorů a posoudí jejich dopad na přeshraniční operace.

Na základě této zprávy může Komise předložit legislativní návrh změny této směrnice.“

29) V článku 45 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby instituce a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) trvale splňovaly požadavky na kapitál a způsobilé závazky, jsou-li vyžadovány a stanoveny orgánem příslušným k řešení krize v souladu s tímto článkem a články 45a až 45i.“

30) Článek 45b se mění takto:

- a) v odstavcích 4, 5 a 7 se slovo „G-SVI“ nahrazuje slovy „subjekty G-SVI“;
- b) odstavec 8 se mění takto:
 - i) v prvním pododstavci se slovo „G-SVI“ nahrazuje slovy „subjekty G-SVI“;
 - ii) ve druhém pododstavci písm. c) se slovo „G-SVI“ nahrazuje slovy „subjektem G-SVI“;
 - iii) ve čtvrtém pododstavci se slovo „G-SVI“ nahrazuje slovy „subjekty G-SVI“;
- c) doplňuje se nový odstavec 10, který zní:

„10. Orgány příslušné k řešení krize mohou subjektům řešícím krizi povolit, aby splnily požadavky uvedené v odstavcích 4, 5 a 7 prostřednictvím kapitálu nebo závazků uvedených v odstavcích 1 a 3, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

 - a) u subjektů, které jsou subjekty G-SVI nebo subjekty řešícími krizi, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6, orgán příslušný k řešení krize nesnížil požadavek uvedený v odstavci 4 tohoto článku podle prvního pododstavce uvedeného odstavce;
 - b) závazky uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které nesplňují podmínku uvedenou v čl. 72b odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, splňují podmínky stanovené v čl. 72b odst. 4 písm. b) až e) uvedeného nařízení.“

31) Článek 45c se mění takto:

- a) v odst. 3 osmém pododstavci se slova „zásadních hospodářských funkcí“ nahrazují slovy „zásadních funkcí“;
- b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících metodiku používanou orgány příslušnými k řešení krize k odhadu požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv pro:

 - a) subjekty řešící krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi, pokud se na skupinu řešící krizi nevztahují tyto požadavky podle směrnice 2013/36/EU;
 - b) subjekty, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, pokud se na daný subjekt nevztahují tyto požadavky podle směrnice 2013/36/EU na stejném základě jako požadavky uvedené v článku 45f této směrnice.

Tyto návrhy regulačních technických norem předloží orgán EBA Komisi do ... [Úřad pro publikace: vložte datum = 12 měsíců ode dne vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

- c) v odst. 7 osmém pododstavci se slova „zásadních hospodářských funkcí“ nahrazují slovy „zásadních funkcí“.

32) Vkládá se nový článek 45ca, který zní:

„Článek 45ca

Určení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky pro strategie převodu vedoucí k odchodu z trhu

1. Při uplatňování článku 45c na subjekt řešící krizi, jehož upřednostňovaná strategie řešení krize předpokládá především použití nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce a jeho odchod z trhu, stanoví orgán příslušný k řešení krize v příslušných případech rekapitalizační částku podle čl. 45c odst. 3 přiměřeně na základě následujících kritérií:

- a) velikosti, modelu podnikání, modelu financování a rizikového profilu subjektu řešícího krizi a hloubky trhu, na kterém subjekt řešící krizi působí;
- b) akcií, jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků, které mají být převedeny na příjemce, jak je uvedeno v plánu řešení krize, s přihlédnutím k:
 - i) hlavním liniím podnikání a zásadním funkcím subjektu řešícího krizi;
 - ii) závazkům vyloučeným z rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 2;
 - iii) zárukám uvedeným v člancích 73 až 80;
- c) očekávané hodnoty a prodejnosti akcií, jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků subjektu řešícího krizi uvedených v písmeni b) s přihlédnutím k:
 - i) veškerým závažným překážkám bránícím způsobilosti k řešení krize, které zjistil orgán příslušný k řešení krize a které přímo souvisejí s uplatněním nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce;
 - ii) ztrátám plynoucím z aktiv, práv nebo závazků ponechaných ve zbytkové části instituce;
- d) zda upřednostňovaná strategie řešení krize předpokládá převod akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných subjektem řešícím krizi nebo všech či části aktiv, práv a závazků subjektu řešícího krizi;
- e) zda upřednostňovaná strategie řešení krize předpokládá použití nástroje oddělení aktiv.

2. V případech, kdy plán řešení krize stanoví, že subjekt má být zlikvidován v běžném úpadkovém řízení nebo jiném rovnocenném vnitrostátním řízení, a předpokládá použití systému pojištění vkladů podle čl. 11 odst. 5 směrnice 2014/49/EU, orgán příslušný k řešení krize při provádění posouzení uvedeného v čl.

45c odst. 2a druhém pododstavci této směrnice zohlední rovněž odstavec 1 tohoto článku.

3. Výsledkem použití odstavce 1 nesmí být částka vyšší než částka vyplývající z použití čl. 45c odst. 3.“

33) V čl. 45d odst. 1 se návětí nahrazuje tímto:

„Požadavek podle čl. 45 odst. 1 pro subjekt řešící krizi, který je subjektem G-SVI, zahrnuje:“.

34) V čl. 45f odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Odchylně od prvního a druhého pododstavce tohoto odstavce mateřské podniky v Unii, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, avšak jsou dceřinými podniky subjektů ze třetích zemí, splňují požadavky stanovené v člancích 45c a 45d na konsolidovaném základě.“

35) Článek 45l se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) jak byl požadavek na kapitál a způsobilé závazky stanovený v souladu s článkem 45e nebo 45f proveden na vnitrostátní úrovni, včetně článku 45ca, a zejména zda se jeho výše stanovená pro srovnatelné subjekty mezi členskými státy liší;“

b) v odst. 3 druhém pododstavci se doplňuje nová věta, která zní:

„Povinnost uvedená v odstavci 2 přestane platit po předložení druhé zprávy.“

36) V článku 45m se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Požadavky uvedené v čl. 45b odst. 4 a 7 a v příslušných případech v čl. 45c odst. 5 a 6 se nepoužijí po dobu tří let ode dne, kdy subjekt řešící krizi nebo skupina, jejíž je subjekt řešící krizi součástí, byly určeny jako G-SVI nebo mimounijní G-SVI, nebo od kterého se subjekt řešící krizi nachází v situaci uvedené v čl. 45c odst. 5 nebo 6.“

37) V čl. 46 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Posouzením uvedeným v odstavci 1 tohoto článku se stanoví částka, v níž musí být závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů odepsány nebo konvertovány:

a) aby se obnovil poměr kmenového kapitálu tier 1 instituce v režimu řešení krize nebo v příslušných případech stanovil poměr překlenovací instituce s ohledem na jakékoli vložení kapitálu mechanismem financování k řešení krizí podle čl. 101 odst. 1 písm. d) této směrnice;

b) aby byla udržena dostatečná důvěra trhu v instituci v režimu řešení krize nebo překlenovací instituci, s přihlédnutím k případným podmíněným závazkům, a aby instituce v režimu řešení krize mohla díky tomu po dobu alespoň jednoho roku nadále splňovat podmínky pro povolení a pokračovat v provozování činností, pro něž má povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU.“

38) V čl. 47 odst. 1 písm. b) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59 vydaných institucí na základě pravomoci podle čl. 59 odst. 2 nebo“.

- 39) Článek 52 se mění takto:
- a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:
„Za výjimečných okolností může orgán příslušný k řešení krize prodloužit lhůtu jednoho měsíce pro předložení plánu reorganizace podnikatelské činnosti o další měsíc.“;
 - b) v odstavci 5 se doplňuje nový pododstavec, který zní:
„Orgán příslušný k řešení krize může od instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) požadovat, aby do plánu reorganizace podnikatelské činnosti zahrnuly další prvky.“
- 40) V článku 53 se odstavec 3 nahrazuje tímto:
„3. Pokud orgán příslušný k řešení krize na základě pravomoci uvedené v čl. 63 odst. 1 písm. e) sníží jistinu závazku nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k závazku, včetně závazku vedoucího k vytvoření účetní rezervy, na nulu, považují se uvedený závazek a veškeré povinnosti nebo pohledávky vzniklé v souvislosti s ním, jež neexistovaly v době výkonu pravomoci, pro všechny účely za uhrazené a v žádném následujícím řízení v souvislosti s institucí v režimu řešení krize nebo jakýmkoli nástupnickým subjektem v jakékoli následné likvidaci nejsou přípustné.“
- 41) Článek 55 se mění takto:
- a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:
„b) závazek není vkladem podle čl. 108 odst. 1 písm. a) nebo b);“
 - b) v odstavci 2 se pátý a šestý pododstavec nahrazují tímto:
„Pokud orgán příslušný k řešení krize v rámci posouzení způsobilosti k řešení krize instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) v souladu s články 15 a 16 nebo kdykoli jindy zjistí, že v třídě závazků, která zahrnuje způsobilé závazky, činí výše závazků, které nezahrnují smluvní podmínku uvedenou v odstavci 1 tohoto článku, spolu se závazky, jež jsou vyloučeny z uplatnění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo by mohly být vyňaty v souladu s čl. 44 odst. 3, více než 10 % této třídy, okamžitě vyhodnotí dopad této konkrétní skutečnosti na způsobilost dané instituce nebo subjektu k řešení krize, včetně dopadu na způsobilost k řešení krize vyplývajícího z rizika porušení záruk pro věřitele stanovených v článku 73 při uplatnění pravomoci k odpisu nebo konverzi způsobilých závazků.

Pokud orgán příslušný k řešení krize dospěje na základě posouzení uvedeného v pátém pododstavci tohoto odstavce k závěru, že závazky, které nezahrnují smluvní podmínku uvedenou v odstavci 1 tohoto článku, tvoří podstatnou překážku způsobilosti k řešení krize, uplatní v příslušných případech pravomoci uvedené v článku 17 s cílem odstranit tuto překážku způsobilosti k řešení krize.“
- 42) Článek 59 se mění takto:
- a) v odstavci 3 se písmeno e) nahrazuje tímto:
„e) instituce nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vyžaduje mimořádnou veřejnou finanční podporu, s výjimkou případů, kdy je tato podpora poskytována v jedné z podob uvedených v článku 32c.“;

- b) v odstavci 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:
- „b) s ohledem na časové možnosti, potřebu účinně vykonat pravomoci k odpisu a konverzi nebo provést strategii řešení krize skupiny řešící krizi a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo skupiny v přiměřené lhůtě zabránila opatření jiná než opatření k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle odstavce 1a, včetně alternativních opatření soukromého sektoru, opatření dohledu nebo opatření včasného zásahu.“
- 43) Článek 63 se mění takto:
- a) odstavec 1 se mění takto:
- i) písmeno m) se nahrazuje tímto:
- „m) pravomoc požadovat po příslušném orgánu, aby včas posoudil nabyvatele kvalifikované účasti, odchýlně od lhůt stanovených v článku 22 směrnice 2013/36/EU a v článku 12 směrnice 2014/65/EU;“
- ii) doplňuje se nové písmeno n), které zní:
- „n) pravomoc podávat žádosti podle čl. 17 odst. 5 nařízení (EU) č. 596/2014 jménem instituce v režimu řešení krize.“;
- b) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:
- „a) s výhradou čl. 3 odst. 6 a čl. 85 odst. 1 požadavkům na získání schválení nebo souhlasu jakékoli veřejné nebo soukromé osoby, včetně akcionářů nebo věřitelů instituce v režimu řešení krize a příslušných orgánů pro účely článků 22 až 27 směrnice 2013/36/EU;“.
- 44) V článku 71a se odstavec 3 nahrazuje tímto:
- „3. Odstavec 1 se použije na jakoukoli finanční smlouvu, která splňuje všechny následující podmínky:
- a) smlouva zakládá novou povinnost nebo významně mění stávající povinnost poté, co vstoupí v platnost předpisy přijaté na vnitrostátní úrovni za účelem provedení tohoto článku;
- b) smlouva stanoví výkon jednoho nebo více práv na ukončení smlouvy nebo práv vymáhat práva ze zajištění, na které by se uplatnily články 33a, 68, 69, 70 nebo 71, pokud by se finanční smlouva řídila právem příslušného členského státu.“
- 45) V čl. 74 odst. 3 se doplňuje nové písmeno d), které zní:
- „d) při určování ztrát, které by systému pojištění vkladů vznikly, pokud by instituce byla likvidována v běžném úpadkovém řízení, použije kritéria a metodiku uvedenou v článku 11e směrnice 2014/49/EU a v jakémkoli aktu v přenesené pravomoci přijatém podle uvedeného článku.“
- 46) V článku 88 se vkládá nový odstavec 6a, který zní:
- „6a. K usnadnění úkolů uvedených v čl. 10 odst. 1, čl. 15 odst. 1 a čl. 17 odst. 1 a k výměně všech relevantních informací orgán příslušný k řešení krize instituce s významnými pobočkami v jiných členských státech zřídí kolegium k řešení krize a předsedá mu.

Orgán příslušný k řešení krize instituce uvedené v prvním pododstavci rozhodne, které orgány se zúčastní zasedání nebo činnosti kolegia k řešení krize, přičemž zohlední význam činnosti, která má být pro tyto orgány plánována nebo koordinována, zejména potenciální dopad na stabilitu finančního systému v dotčených členských státech a úkoly uvedené v prvním pododstavci.

Orgán příslušný k řešení krize instituce uvedené v prvním pododstavci plně a předem informuje všechny členy kolegia k řešení krize o pořádání uvedených zasedání, o hlavních otázkách, o nichž se má jednat, a o činnosti, která se bude zvažovat. Orgán příslušný k řešení krize instituce uvedené v prvním pododstavci rovněž všechny členy kolegia plně a včas informuje o činnosti prováděné na těchto zasedáních nebo o prováděných opatřeních.“

47) Článek 91 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pokud orgán příslušný k řešení krize rozhodne, že instituce nebo jakýkoli subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jež jsou dceřiným podnikem skupiny, splňují podmínky uvedené v článku 32 nebo 33, oznámí tento orgán orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny, pokud se jedná o jiný orgán, orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě a členům kolegia k řešení krize pro dotčenou skupinu neprodleně tyto informace:

- a) rozhodnutí, že instituce nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splňuje podmínky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. a) a b) nebo v příslušných případech v čl. 33 odst. 1 nebo 2 nebo podmínky uvedené v čl. 33 odst. 4;
- b) výsledek posouzení podmínky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. c);
- c) opatření k řešení krize nebo opatření v případě úpadku, která uvedený orgán příslušný k řešení krize považuje pro danou instituci nebo daný subjekt za vhodná.

Informace uvedené v prvním pododstavci mohou být zahrnuty do oznámení, která se podle čl. 81 odst. 3 sdělují adresátům uvedeným v prvním pododstavci tohoto odstavce.“;

b) v odstavci 7 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.“

48) V čl. 92 odst. 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.“

49) V článku 97 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Orgány příslušné k řešení krize v příslušných případech uzavírají nezávazná ujednání o spolupráci s relevantními orgány třetích zemí uvedenými v odstavci 2. Tato ujednání jsou v souladu s rámcovým ujednáním EBA.

Příslušné orgány v příslušných případech uzavírají nezávazná ujednání o spolupráci s relevantními orgány třetích zemí uvedenými v odstavci 2. Tato ujednání jsou v

souladu s rámcovým ujednáním EBA a zajišťují, aby informace sdělované orgánům třetích zemí podléhaly záruce, že jsou splněny požadavky na profesní tajemství, které jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uvedeným v čl. 53 odst. 1 směrnice 2013/36/EU.“

50) V článku 98 se odstavec 1 mění takto:

a) návětí se nahrazuje tímto:

„Členské státy zajistí, aby si orgány příslušné k řešení krize a příslušná ministerstva vyměňovaly důvěrné informace, včetně ozdravných plánů, s relevantními orgány třetích zemí pouze tehdy, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:“;

b) doplňují se nový druhý a třetí pododstavec, které znějí:

„Členské státy zajistí, aby si příslušné orgány vyměňovaly důvěrné informace s relevantními orgány třetích zemí pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) v souvislosti s informacemi týkajícími se ozdravných postupů a řešení krize podmínky stanovené v prvním pododstavci;

b) v souvislosti s dalšími informacemi, které mají příslušné orgány k dispozici, podmínky stanovené v článku 55 směrnice 2013/36/EU.

Pro účely druhého pododstavce zahrnují informace týkající se ozdravných postupů a řešení krize veškeré informace přímo související s úkoly příslušných orgánů podle této směrnice, zejména pokud jde o plánování ozdravných postupů a ozdravné plány, opatření včasného zásahu a výměny informací s orgány příslušnými k řešení krize ohledně plánování řešení krize, plánů řešení krize a opatření k řešení krize.“

51) V článku 101 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud orgán příslušný k řešení krize zjistí, že použití mechanismu financování k řešení krizi k účelům uvedeným v odstavci 1 tohoto článku pravděpodobně povede k tomu, že část ztratí instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) bude na uvedený mechanismus přenesena, použijí se zásady upravující použití mechanismu financování k řešení krizi stanovené v článku 44.“

52) V čl. 102 odst. 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Jsou-li po skončení počátečního období uvedeného v odstavci 1 tohoto článku dostupné finanční prostředky nižší než cílová úroveň stanovená v uvedeném odstavci, pravidelné příspěvky získávané podle článku 103 se nadále vybírají, dokud není dosaženo cílové úrovně. Orgány příslušné k řešení krize mohou odložit výběr pravidelných příspěvků získávaných podle článku 103 o jeden rok nebo více let, aby zajistil, že částka, která má být vybrána, dosáhne výše, která je úměrná nákladům na proces výběru, za předpokladu, že tento odklad nemá podstatný vliv na schopnost orgánu příslušného k řešení krize používat mechanismy financování k řešení krizi podle článku 101. Klesnou-li dostupné finanční prostředky na méně než dvě třetiny cílové úrovně poté, co jí bylo poprvé dosaženo, stanoví se výše těchto příspěvků tak, aby se cílové úrovně dosáhlo do šesti let.“

53) Článek 103 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Dostupné finanční prostředky, které se mají započítat k dosažení cílové úrovně stanovené v článku 102, mohou zahrnovat neodvolatelné platební přísliby, které jsou v plné výši kryty zajištěním ve formě nízkorizikových aktiv nezatížených jakýmkoli právy třetích stran, s možností s nimi volně nakládat a vyčleněných k výlučnému užití orgány příslušnými k řešení krize k účelům uvedeným v čl. 101 odst. 1. Podíl neodvolatelných platebních příslibů nesmí překročit 50 % celkové výše příspěvků získaných v souladu s tímto článkem. V rámci tohoto limitu orgán příslušný k řešení krize každoročně stanoví podíl neodvolatelných platebních příslibů na celkové výši příspěvků, které mají být získány v souladu s tímto článkem.“;

- b) vkládá se nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Orgán příslušný k řešení krize vyzve k plnění neodvolatelných platebních příslibů učiněných podle odstavce 3 tohoto článku, pokud je třeba použít mechanismy financování k řešení krizí podle článku 101.

Pokud subjekt přestane spadat do oblasti působnosti článku 1 a přestane se na něj vztahovat povinnost hradit příspěvky podle odstavce 1 tohoto článku, orgán příslušný k řešení krize vyzve k plnění dosud nesplněných neodvolatelných platebních příslibů, které byly učiněny podle odstavce 3. Pokud je příspěvek spojený s neodvolatelným platebním příslibem řádně uhrazen na první výzvu, orgán příslušný k řešení krize příslib zruší a vrátí zajištění. Není-li příspěvek řádně na první výzvu uhrazen, orgán příslušný k řešení krize si zajištění ponechá a příslib zruší.“

- 54) V čl. 104 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Mimořádné následné příspěvky nepřesáhnou trojnásobek 12,5 % cílové úrovně uvedené v článku 102.“

- 55) Článek 108 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby ve vnitrostátních právních předpisech upravujících běžné úpadkové řízení následující položky měly stejný stupeň priority, který je vyšší než stupeň priority pohledávek běžných nezajištěných věřitelů:

- a) vklady;
- b) vklady provedené prostřednictvím poboček nacházejících se mimo Unii, které jsou pobočkami institucí usazených v Unii;
- c) systémy pojištění vkladů přebírající práva a závazky pojištěných vkladatelů v případě úpadku.“;

- b) doplňují se nové odstavce 8 a 9, které znějí:

„8. Pokud se nástroje k řešení krize uvedené v čl. 37 odst. 3 písm. a) nebo b) použijí k převodu pouze části aktiv, práv nebo závazků instituce v režimu řešení krize, má mechanismus financování k řešení krizí pohledávku vůči zbytkové části instituce nebo subjektu podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), pokud jde o veškeré výdaje a ztráty, které mechanismu financování k řešení krizí vznikly v důsledku příspěvků poskytnutých na řešení krize podle čl. 101 odst. 1 v souvislosti se ztrátami, které by jinak nesli věřitelé.

9. Členské státy zajistí, aby pohledávky mechanismu financování k řešení krizí uvedené v odstavci 8 tohoto článku a v čl. 37 odst. 7 měly ve vnitrostátních právních předpisech upravujících běžné úpadkové řízení přednostní stupeň priority, který je vyšší než stupeň priority stanovený pro pohledávky z vkladů a pohledávky systémů pojištění vkladů podle odstavce 1 tohoto článku.“

56) Článek 109 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy orgány příslušné k řešení krize přijmou opatření k řešení krize ve vztahu k úvěrové instituci, a za předpokladu, že je tímto opatřením zajištěno, že vkladatelé budou mít i nadále přístup ke svým vkladům, systém pojištění vkladů, k němuž je tato úvěrová instituce přidružena, přispíval na zabránění ztrátám vkladatelů těmito částkami:

- a) je-li použit nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, samostatně nebo v kombinaci s nástrojem oddělení aktiv, částkou pojištěných vkladů, která by byla odepsána nebo konvertována za účelem absorpce ztrát a rekapitalizace instituce v režimu řešení krize v souladu s čl. 46 odst. 1, pokud by pojištěné vklady byly zahrnuty do oblasti působnosti rekapitalizace z vnitřních zdrojů;
- b) v případech, kdy se samostatně nebo v kombinaci s jinými nástroji k řešení krize použijí nástroje převodu činnosti nebo překlenovací instituce:
 - i) částkou nezbytnou k pokrytí rozdílu mezi hodnotou pojištěných vkladů a závazků se stejným nebo vyšším stupněm priority než vklady a hodnotou aktiv instituce v režimu řešení krize, která mají být převedena na příjemce, a
 - ii) v příslušných případech částkou nezbytnou k zajištění kapitálové neutrality příjemce po převodu.

V případech uvedených v prvním pododstavci písm. b), kdy převod na příjemce zahrnuje vklady, které nejsou pojištěnými vklady, nebo jiné závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, a orgán příslušný k řešení krize vyhodnotí, že se na tyto vklady nebo závazky vztahují okolnosti uvedené v čl. 44 odst. 3, přispívá systém pojištění vkladů:

- a) částkou nezbytnou k pokrytí rozdílu mezi hodnotou vkladů, včetně nepojištěných vkladů, a závazků se stejným nebo vyšším stupněm priority než vklady a hodnotou aktiv instituce v režimu řešení krize, která mají být převedena na příjemce, a
- b) v příslušných případech částkou nezbytnou k zajištění kapitálové neutrality převodu pro příjemce.

Členské státy zajistí, aby se instituce v režimu řešení krize po poskytnutí příspěvku ze systému pojištění vkladů v případech uvedených ve druhém pododstavci zdržela nabývání podílů v jiných podnicích, jakož i rozdělení výnosů v souvislosti s kmenovým kapitálem tier 1 nebo plateb na nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 nebo jiných činností, které by mohly vést k odlivu finančních prostředků.

Ve všech případech nesmí být náklady na příspěvek ze systému pojištění vkladů vyšší než náklady na vyplacení vkladatelů vypočtené systémem pojištění vkladů podle článku 11e směrnice 2014/49/EU.

Je-li na základě ocenění podle článku 74 zjištěno, že náklady na příspěvek ze systému pojištění vkladů na řešení krize byly vyšší než ztráty, které by mu vznikly při likvidaci instituce v běžném úpadkovém řízení, má systém pojištění vkladů nárok na uhrazení tohoto rozdílu z mechanismu financování k řešení krizí v souladu s článkem 75.

2. Členské státy zajistí, aby orgán příslušný k řešení krize určil výši příspěvku ze systému pojištění vkladů v souladu s odstavcem 1 po konzultaci se systémem pojištění vkladů ohledně odhadovaných nákladů na vyplacení vkladatelů podle článku 11e směrnice 2014/49/EU a v souladu s podmínkami uvedenými v článku 36 této směrnice.

Orgán příslušný k řešení krize oznámí své rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci systému pojištění vkladů, k němuž je instituce přidružena. Systém pojištění vkladů toto rozhodnutí neprodleně provede.“;

b) vkládají se nové odstavce 2a a 2b, které znějí:

„2a. Pokud jsou prostředky systému pojištění vkladů použity v souladu s odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) k příspěvku na rekapitalizaci instituce v režimu řešení krize, členské státy zajistí, aby systém pojištění vkladů převedl své podíly akcií nebo jiných kapitálových nástrojů instituce v režimu řešení krize na soukromý sektor, jakmile to umožní obchodní a finanční okolnosti.

Členské státy zajistí, aby systém pojištění vkladů uváděl na trh akcie a jiné kapitálové nástroje uvedené v prvním pododstavci otevřeně a transparentně a aby při prodeji nedocházelo k jejich zkreslování nebo diskriminaci potenciálních kupujících. Každý takový prodej se uskuteční za obchodních podmínek.

2b. Příspěvek ze systému pojištění vkladů podle odst. 1 druhého pododstavce se započítává do limitů stanovených v čl. 44 odst. 5 písm. a) a v čl. 44 odst. 8 písm. a).

Pokud použití systému pojištění vkladů podle odst. 1 druhého pododstavce spolu s příspěvkem na absorpci ztrát a rekapitalizaci, který poskytli akcionáři a držitelé jiných nástrojů účasti, držitelé příslušných kapitálových nástrojů a jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, umožňuje použití mechanismu financování k řešení krizí, je příspěvek ze systému pojištění vkladů omezen na částku nezbytnou k dosažení limitů stanovených v čl. 44 odst. 5 písm. a) a v čl. 44 odst. 8 písm. a). Po poskytnutí příspěvku ze systému pojištění vkladů se mechanismus financování k řešení krizí použije v souladu se zásadami pro použití mechanismu financování k řešení krizí stanovenými v člancích 44 a 101.

První a druhý pododstavec se však nevztahují na instituce, které byly ve skupinovém plánu řešení krize nebo v plánu řešení krize určeny jako subjekty v likvidaci.“;

c) odstavec 3 se zrušuje;

d) v odstavci 5 se zrušují druhý a třetí pododstavec.

- 57) V čl. 111 odst. 1 se doplňuje nové písmeno e), které zní:
„e) není splněn minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle článku 45e nebo 45f.“
- 58) Článek 128 se mění takto:
- a) nadpis se nahrazuje tímto:
„Spolupráce a výměna informací mezi institucemi a orgány“;
- b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:
„Orgány příslušné k řešení krize, příslušné orgány, EBA, Jednotný výbor pro řešení krizí, ECB a ostatní členové Evropského systému centrálních bank poskytují Komisi na její žádost a ve stanovené lhůtě veškeré informace nezbytné pro plnění jejích úkolů souvisejících s tvorbou politik, včetně provádění posouzení dopadů, přípravy legislativních návrhů a účasti na legislativním procesu. Na Komisi a zaměstnance Komise se vztahují požadavky profesního tajemství stanovené v článku 88 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014*, pokud jde o obdržené informace.
-
- * Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).“
- 59) Vkládá se nový článek 128a, který zní:

„Článek 128a

Simulace krizového řízení

1. EBA koordinuje pravidelná celounijní testování uplatňování této směrnice, nařízení (EU) č. 806/2014 a směrnice 2014/49/EU v přeshraničních situacích ve všech následujících aspektech:

- a) spolupráce příslušných orgánů při plánování ozdravných postupů;
- b) spolupráce mezi orgány příslušnými k řešení krize a příslušnými orgány před selháním a během řešení krize finančních institucí, včetně provádění programů řešení krize přijatých podle článku 18 nařízení (EU) č. 806/2014.

2. EBA vypracuje zprávu, v níž uvede klíčová zjištění a závěry těchto testování. Zpráva se zveřejní.“

Článek 2

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do ... [Úřad pro publikace: vložte datum = 18 měsíců od vstupu této pozměňující směrnice v platnost]. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy použijí od ... [Úřad pro publikace: vložte datum = 1 den po datu provedení této pozměňující směrnice ve vnitrostátním právu].

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*